نویسنده: هارون خیل شعشعی

فهرست

په افغانستان کي د امریکایي چونییو جوړېدو او تداوم اساسي سببونه

امریکایي چونۍ او د افغانستان د تجزیي کرغېړنه نخشه

په افغانستان کي د امریکا د دایمي چونییو مخالفین او پلویان

د امریکایي چونییو ننني پلویان : د امریکایي یرغل پروني مخکښان او ستایونکي

امریکایي چونۍ او د سولي بې ځایه هیله

امریکایي چونۍ اوپه افغانستان کي د تنظیمي جګړو د تکرار اندېښنه

د امریکایي چونییو نن او سبا

امریکایي چونۍ او دسیمې د اتومي ځواکو زیاتېدونکی خطر

زموږ په ملي تاریخ کي د خاوري او ناموس ساتني وياړلي دودونه

امریکایي چونۍ او په هیواد کي د کودتاوو د مخنیوي مسأله

د امریکایي چونییو داقتصادي ګټوافسانه

لویه جرګه : امریکایي چونییوته د« مشروعیت » ورکولو نمایشي اوفرمایشي غونډه

په افغانستان کي د جرګو او مرکو تاریخي دود

له امریکایي چونییو او نورواستعماري نخشوڅخه د ژغورني لار

انګرېزي « ببس » ته په پښتو او دري کي څه و وایو؟

ماخذونه او سرچیني

امریکایي چونۍ او استعماري نخشې

امریکایي پوځ د ۲۰۰۱ عیسوي کال د اکتوبر پر اوومه ، زموږ پر ویاړلي هیواد (افغانستان)وسله وال یرغل وکړ. د دې یرغل پلمه ظاهراً د القاعدې او طالب واکمنی نسکورول وه، خو وینو او دراکو افغانانو له همغي لومړۍ ورځي څخه د دې ظالمانه برید تر شا د داسي تورو او کرغېړنو لوبو نخشې لیدلي، چي خدای مکړه یوه ورځ به زموږ د پلرونو او نیکونو دا تاریخي مینه له لویو خطرو سره مخامخ کړي . دا پوښتنه چي امریکایي استعمارګران او د هغو نور متحدین به په افغانستان او شاوخوا سیمه کي د خپلو ناروا هدفو په عملي کولو بریالي کیږي که یا، دمګرۍ څه روښانه جواب نه لري؛ ځکه تر اوسه لا دېري لوبې صحنې ته نه دي راغلي . مګرپه دې ځلانده حقیقت د هر چا سد رسیږي، چي زموږ په سرلوړي هیواد کي د امریکا د دایمي چونییو یا لښکرکوټو جوړول د دغه راز استعماري نخشو د تحقق په لار کي تر ټولو لومړی او اساسي ګام دئ .

څو میاشتي مخکي مي په مطبوعاتو کي د امریکایي چونییو د خواشینوونکي خبر له اروپېدو سره جوخت په هغه لنډه مقاله کي خپله اندېښنه څرګنده کړه، چي د« پایگاه های نظامی امریکا: عامل تشنج و بی ثباتی » تر سرلیک لاندي د «لر او بر»، « افغانستان آزاد- آزاد افغانستان » او ځینو نورو معتبرو افغاني ویبپاڼو له لاري خپره سوه.

اوسنی پښتو لیکنه، له نسبتاً پراخو جزییاتو او مدارکو سره په څو برخو کي وړاندي کیږي . په پیل کي د امریکایي چونییو د جوړېدو پر اساسي علتو او عواملو رڼاچورو؛ بیا دامریکایي لښکرکوټو تر منحوس سیوري لاندي دهغو نتیجو او عواقبو پر ځینواړخو خبري کوو، چي زموږ تاریخي ټاټوبی به د دېورند د لعنتي کرښي په شان

د تجزيې اوحتا نابودی له خطر سره مخامخ کړي؛ په يوه بله برخه کې د امريکايي عسکرو د دايمي حضور د مخالفينو او پلويانو بېلابېلي ډلې درپېژنو؛ او د امريکايي عسکري اډو دپلويانو پر مختلفو دلايلو او انديښنو جلا جلا بحثونه کوو؛ ورپسې زموږ په لرغوني هيواد کې د جرګو تاريخي دود و دستور ته په لنډې اشارې سره، پر دې مهمه او اساسي مسأله غوَرکوو، چې د حامدکرزي د تېل سوي حکومت په لاس جوړه سوې لويه جرګه په افغانستان کې د امريکايي عسکرو دايمي اډو ته مشروعيت ورکولای سي که څنګه؟ دې پوښتني ته تر جواب ويلو وروسته د پردو لښکرو د همېشني حضورپر ځای د حل ملي او افغاني لاره بيانوو؛ او په پای کې د ايتيمولوژی او لېکسيکالوژی په رڼا کې د ځينو لښکري يا عسکري ټکو په اړه لنډه شرحه کاږو. هېره دې نه وي، چې د هري لانجمني او جنجالي مسألې د زبادولو يا روښانولو له پاره مو پر خپلو دلايلو سربېره، پراخ ماخذونه او سندونه هم وړاندي کړي دي . د دې خبري مانا دا ده، چې په ليکنه کې هوايي او تشې خبري ځای نه لري .

په افغانستان کې د امريکايي چونيوو جوړېدو او تداوم اساسي سببونه

په افغانستان کې د امريکايي چونيوو د جوړېدو او تداوم د اساسي علت د شنني او سپړني له پاره بايد تر هر څه مخکې د جيمي کارټر د جمهوري رياست په زمانه کې د سپيني ماڼې دامنيتي سلاکار او د پينټاګان او سي . آی .اې . د لوی لاربنود - پروفيسر ډاکتر ز. برېژينسکي هغه نظر ته مراجعه وکو، چې په خپل نامتو اثر (د سطرنج لو تخته)کې يې بيان کړی دئ . دی د خپل کتاب په دېرشم او يودېرشم مخ کې کاږي، چې د نړی په اوسنيو شرايطو کې د يوريشا د سيمې کنټرول د امريکا د متحدو ايالاتو له خورا مهمو ستراتېژيکو لومړيتوبو څخه ګڼل کيږي . ډاکتر برېژينسکي ټينګار کوي، چې په سيمه کې د پخواني شوروي اتحاد د نفوذ تر ختمېدو

وروسته، اوس د امريکا د متحدو ايالاتو له پاره تر ټولو لوی او مهم کار دا دئ، چې په يوريشا کې د لوی مخالف ځواک د را ټوکېدو مخه ونيسي . چين، روسيه او ايران په دې ارزښتناکه سيمه کې دری احتمالي مخالف ځواکونه بلل کيږي . د برېژينسکي د څېړني له مخې په دې سيمه کې د نړی په سلو کې پينځه اويا وګړي ژوند کوي؛ او د ګرده نړی د انرژی او نورو طبيعي شتمنيو دري پر څلور برخي هم د دې سيمي ترخاورو لاندي پټي دي .

د پروفيسر برېژينسکي له ستراتېژيکي سپړني څخه په څرګنده دا نتيجه اخيستله کيږي، چې د يوريشا د پراخي او شتمني سيمي د ټولو امکاناتو او ظرفيتونو لاس کې نيول، د امريکايي لښکرو د رواني لس کلني جګړې اوعسکري اډو له اصلي او اساسي مقصدو څخه شمېرل کيږي . که څوک د استعمار تاريخ ته يوه ځغلنده کتنه وکي، له ورايه ګوري، چې د هر يرغلګر جنګ او هر استعماري تيري تر شا اصلاً اقتصادي ګټې پرتې دي . په حقيقت کې همدا اقتصادي ګټې دي، چې د لاس ته راوړلو يا ساتني له پاره يې تل د سيالو اړخو تر منځ رنګارنګ شخړي او جنګونه کيږي . زموږ خلګ بې ځايه نه وايي : جنګ پر غله دئ . دا خبره بې اثباته روښانه ده، چې دګټې خبره نه وي هيڅ هيواد لښکرکښی، جګړې او بربادی ته لاس نه اچوي . ښکاره خبره ده، چې افغانستان د يوريشا د ټولي سيمي د انرژی او نورو طبيعي زېرمو د لېږدولو په چاروکي د خورا مهم ارتباطي رول په لرلو سره امريکايي ستراتېژيستانو ته ډېر لوی ارزښت لري؛ خود پروفيسر برېژينسکي د غولوونکي استدلال پر خلاف، په افغانستان کې يوازې اقتصادي ګټو د امريکا د سياسي او لښکري ستراتېژيستانو سترګې نه دي وړې . دلته دپوځي حضور او دايمي چونيوو تر پردې شاته پر پراخو اقتصادي ګټو سربېره ډېر نور خطرناک سياسي او عسکري پلانونه هم پراته دي، چې د سي . آی . اې او پينټاګان مکار استاد يې په ډاګه يادونه نه کوي .

د یوریشا د جغرافیایي - سیاسي، جغرافیایي - ستراتېژیکي او جغرافیایي - اقتصادي سیمي د واکمنی تر لاسه کول د انرژۍ د پراخو زېرمو، بې سارو طبیعي شتمنیيو او لویو انساني ظرفیتو تر څنګ، متحدو ایالاتو او د هغو نورو سیاسي - عسکري متحدینو ته د دغو نخشو او هدفو د تحقق واک ورکوي :

- د بېلابېلو ستونزو او کړکېچونو په را منځ ته کولو سره د نړۍ د راتلونکي سترځواک (چین) د اریانوونکو اقتصادي او نظامي پرمختګو مخنیوی؛ ځکه د ۲۰۱۰ع کال په وروستیيو درو میاشتو کي د متحدو ایالاتو اقتصادي وده په سلو کي ګرسره درې اعشاریه یو(۳،۱)وه؛ په داسي حال کي چي د چین اقتصاد په سلو کي لس (۱۰) وده لرل . د امریکا سیاسي، عسکري او اقتصادي طراحان دا وضعه تر ډېره نسي زغملای .

- په سیمه کي د روسي فدراسیون د بیا واکمنۍ او نفوذ لاره ترل .

- د سیمي ملي، اسلامي او ازدای بخښوونکو غورځنګوته د نابودۍ تر پولي د کړاوونو او پیچومو جوړول .

- پر سیاسي لاسوهنو او اقتصادي بندیزو سربېره، داتومي وسلو په ترلاسه کولوکي د ایران اخوندي رژیم ته بېلابېل خندونه پیدا کول .

- دپاکستان بې ثباته سیاسي او امنیتي حالاتو ته په پام سره له یوې خوا د خپلو وفادارو ملګرو او متحدینو په لاس کي د هغه هیواد د اتومي وسلو خوندي ساتل؛ او له بلې خوا د دغه هیواد په سیاسي، عسکري او اقتصادي نظام کي دچین د زیاتېدونکي نفوذ ځارل .

- د پخواني شوروي اتحاد د مرکزي آسیا په نوو خپلواکو هیوادوکي د ډیموکراسی، بشري حقوقو، آزادو مطبوعاتو اوتخنیکي - اقتصادي پرمختګو تر پردې لاندي سیاسي اقتدار ته د خپلو مزدورو سیاسي ګوندواو سازمانو رسول .

- د افغانستان د شمالي سیمو د بشپړ یا نیمه خپلواک کولو له لاري، په سیمه کي د استعماري لومو خپرول .

- په سیمه کي د خپلي فرهنګي او مذهبي اغېزې پراخول او پیاوړي کول . . .

دا ټول سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکي هدفونه په خاصه توګه په ګډه زموږ په پراخه او غني سیمه کي د متحدو ایالاتو د هر اړخیز برلاسي له پاره لوی او حیاتي ارزښت لري . له همدی کبله دا خبره ناڅاپي نه ده، چي د سیمي هر هیواد د دغه راز خطرو په لیدو سره د امریکایي پوځو له مؤقتي او دایمي حضور سره کلک مخالفت لري . په سیمه کي د امریکایانو دې استعمارګر ضربتي ځواک ته د هر ممکن زیان رسولو په مقصد له تېرو لسو کالو راهیسي زموږ په ویرژلي او کنډواله هیواد کي د افغان وژني بې رحمانه جګړه روانه ده . داپروکسي وار (proxy war) یا د پردو دولتو ناروا او ظالمانه جګړه په بېله شکه تر هغه مهاله ادامه لري، چي ایتلافي پوځونه په خپل مؤقتي یا دایمي حضور سره د سیمي د هیوادو سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکي ګټوته ګواښ پېښوي .

ځیني امریکا مشربه افغان لیکوال او شننونکي، چي بې ګومانه له امریکایي استعمارګرانو سره پر یوه کاشین ډوډۍ خوري ، د دې خبري له حقانیت څخه سترګې نه پټوي، چي امریکایي پوځونه په افغانستان او مرکزي آسیا کي اصلاً د انرژۍ او نورو طبیعي زېرو د لوټولو له پاره زموږ په هیواد کي د خپلو استعماري چونیيو زیندی کوونکی جال خپروي، مګر سره له هغه هم په بې شرمۍ سره استدلال کوي، چي د نورو اولسو د ملي شتمنیيو چور او چپاو افغانانو ته هیڅ تاوان نه لري . د دوی د ادعا له مخي کېدای سي په دغه راز لوټمارکي پر افغانانو هم څه وڅخیږي . د دې خبري مانا دا ده، چي افغانان باید د جوال په نیولو سره د امریکایانو د غلا او غارت په کار کي مرسته وکړي .

شرمونکي خو لا دا ده، چي دا راز خاينانه بيانونه، د هغو کسانو تر خولې هم راوزي، چي پرون يې د روسانو په نوکرۍ کي د امريکايي امپرياليزم د مرگ او نابودۍ شعارونه ورکول . ايا دا د انسانيت، شرافت او افغانيت خبره ده، چي څوک د نورو ملتو د ملي شتمنيو په چور او غارت کي کومک او همکاري خپله ملي گټه وبولي؟ که د استعمارگرانو په دغه راز چور او چپاوکي برخي اخيستني ته دخپلو ملي گټو نوم ورکوو، بيا نو د پنجابي جنرالانو او ايراني اخوندانو سياستونه ولي په خپلو کورنيو چاروکي د هغو د ناروا او ظالمانه لاسوهنو په توگه يادوو؟

لکه څنگه چي د پاکستاني او ايراني حکمرانانو مداخلو ته د کرکي او نفرت په سترگه گورو، همداسي بايد د نورو ملتو په کورنيو چاروکي لاسوهنو ته د ناروا او انساني ضد عمل په سترگه وگورو. په دې خبره کي هيڅ ستونزه اوپيچلتيا نسته . هغه څه چي ځان ته نه خوښوو، بايد نورو ته يې هم خوښ نه کو. که امريکايان د خپل وحشيانه ښکار يوه برخه موږ ته هم د محصول، تاجايي يا اقتصادي کومک په نامه را کوي، دا څه حلاله او مشروع گټه نه ده.

مالوميري چي دا بېچاره ليکوال، څېړونکي او شننونکي د افغانستان د ملي گټو په پېژندنه کي جدي مشکلات لري . هغه گټي هيڅکله ملي گټي او مصلحتونه نسي گڼل کېدای، چي د نړۍ د نورو ملتو د ملي ثروتو د لوټولو له لاري تر لاسه کيږي . د خپلو په اصطلاح ملي گټو له پاره د نورو ملتو مځکنۍ بشپړتيا، سياسي استقلال، ملي واکمنى او ملي شتمنيو ته زيان اړول فاشيستي او استعماري سياست دئ . دا بشري ضد سياست نه يوازي له افغاني او اسلامي دودو سره هيڅ ډول سمون نه لري؛ بلکي طرحه کول يې لا د روښانفکرۍ او انسان دوستۍ د اصولو له مخي بې ننگي او نامردي بلل کيږي . زه نه پوهيږم ځيني کسان څنگه له يوې خوا د روښانفکرۍ، ملي وينتوب او بشري سوکالۍ باتي ولي؛خو له بلي خوا د نورو اولسو د ملي زېرمو په چور او تاراج کي، له امريکايي غاصبانو سره جوال نيول، شرم او پېغور نه گڼي؟

هو! په دې کي هيڅ شک او شبهه نسته، چي موږ ته د گاونډيو او نورو سيمه ييزو قدرتونو انديښنو خپلي ملي گټي او ملي مصلحتونه ډېر ارزښت لري . له همدې سببه بايد زموږ ملي سياستونه تل د دې هيواد له ملي گټو او ملي مصلحتوسره نه شلېدونکې اړيکې ولري . په بله وينا، موږ به د خپلو ملي گټو د ډاډمنې ساتني له پاره له هري انساني او مشروع لاري کار اخلو. که څه هم ناپېيلتوب يا په سياسي - عسکري ترونوکي برخه نه اخيستنه د يوه گلي او عمومي اصل په توگه د افغانستان د مځکنى بشپړتيا، سياسي خپلواکۍ او ملي واکمنۍ د ساتني تر ټولو ښه او ډاډمنه لار ده؛ خو سره له هغه هم په ځينو اضطراري او استثنايي حالاتو کي کېدای سي د هيواد د ملي گټود ښه تضمين له پاره د ځينو سياسي او پوځي سازمانو غړيتوب هم له پامه و نه غورځول سي . په پيلتوب (انسلاک) او ناپېيلتوب (عدم انسلاک) دواړو حالاتوکي بايد د افغانستان لوړي ملي گټي او ټولو افغانانو خوښي، لومړنى ځاى ولري . تاريخ شاهد دئ، چي حکومتونه زياتره د خپلو گروهي، گوندي او سياسي گټو د دوام او تضمين په خاطر په سياسي - پوځي ترونو کي د خپلو ملتود ښکيلولو هڅي کوي . له دې جهته بايد په دغه راز سترو او ارزښتناکو ملي مسألوکي د خلگو له نظر پوښتني يا د هغو د واقعاً ريښتينو استازو له هوکړي پرته هيڅ پرېکړه ونسي . يو پلا بيا په ټينگار سره وايم، چي زموږ ملي گټي او مصلحتونه هيڅکله د گاونديانو په گواښلو او لمسولو کي نه تأمينيري . که غواړو، چي څوک زموږ په کورنيو چاروکي لاسوهنونه ونه کړي، تر هر څه مخکي بايد د هغو په کورنيو چاروکي له لاسوهني او لمسوني لاس واخلو. البته، افغان دولتو يا افغان ملت هيڅکله په خپله خوښه يا خپله اراده د چا په کورنيو چاروکي لاسوهنه نه ده کړې؛ خو د پردو لښکرو په دايمي حضورکي هيڅوک د داسي لاسوهنو، گواښونو او لمسوونو مخه نسي نيولاى . موږ افغانان بايد دا واقعيت د سر پر سترگو ومنو، چي نه د سره پوځ په واکمنۍ، نه د امريکايانو په مشرۍ د نړۍ د ستر ايتلافي ځواک په فرعوني

واکداری او نه د دي دوو يرغلګرو پوځو د واکمنی تر منځ کلونوکي د دي وطن واک او اختيار د افغانانوپه لاس کي ؤ. له تېرو دو دېرشو کالو راهيسي ړيره زموږ؛ خو واک يي د نورو په لاس کي دئ .

بيرته را ګرځو د امريکايي چونييو د جوړېدو او تداوم اساسي سببونه . زموږ ويښ او بيدار هيوادوال خبر دي، چي د امريکا متحده ايالات او نورسياسي - نظامي متحدين په تېرو څه کم لسو کالوکي د خپلو اوږد مهاله سياسي، اقتصادي او ستراتيژيکو هدفو د تحقق له پاره له يونيم لک رسمي او لسګونو زره غير رسمي پوځ (په ملکي کالو کي استخباراتي، امنيتي او اکمالاتي کارکوونکو) څخه کار اخلي . د ۲۰۰۱ ع کال د اکتوبر پر اوومه د افغانستان د يرغل له پيل څخه د دي مقالي تر ليکلو پوري د ايتلافي دولتو دوه زره څلور سوه نه څلوېښت (۲،۴۴۹) پوځيان وژل سوي دي، چي له هغو څخه يو زر و پينځه سوه يو اويا(۱،۵۷۱)کسه امريکايان دي . د ټپي سوو پوځيانو شمېر تر دي هم څو واره زيات دئ . د بېلابېلو ايتلافي قواوو د وژل سوو کسانو د شمېر او نورو ځانګړتياوو له پاره دا لينک وګورئ :

http://icasualties.org/oef/

په خواشينی سره زموږ زرګونو بې ګونا وژل سوو، معيوبو او معلولو افغانانو خو نه دقيق شمېر چاته مالوم دئ؛ او نه څوک د يوی خاشي په اندازه، چورت په خرابوي

. . .

د دغه ناروا تېري له کبله پر زيانېدونکو انساني تلفاتو سربېره تولو ايتلافي هيوادو، په تېره بيا امريکا او انګلستان ته خورا درانه او ملا ماتونکي مالي زيانونه هم رسېدلي دي . يوازي متحدو ايالاتو ته تر اوسه څه کم څلورسوه ميليارده (۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ډالره تاوان رسېدلی دئ . د امريکا د جنګي لګښتو د دقيقو شمېرو له پاره دا ويبپاڼي وګورئ :

http://costofwar.com/en/

http://www.fas.org/sgp/crs/natsec/RL33110.pdf

په بلومبرګ خبرو کي د پياوړي خبريال - ډيويډ ج . لينچ د شمېرنو له مخي، امريکا په تېرو څه کم لسو کالو کي له القاعدي او بن لادن سره په څو اړخيزو جګړوکي ټوله دوه ټريليونه يا دوه زره ميلياړده (۲،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ډالره لګولي دي، چي دا پيسي د هغه هيواد د نه اعشاريه اته شپيته (۹،۶۸) ټريليونه د ولتي پور، په سلو کي شلمه برخه ده . د نور مالومات له پاره د بلومبرګ ډاټ کام په لاندي لينک کي د ډ. ج . لينچ د علمي مقالي بشپړ تفصيل ولولئ :

http://www.bloomberg.com/news/2011-05-12/bin-laden-s-death-won-t-end-toll-on-taxpayers.html

په يو. ايس . ټو ډې (US TODAY) کي د ريچرډ وولف د رپوټ له مخي يوازي په ۲۰۱۱ع کال کي د امريکا عسکري لګښتونه يو سل و اوولس (۱۱۷) ميلياړد ډالره اټکل سوي دي . نور تفصيل د دوی په ويبپاڼه کي کتلای سئ :

http://www.usatoday.com/news/military/2010-05-12-afghan_N.htm

په اوسني حالت کي د امريکايي پوځ د يوې مياشتي خرځ دري اعشاريه شپږ (۳.۶) ميلياړد ډالره او د يوه امريکايي عسکر کلنی لګښت يو ميليون ډالره دئ . دا حقيقت په دې اينترنيتي پاڼوکي کتلای سئ :

http://thehill.com/blogs/blog-briefing-room/news/63121-crs-calculates-cost-of-us-troop-presen

http://www.digitaljournal.com/article/282238

په عراق او افغانستان کې زیاتېدونکو پوځي خرڅونو دایتلافي هیوادو، په تېره بیا امریکا او انگلستان اقتصاد له داسي لوی او بې ساري بحران سره مخامخ کړی دئ، چي اوس د خپلو بودجو د کسر (کمښت) پوره کولو له پاره، لکونه دولتي مأمورین اوکارکوونکي په بې رحمی سره له کارو شړي؛ د ښوونځیيو، روغتونو، کتابتونو او نورو عام المنفعه مؤسسو دروازې تړي؛ د پوهنتونو د محصلانو فیسونه لوړوي (په انگلستان کي يې د بېوزلو محصلینو کلنۍ فیسونه تر نهو زرو پونډو یاني تقریباً درې چنده پوري لوړ کړي دي)؛ د خلگوانساني او مدني حقوق محدودي؛ او په لسگونو نور استبدادي او ناوړه سیاستونه پرمخ بیايي.

د استعماري جگړې پر انساني تلفاتو او لوی اقتصادي بحران سربېره، په تولو ایتلافي دولتو، په تېره بیا امریکا او انگلستان کي د هري ورځي په تېرېدو له جنگ او وژنو سره د عامو خلگو مخالفتونه ډېرېږي . په امریکا او انگلستان کي واکمنه طبقه دي زیاتېدونکو مخالفتو ته لاس تر زنې نسي کښېنستلای . د امریکا د جمهوري ریاست راتلونکي انتخابات تر سترگو نیهام دي . له دې امله د اوباما اداره تر هر بل هیواد د خلگو د نظر اړولو له پاره په خپلي پوځي او سیاسي ستراتېژۍ کي تغییر او بدلون ته اړتیا لري . د بن لادن د وژني اریانوونکي ډرامه هم د همدې ستراتېژۍ یوه برخه گڼل کېدای سي . د ایبټ آباد د عسکري ښارگوټي په یوه لویه درې پوړیزه ودانۍکي د هغه د استوگنې ادعا له ورایه دا ثابته وي، چي بن لادن د امریکایانو او پاکستاني جنرالانو په سلا مشوره همدې ورځو ته ساتل سوی ؤ . د بن لادن د وژلو خبر به مؤقتاً تولي لوېدیځي نړۍ، په تېره بیا امریکا په عامه افکاروکي د اوباما د اداري د جنگي، سیاسي او اقتصادي ناکامییوپر مخ پرده وغوړوي؛ او هغه ته به د جمهوري ریاست په راتلونکو انتخاباتوکي د یوه بل بري امکانات برابر کړي؛ ځکه اوباما او له ده سره ملگري پوځي - استخباراتي کړۍ به په ویاړ او غرور سره ادعا

وکړي، چي تر زیاتو کوښښو وروسته بالاخره د امریکایانو د هغه لوی او پیاوړي دوښمن په وژلو بریالی سوه، چي د بیل کلینټن او جورج ډبلیو بوش حکومتونه يې په نیولو یا وژلو کي پاته راغلي وه . د بن لادن د وژني خبر به دغه راز په تېر لس کلن استعماري جنگ کي د امریکايي پوځیانو ډول ډول قربانۍ او ملاماتوونکي جنگي لگښتونه هم پر ځای وښيي . دا خبره هم بې ځایه نه ده، چي د بن لادن د وژني خبر به په افغانستان او عراق کي د امریکايي لښکرو د بایللي او کمزوري روحیي له څه نا څه ژوندی کولو سره هم مرسته وکي .

تر تولو مهم دا چي د بن لادن وژنه به په پای کي د امریکا سیاسي او پوځي ستراتېژیستانو ته د دې فرصت ورکړي، چي د اوږو پزه کښېږدي؛ او د خپلو بې سر و پایه پوځو ډېره برخه لومړی خپلو اصلي چونییو او بیا له هغه ځایه د حملي او غوتي له پاره کومي بلي خوا ته سوق کړي .

اوباما او په امریکا کي د هغه پوځي، سیاسي او اقتصادي متحدین د هغه هیواد د عامه افکارو د قانع کولو له لاري د جمهوري ریاست په راتلونکو انتخاباتو کي د بري له پاره دغه راز بدلونو او برياوو ته ټینگ ضرورت لري؛ اما دا خبره باید هېره نه کوو، چي د بن لادن د وژني خبر به هیڅکله په افغانستان او شاوخوا سیمه کي د تروریزم تر پلمي لاندي د امریکا او نورو متحدینو استعماري جگړه ختمه نه کړي . په دې استعماري جگړه کي مقصود بل څه، بن لادن صرف بهانه .

همدې مهمو دلایلو او عواملو ته په پام سره امریکايي ستراتېژیستان غواړي د افغانستان په حساسو ستراتېژیکو سیمو کي د دېرشو - څلوېښتو زرو پوځیانو په ځای پر ځای کولو سره همېشنۍ چونۍ جوړي کړي . البته د امریکا سیاسي او پوځي مشران په اسانۍ سره کولای سي د اړتیا پر مهال په چټکۍ سره دا شمېر نور هم زیات کړي . په داسي حال کي، چي گرده نړۍ د امریکا په پوځي اډو لړلې ده، د پوځي وسایلو یا عسکرو لېږد را لېږد امریکايي واکمنانو ته هیڅ گران کار نه دئ .

په افغانستان کي به د دې دايمي چونييو په جوړولو سره له يوې خوا د اوسني حالت په پرتله د اشغالګرو لښکرو ځاني تلفات او مالي خرڅونه لږ سي؛ او له بلي خوا به په پوره ډاډ او تياري سره زموږ پر هيواد سربيره په ټوله سيمه کي د هغو اوږد مهاله استعماري پلانو د تحقق له پاره خپلو پرله پسي تلاښنو ته دوام ورکړي، چي مخکي مو لنډه يادونه وکړه . امريکايي چونيپه واقعيت کي په يوه غشي دوه ښكاره ويشتل دي . يوې خوا ته د خپلي مزدوري اداري بقأ او بلي خوا ته د استعماري نخشو پر مخ بيول . څکه پر عراق او ليبيا دامريکايي لښکرو يرغل په ډاګه ښيي، چي امريکايان له القاعدي او طالبانو سره د حساب کتاب له پاره نه، بلکي د خپلو اوږدمهاله ستراتيژيکو موخو د تحقق له پاره دغو هيوادو ته تللي دي . د عراق پخواني ديکتاتور، صدام حسين، او د ليبيا اوسنی ديکتاتور، معمر القذافي، دواړه د القاعدي او نورو سخت دريځه اسلامي سازمانو سرسخت مخالف وه؛ خو سره له هغه هم د امريکا او متحدينو له استعماري يرغله خوندي پاته نه سوه.

د همدې استدلال له مخي القاعده، طالبان، تروريزم، مخدره مواد، د ډله ييزي وژني وسلي او داسي نوري خبري ګرده هغه پلمي او افساني دي، چي د استعماري جنګو د پيل کولو اوغزولو له پاره په لوېديځو هيوادو کي د ملاتړ موندلو، د استبدادي قوانينو د تصويبولو، د بشري حقوقو او آزاديو د لا محدودولو او کاملاً پوليسي فضا د را منځ ته کولو په مقصد کاريږي . حقيقت دا دئ، چي امريکايي امپرياليزم د خپلو اوروپايي او سيمه ييزو انديوالانو په ملګرتيا د دې ټولو وحشتناکو جريانو او پديدو په را منځ ته کولو کي مستقيم لاس درلود او تر اوسه يې لري . پر افغانستان پوځي يرغل، د زرګونو پوځيانو او ميلياردونو ډالرو ضايع کول او په پای کي د همېشنييو پوځي اډو جوړول هم ټول په سيمه کي د امريکا د لويو استعماري لوبو د بريالي کولو له پاره يوازنی او اساسی شرط دئ .

امريکايي چونی او د افغانستان د تجزيې کرغېړنه نخشه

زموږ ويښ او دراک هيوادوال ټول پوهيږي، چي د امريکايي لښکرکوټو تر شا خورا کرغېړني او خطرناکي نخشي د عملي کېدو په حال کي دي . ښه به داوي، چي د دې تورو نخشو جزييات او نتيجې زموږ د تاريخي هيواد (ګران افغانستان) د تجزيې دامريکايي نوښتګر - په هند کي د امريکا د پخواني سفير، د عراق له پاره د امريکا د متحدو ايالاتو د امنيت شورا د مرستيال او د هند، پاکستان او افغانستان په اړه د متحدو ايالاتو د بهرني سياست د اوسني لوی او باوري سلاکار- رابرټ ډيين بلکويل په دوهمه شيطاني نخشه (Plan B) کي وګورو. مګر د بلکويل د دوهمي شيطاني نخشي د جزيياتو او نتيجو په اړه تر بحث مخکي بده نه ده، چي د هغه د لومړۍ نخشي (Plan A) په باره کي هم څو ټکي بيان کو.

بلکويل د سپيني ماڼی، پينټاګان او سي . آی . اي . واکمنانو ته مشوره ورکوي، چي په افغانستان کي د امريکا لومړنی نخشي (Plan A) ياني د هوايي بمبارييو، مځکنيو بريدو، د شپې تلاښيو، بنــدي کولو، څـــورونو، ګواښونو، د کلو اوکورو نړولو او ډول ډول نورو جزاوو له لاري د افغـــانستان اشغال هيڅ نتيجه نه ده ورکـــړې .

سربېره پردې، د امريکايي پوځيانو زياتېدونکو تلفاتو، د جګړې ملا ماتوونکو اقتصادي تاوانو او په امريکا او بهرنی نړۍکي راز راز مخالفتو د امريکايانو روانه جګړه د ناکامی له جدي خطر سره مخامخ کړې ده . له د امله بلکويل له امريکايي مقاماتو څخه غوښتنه کوي، چي د جګړې د ګټـلو له پاره پر دوهمــه نخشه (Plan B) غوَر وکړي .

د رابرټ بلکويل د دوهمي نخشي مقصد دا دئ، چي امريکايان بايد په افغانستان کي د خپلو پوځي ناکامييو، انساني تلفاتو او اقتصادي زيانو د تلافي او په سيمه کي د خپلو اوږد مهاله ګټو د تحقق له پاره

د افغانستان د پخواني شمالي اتحاد د مشرانو په مرسته، د تاريخي افغانستان تجزيې ته لاره هواره کړي . تر رابرټ بلکويل مخکې د بالکان د تجزيې « قهرمان » او د افغانستان او پاکستان له پاره د جمهور رييس اوباما خاص استازي - ريچرډ هولبروک هم په دې لاره کې ځينې لمسوونکي ګامونه اخيستي وه؛ خو له نيکه مرغه چې دا منحوس او ناولي خوبونه يې له ځان سره ګور ته يووړه . د ريچرډ هولبروک تر نابره مړينې وروسته اوس د امريکا د متحدو ايالاتو د سنا د بهرنيو اړيکو د جرګه ګۍ مشر او د افغانستان او پاکستان په چاروکي د اوباما د اداري ډېر لوړ او ځواکمن استازى - سناتور جان کېري هم په دې لاره کې پرله پسې هڅې کيي(کوي) . مزار شريف ته د هغه مستقيم سفرونه او له قومندان عطاء او نورو جنګي ډلو ټپلو سره د هغه پټې او ښکاره کتنې ګرده د همدې استعماري نخشې د تحقق له پاره د يوه پاخه او پياوړي تاداو داېنوولو په مقصد کيږي .

البته، د عسکري اډو ستم والى د دې شوم او لعنتي هدف د تر لاسه کولو لومړنى او اساسي شرط دئ . دا چې امريکايي چونۍ او د امريکايانو بېلتون غوښتونکي مزدوران به د دې توري او ظالمانه نخشې په عملي کولو کې څنګه ونډه اخلي، هر خپلواک او هيوادپال افغان ته د ډېر دقت او تعمق وړ خبره ده . په لاندې کرښو کې د دې خاينانه پلان پر ځينو برخو رڼا اچوو.

په دې حقيقت هر افغان ښه پوهيږي، چې امريکايانو له تېرو لسو کالو راهيسې د افغانستان په ګوټ ګوټ کې لويې او کوچنۍ چونۍ جوړې کړې دي . د رابرټ بلکويل د دوهمې نخشې پر بنسټ ماته دا انتباه پيدا کيږي، چې د هيواد په سوهيلې او ختيځو سيموکې ځاى پر ځاى سوي چونۍ به د مخکنى توطيې له مخې سوکه سوکه طالبانو او نورو وسله والو مخالفينو ته پرېښوول سي؛ او په دې توګه به طالبان او نوري وسله والي ډلې، د خپل عسکري زور او ځواک په تناسُب، د هيواد د جنوبي او شرقي سيمو بشپړه واکمني په لاس کې واخلي . امريکايي پوځونه به له مخکني پلان

او نخشې سره سم د هيواد مرکزي او شمالي سيمو ته پر شا سي؛ اوهوري به خپل پخواني جوړ کړي لښکرکوټونه لا پسي پياوړي کړي .

په پخواني شمالي اتحاد کې د بېلابېلو بېلتون غوښتونکو خاينو ډلو مشرانو او استازو خو د ۲۰۱۰ع کال په اګسټ کې لا دامريکا د استازو د جرګې له څلورو غړو(درو جمهوري غوښتونکو او يوه ډيموکراټ) سره د برلين په مرموزه غونډه کې د داسي بېلتون غوښتونکو پلانو پر مقدماتو خبري کړې دي . پر دغو وطن پلورونکو سربېره، د هيواد په شمال کې نوري ستمي ډلي ټپلي (افغانستانيان، خراسانيان او نور) هم له خدايه داسي باد او باران غواړي .

د بلکويل د دې شيطاني طرحې له مخې به امريکا او نورو استعماري قوتونه په پيل کې د پراخو پوځي، تخنيکي او اقتصادي کومکو په برابرولو سره، په شمال کې د تجزيه غوښتونکو خاينانو ګوډاګی حکومت، په ضمني ډول، په رسميت و پيژني . د وخت په تېرېدو سره به دا ډيفکټو(de facto) بېلتون ورو ورو ډيژوري (de jure) بڼه واخلي؛ او په دې توګه به زموږ د خپلواکې مينو پلرونو او نيکونو تاريخي ميراث د ۱۸۹۳ع کال په څېر يو پلا بيا پر دوو يا څو برخو و ويشل سي .

د شمال له مزدور حکومت څخه به تل تر تله په مرکزي آسيا، چين، کسپين سيمه، شمالي ايران او نورو شاوخوا هيوادوکي د امريکايي استعمارګرانو د پخي سياسي او عسکري اډې په توګه کار اخيستل کيږي . کرار کرار به امريکايي استعمارګران د اژدهاوو په شان پر توله سيمه خپل کرغېړن سيوری واچوي؛ او د هري ورځي په تېرېدو سره به د شاوخوا سيمې ټول هيوادونه د بلاوو په يوه خطرناکه ځاله واوړي . بايد دا خبره هم هېره نه کوو، چې که يو وار د دې ستر استعماري ښامار منګولې زموږ په خاوره او سيمه کې ښخې سوې، بيا يې نست کول يا پر شا تګ ته اړ ايستل بې خدايي معجزې په بله لاره ممکن نه برېښي . بې ځايه نده، چې نامتو فلسفي او

عرفاني شاعر - علامه اقبال لاهوری (۱۸۷۷- ۱۹۳۸ع) د غربیانو دي استعماري رول ته د اشاري په ترڅ کي د ختیځ ځینو بېدو اولسو ته داسي خبرداری ورکوي :

غربیـــان را شیـــوه های ساحری است

تکیه جز بر خویشتن کردن کافری است

(لاهوری، کلیات : آنسوی افلاک ۱۸۰).

البته، دامریکا سیاسي او پوځي ستراتیژیستان به د خپلو وفادارو پاکستاني متحدینو په مرسته د طالبانو او نورو وسله والو ډلو تر واک لاندي سیمو کي هم د خپل سیاسي نفوذ د پراخولو له پاره له هیڅ راز کوښښو ډډه ونه کړي . پاکستاني جنرالان به د افغانستان په پښتني سیموکي د امریکايي اجندا د عملي کولو له پاره د خپل صادقانه چوپړ په بدل کي ادا فرصت تر لاسه کړي، چي زموږ په تاریخي او سرلوړي هیواد کي هم د اسلام او اسلامیت تر نامه لاندي د پاکستاني کشمیر د سردار عبدالقیوم خان او سردار سکندر حیات خان په څېر مزدوران په ګومارلو سره، ګران افغانستان عملاً په دوهم پاکستاني کشمیر واړوي، چي ټولي پوځي، سیاسي او اقتصادي چاري به يې د اسلام آباد له خوا اداره کېږي . په دې ترتیب به نه یوازي د افغانستان شمالي برخي، بلکي په جنوب او ختیځ کي ټولي پښتني سیمي هم د پاکستاني او امریکايي استعمار په خطرناکه لومه کي ښکېلي پاته سي .

زموږ ګډ تاریخي کور (ګران افغانستان) نن د امریکایانو د پوځي اډو تر کرغېړن سیوري لاندي د تجزیي له خطر سره مخامخ دئ . موږ باید دې ستري لوبی ته د توکو او مسخرو په سترګه و نه ګورو . د دې سپېڅلي وطن خاوره، اوبه او هوا پر موږ ټولو افغانانو حق لري، چي د استعمار د دې خاینانه نخشي د شنډولو له پاره ګرده په یوه وجود او یوه آواز د مبارزي په لیکو کي ودرېږو. خدای دي دا اندیښني هیڅکله نه ریښتیا کوي؛ خو د پرنګي استعمار ظالمانه تجربو ته په کتني سره باید د

امریکايي چونییو استعماري رول ته هم په بې غَوری و نه ګورو . د رابرټ ډ . بلکویل د شوم پلان جزییات په دې ویبپانو کي وګورئ :

http://www.foreignaffairs.com/articles/67026/robert-d-blackwill/plan-b-in-afghanistan

http://www.blogfrommiddleeast.com/?new=69848

په برلین کي د امریکا د استازو د جرګي له غړو سره د پخواني شمالي اتحاد د ځینو بېلتون غوښتونکو ډلو ټپلو د پټي کتني د تفصیل له پاره د افغان نومیالي لیکوال او سیاسي شننونکي - ډاکټر میر عبدالرحیم عزیز علمي مقاله په دغه لینک کي تر نظر تېره کړئ :

http://afgazad.com/Siasi/081810-Dr-Aziz-Formal-Support-and-Infomral-Subversion[1].pdf

په افغانستان کي د امریکا د دایمي چونییو مخالفین او پلویان

د امریکايي اډو د جوړېدو ځیني پلویان په دروغو او بې انصافی سره ادعا کوي، چي زیاتره افغانان د امریکايي چونییو له جوړېدو او تداوم سره هیڅ ستونزه او مخالفت نه لري . له طالبانو او نور وسله والو مخالفینو پرته دایوازي د دوی په اصطلاح پخواني کمونیستان (خلقیان او پرچمیان) دي، چي په هیوادکي د امریکایانو له پوځي حضور سره مخالفت کيي (کوي). راسئ په لاندي کرښوکي د دې ښاغلو پر دې پوچه او بې اساسه ادعا یو څه غورَ اوتأمل وکو.

که د یرغلګرو پوځو له واکمنی او حضور سره مخالفت ریښتیا هم د دوی په اصطلاح یوازي دکمونیستانو خوی او خصلت وي، نو په دې حساب خو زموږ پلرونه او نیکونه دکمونیستي ایډیالوژی د بنسټ ایښوونکو (مارکس، انګلز، لنین او ځینو نورو) تر زوکېدو پېری پېری مخکي لا کمونیستان وه؛ ځکه د دې خاوري

تاريخ له ورايه ښيي، چي زموږ پلرونو او نيکونو تل سرونه ښندلي؛ ويني يې توى کړي؛ سختۍاوکړوانه يې گاللي، خوهيڅکله يې په خپله مقدسه او سرلوړې مېنه کي پردو مهاجمانو او غاصبانو ته د پښې ايښوولو ځاى نه دى ور کړى . له هخامنشي کوروش او مقدوني سکندر څخه نيولې بيا تر چنگېزي او گورگاني مغولو، پرنگيانو، روسانو او ننيو ايتلافي فرعونانو پوري يې هر يرغلگر ځواک ته د سر په کاسه کي اوبه ورکړي دي؛ او په دې توگه يې گرده نړۍ ته دا زباد کړې ده، چي افغانستان د تاړاکگرو فاتحانو اويرغلگرو پوځو نېستځاى اوهديره ده .

د امريکايي چوپيو د پلويانو دا ادعاسمه نه ده،چي خلقيان او پرچميان په افغانستان کي له پردو لښکرو او امريکايي چوپيو سره مخالفت لري؛ ځکه د پردو عسکرو په زور د هغوى څورلس کلنه خونړۍ واکمني په خپله پر دې بې اساسه ادعا د بطلان کرښه کاږي . چا چي، پرون د غلامۍ او بندگۍ طوق په غاړه کي اچولئ ؤ، نن نسي کولاى په لکه غاړه له پردو عسکرو او پردي واک سره د مخالفت باټي وولي . د دې پلورل سوو مزدورانو توري ښېرې هر چا ته مالومي دي . د پارسي ژبي لسان الغيب شاعر - حافظ شيرازي (د ٧٢٧- ٧٩٢ هـ ق په شاوخوا کي) په دې اړه څه ښه وايي :

به هــــــر رنگی که خـــواهی جامه میپوش

مـــــن از طـــــرز خـــرامت میشـــنـاســـم

خو هر خلقی، پرچمی، مجاهد يا نور کسان هرومرو په دې ډله کي نه راځي . بېله شکه، په خلقيانو، پرچميانواو نورو سياسي سازمانوکي هم د داسي کسانو څرک لږ نه دئ، چي په خپل پلرني ټاټوبي (گران افغانستان)کي د امريکايي استعمارگرانو وهمپشنييو ځالو ته زړونه نه ښه کيي . ښايي له ازله يې په وينه کي د خپلواکۍ او افغانيت تومنه گډه يې؛ يا ښايي د روسي بادارانو تر اوږدې مزدورۍ وروسته اوس د ازادۍ، استقلال او سرلوړي ژوند په خوند پوه سوي يې . . .

ريشتيا خو داده، چي د هيواد د مځکنۍ بشپړتيا، سياسي خپلواکۍ، ملي واکمنۍ، ملي نواميسو، ديني اعتقاداتواوکولتوري ارزښتو ساتنه زموږ د غيرتمنو او مړنييو پلرو داسي وياړلئ ميراث دئ، چي په کمونيستانو يا نورو سياسي ډلو ټپلوهيڅ اړه او مانده نه لري . د پردو عسکرو او امريکايي چوپيو مخالفين په حقيقت کي هغه خپلواک، مېړني او سرلوړي افغانان دي، چي نه يې پرون د سره پوځ موجوديت او باداری ته غاړه ايښوده؛ او نه نن د امريکايي پوځ له حضور او دايمي اډو سره په هيڅ بڼه او هيڅ شکل موافقه او مصالحه کولاى سي . طالبان، اسلامي حزب، حقاني ډله او نور وسله وال جنگيالي هم بايد د دې لاري يوازني ټېکه داران ونه گڼو. په بله ژبه، افغاني غرور، له خپلواکۍسره مينه، ناموس ساتنه، ، غيرت، پر شانه تلنه، سرلوړي، ستم او ستمگرو ته نه تسليمېدل، مېلمه پالنه او داسي نوري لوړي ښېگڼي يوازي او يوازي په طالبانو او نورو وسله والو جنگيالوپوري اړه نه لري . له امو تر اباسينه، له چتراله تر هراته ټول خپلواک، غيرتمن او شمله ور افغانان، په تېره بيا سرلوړي او خپلواکۍ بخښوونکي پښتانه په دې ستر ملي او وطني رسالت کي لو(لويه) او مُهمه ونډه لري . د امريکايي تېري له پيل څخه تر اوسه د هيواد په گوټ گوټ کي پر يرغلگرو پوځو د افغان اوردو او پوليسود ځينو منسوبينو وژونکي گوزارونه د دې روښانه واقعيت ځيني ژوندي مثالونه دي .

زموږ د غرب مآبه ليکوالو او شننونکو د ناسمي ادعا پر خلاف، په تېرو نيژدې لسوکالوکي د نړۍ له تر ټولو پياوړي ايتلاف (ائتلاف) سره دونه پراخ او غښتلی مقاومت په خپله ښيي، چي زړورافغانان پردي مهاجمان او د هغوى مؤقتي يا دايمي چونۍ په هيڅ ډول نسي منلاى . د ليکني په دې برخه کي بې گټي نه ده، چي د امريکايي چوپيو د مخالفينو تر پېژندني وروسته د هغو د سرسپارلومينانو، پلويانو او خواخوږو په اړه هم څو لنډي خبري وکو.

په افغانستان کې د امریکايي چونیيو په جادو سوو مینانو، پلویانو او خواخوږوکي بېلابېلي جنګي، مافیايي او سیاسي ډلي شاملي دي، چي زه یې په عمومي توګه پر څو لویو ډلو وېشم :

- په لومړۍ ډله کي هغه کسان راځي، چي د ۲۰۰۱ع کال د اکتوبر پر اوومه د امریکايي جنګي الوتکو او ټانکو پر وزرو افغانستان ته ننوته . ټول افغانان دابېګل سوي جنایتکاران، ورانکاران، غله او خاینان ډېر ښه پېژني : کرزي خېل، فهیم خېل، دوستم خېل، رباني خېل، سیاف خېل، قانوني خېل، عبدالله خېل، خلیلي خېل، محقق خېل، امرالله خېل ، عطاء خېل، مجددي خېل، ګیلاني خېل، شېرزی خېل او داسي نور. ټول جهان ته مالومه ده، چي د دې تورو او کرکجنو څېرو سیاسي، عسکري او اقتصادي ژوند تر کومه حده په ایتلافي عسکرو او امریکايي چونیيو پوري تړلئ دئ . زه باور لرم، که د امریکايي پوځو اوکورنیيو جنګي ډلو ټپلو خونړی سیوری نه یي، زموږ دردېدلي او کړېدلي خلګ به په یوه ورځ کي د دې مزدورو جنایتکارانو پوستونه له پروړو ډک کړي . پښتانه وایي : مځکه هغه سوځي، چي اور پر بل يي (وي) . د پردو لښکرو د توپ او ټانک تر خونړي سیوري لاندي په ځګو ارګو او پرتمنیو ماڼیيوکي ناست مزدوران زموږ د ویرجنو او غمځپلو خلګو په حال څه خبر دي!

- د تنظیمي ډلو د مشرانو او قومندانو تر څنګ د ستمي ډلو مشران، فعالان او نور څېره خواره به ولي په سرلوړي افغانستان کي د امریکايي چونیيو د سته والي او تداوم پلوي نه کيي(کوي)؟ مګر دا خاین عناصر همدا اوس د امریکايي توپ و ټانک، پیسو او نعمتو له برکته د ټول افغانستان دپاچهی پرګدۍ ناست نه دي؟

که څوکرزي ډوله پښتانه ګیډران او ټپوسان له حسابه و باسو، ایا له تېرو لسو کالو راهیسي د ستمي ډلو ټپلو مشران او استاري د پښتنو د وینو او اوښکو په بیه، پر افغانستان حکومت نه کيي؟

ایا ایتلافي لښکرو په تېرو لسوکالوکي دقیقاً هغه څه ونه کړه؛ او تر اوسه یې لا نه کيي، چي پلورل سوو ستمي ډلو ټپلو(خراسانیانو، افغانستانیانو او نورو)یې له کلو کلو راهیسي خوبونه لیده؟

خپلواک او ملي فکره افغانان، په تېره بیا استعمارځپلي پښتانه باید په دې خبره ځانونه ښه پوه کړي، چي امریکايي چونۍ به په راتلونکي کي هم د ډیورند د لعنتي کرښي د دې خوا او هاخوا پښتنو په عامي وژني سره د دې خاینو او بې ایمانه ستمي ښلتون غوښتونکو اوږده خوبونه پوره کيي .

- په بله ډله کي هغه کسان راځي، چي د امریکايي یرغل په دوران کي د ټیکنوکراټانو، متخصصانو او ماهرانو په نامه افغاني ټولني ته ولېږل سوه؛ خو په واقعیت کي د استعمارګرو دولتو د جاسوسي سازمانو او معتبرو دولتي ادارو باوري استازي دي . دا کسان پر پردو دولتو سربېره د هیواد له بېلابېلو مزدورو جنګي او سیاسي ډلو سره هم پاخه اړیکي لري . د دوی اساسي رسالت دادئ، چي د حرفه یي جنایتکارو، تبهکارو او غلو اداري ته قانوني او مشروع رنګ ورکړي . له دې ډول پاراشوټ سووکسانو څخه ځیني تر اوسه د وزارت، معینیت، سفارت، ولایت، ریاست، قومندانی او داسي نورو پر چوکیيو ناست دي . ځیني يي تر غلاوو، ناوړو استفادو، شرمندګیيو او بې کفایتیيو وروسته بیرته په امریکا، کانادا، اوروپا او استرالیا کي د خوابښي کوروته ستانه سوه؛ او ځیني نور یې لا تر اوسه له راز راز فضیحتو او شرمندګیيو سره خپلو حملو او غوټو ته دوام ورکوي . اشرف غني خېل، ارسلاخېل، احدي خېل، جلالي خېل، رهین خېل، امین فرهنګ خېل، زلمی رسول

خېل، سپنتاخېل، اتمر خېل، زاخېلوال خېل، رامين خېل او په لسګونو نور پاراشوټ سوي کسان، ګرده په دې ډله کې را ځي .

د جنايتکارو تنظيمي مشرانو او قومندانانو په څېرد دې ټولوتش په نامه تيکنوکراټانو حيات و ممات هم په امريکايي عسکرو او جنګي ډلو ټپلوپوري تړلئ دئ . دا خبره لمر غوندي روښانه ده، چي که نن امريکايي عساکرکډه بارکړي، سبا به له دې مسخره نوابغو، پروفيسرانو، ډاکټرانو، ماسترانو او هرکاره وو څخه يو هم څوک په دوربين کي ونه ويني . له همدې کبله زه د دې ښاغلو او نازولو له پاره د « کرايه سوو افغانانو» اصطلاح کاروم . همدا اوس هم د ځينو ماينې او بچيان په اوروپا، امريکا، کاناډا او استراليا کي په کار، سوداګرۍ، زده کړو يا نورو مزو بوخت دي . دا خبره د دې واقعيت ښکارندوی ده، چي کرايه سوي تيکنوکراټان يوازي د حملي او غوټي په مقصد له ماينو او اولادو څخه ليري په يوازيتوب کي ژوندکوي؛ ځکه د ګردو په دې حقيقت ښه سد رسيږي، چي په افغانستان کي دا ګرم تنورونه تر ډېره ګرم نه پاتيږي، بايد له موقع څخه ګټه واخلي او ژر تر ژره خپلي ټکی پخي کړي . هري خوا ته پيسي، جايدادونه او رنګارنګ نعمتونه په چارښاخو باديږي . تر څو چي لوبه نه يي(وي) ختمه سوې، بايد د لمسيانو اوکړوسيانو له پاره هم تايي او ذخيرې برابري کړي .

- په يوه بله ډله کي هغه کسان شامل دي، چي پرون د روسانو په غلامی کي ولاړ وه؛ د زړه له پاسه يي دسوسياليزم اوکمونيزم ناري وهلي؛ خو نن د خپل مزدور طبيعت، بې ايمانۍ او بې مسلکۍ پر اساس په ډېر وياړ د يرغلګرو پوځو او د هغو د جنايتکارو مزدورانو په چوپړ کي ولاړ دي؛ د ډيموکراسۍ، بشري حقوقو، ازادو مطبوعاتو، عدالت، برابرۍ او داسي نورو تش په نامه استعماري پروژو ستاينې کيي(کوي) . دا خلګ د پت، غرور، ايمان، خپلواکۍ او افغانيت په نامه هيڅ شی نه

پېژني . هغه څه چي پېژني پيسي، جايدادونه، شهرت، جاه و جلال او راز راز ناوړه استفادې دي، نو ځکه بې ځايه نه ده، چي ټل يي د خپلو ناولو او ناروا امتيازاتو د خوندي ساتلو له پاره د بېلابېلو بادارانو پر سترخان بولي کړي دي . هو! په دې نامردانو کي داسي کسان هم سته، چي پر ظاهرخان، داوود خان، تره کي او امين سربېره يي له خپل ګوندي او ايډيالوژيکي ملګري - ډاکټر نجيب سره هم لوی خيانت وکړ . البته دا هم له امکانه ليري نه ده، چي اوس هم دخپل سياسي ژوند د اوږدولو او ناوړو استفادو د تضمين په هيله له طالبانو او نورو وسله والو ډلو سره په پټه لاس ولري . شک نسته، چي د هغو کسانو حساب له دې بې وجدانو توطيه ګرو څخه بالکل بېل دئ، چي د افغاني غرور، ملي احساس او هيوادپالني په ساتلو سره ځان او بچيانو ته د يوې ګولي حلالي ډوډۍ ګټلوله پاره د کرزي له مزدور دولت سره کار کيي(کوي) .

- په يوه بله ډله کي هغه کسان شامل دي، چي د سره پوځ او د هغو د مزدورانود واکمنی پر مهال به يي د افغانستان داشغال چيغي وهلي؛ په هيواد کي دننه او بهر به يي د اشغالګرانو او مزدورانو د جنايتو کيسي کولي؛ خو نن چي د روسي يرغلګرو او روسي مزدورانو تر واکمنی بترجنايتونه ويني، چپه (چوپه) خوله ناست دي؛ نه د پخوا په شان د اشغال خبره پر خوله راوړي، نه د يرغلګرو لښکرو د وحشيانه جنايتو او نه هم د هغو په وړاندي د جهاداو مقاومت . له ورايه مالوميږي، چي د زياترو خولي له اوبو ډکي دي . د غوړي ګولي او امتيازاتو له اسيته يي ځانونه ناګاره اچولي دي . ځيني ځيني خو يي لا د کابل په اداره کي د څه تر لاسه کولو په هيله د رواتو خواشينونکو پېښو ټوله پړه يوازي پر طالبانو او نورو وسله والو مخالفينو ور غورځيي(غورځوي)

لکه څنګه چي پرچميانو او خلقيانو روسي استعمار ته د انترناسيوناليزم، بين المللي دوستی اوپيوستون نوم ورکاوه، د دې ډلي پلويان هم امريکايي استعمار ته د دوستی،

ترقی او پرمختګ نوم ورکوي . دوی وايي : پربږدئ، چي امريکايان افغانانو ته د سړکو، لارو، پوهنتونو، روغتونو، فابريکو، د برېښنا د بندو، کانالواو نورو پرمختيايي پروژو په جوړولو سره، دي ملک ته ترقي او پرمختګ را ولي . . .

زما په عقيده دا خلګ ګرده د چپي خوا ورته ناست دي . که له اوسنيو پردو لښکرو سره زموږ د پرمختګ او ترقیغم وای، څه کم دو اتيا کاله مخکي به يې د امان الله خان ملي او مترقي رژيم په خپلو خاينانه توطيو نه نړاوه . تاريخي خبري به پرېږدو. د ستړګو ليدلي حال ته به راسو.کله چي د خلق او پرچم د واکمنی پر مهال زموږ د ښوزلي او وروسته پاته هيواد مکتبونه، کلينيکونه، فابريکي، سړکونه، پلونه او نوري دولتي ودانۍ په بمو، مينواو نوروچاودونکو موادو الوزول کېدې، ايا په نړۍ کي داسي څوک نه ؤ، چي دغو ورانکارو ډلو ټپلو ته د ترقی، پرمختګ او تمدن درسونه ورکړي؟!

اياهغه وخت، چي د ښوونځييو معلمان او شاګردان، د پوهنتونو استادان، ډاکټران، انجينران او نور لوستي افغانان د کفر او الحاد په پلمه وژل کېده، د بشردوستی او پرمختګ مدعيان د پيل په غوږ کي بيده وه؟! تاسي يې منئ که يا، زما په خيال خو د افغانستان په معاصر تاريخ کي تولي بدمرغی د دې مکرجنو بشردوستانو په مستقيمه لاربنوونه او دستور سوي دي او تر اوسه هم کيږي .

هيڅ هوښيار او پرسد افغان د سړک، پله، ښوونځي، پوهنتون، روغتون، فابرېکي او نورو عام المنفعه پروژو مخالف نه دئ؛ خوپوښتنه دا ده، چي« متمدنو» او« بشر دوستو» امريکايانو په تېرو لسوکالو کي د زرګونو افغانانو، خاصتاً مظلومو پښتنو د وينو تويولو په بدل کي څو پوهنتونه، فابريکي، د برېښنا بندونه او داسي نوري پروژې جوړي کړي دي، چي تر دې وروسته به نوري هم جوړکي (کړي)؟ په استعماري ادبياتو کي دا راز اوتي بوتي خورا ډېري تکرار سوي دي . انګرېزانو هم د خپلو استعماري تېريو د توجيه له پاره ادعا کوله، چي د ترقی او پرمختګ له

نښو نښانو سره يي د خلګو د اشنا کولو په مقصد هندوستان او افغانستان ته پوځونه لېږلي دي . انسان پرېږده خر هم په دې پوچ استدلال نه قانع کيږي، چي انګرېزي استعمارګران په هندوستان او افغانستان کي زموږ د فرهنګي، اجتماعي او اقتصادي بدمرغی له غمه مړه وه!

واقعيت دا دئ، چي د امريکا په شان او شوکت کي ډوب افغانان ياد غربي نړۍ د دوه مخي (بشري او استعماري) رول د توپير کولو وس نه لري؛ يا د څه څښېدو په سَوَب (سبب) پر هر څه ستړګي پټوي؛که نه نو په دې روښانه او ساده حقيقت خو د مکتب کوچنيان هم پوهېږي، چي استعماري قوتونه همدا اوس زموږ په هيواد کي د يوه بام او دوو هواوو سياست چليي (چلوي)؛ خپلو خلګو ته بشري حقوق، د قانون برلاسی، ډيموکراتيک ارزښتونه، ترقي او پرمختګ غواړي؛ خو زموږ خلګو ته د بشري حقوقو پر ځای هوايي او ځمکنی بمباری، د ودانوکلو او ښنو باغو هوارول، د شپې تلاښی، د لاسو او ستړګو تړل، محبسونه، ځورونې او تعذيبونه، د ديني عقايدو اوکلتوري ارزښتوسپکاوی؛ د ډيموکراسی پر ځای د جنايتکارو، غلو او زورمندانو چپه او راسته غوبلونه؛ د قانونيت پر ځای د زور او وسلي واکمني؛ او د پرمختګ پر ځای لوږه، بې کوري او بېکاري .

هيڅوک د لوېديځو هيوادو له ازادو او شفافو انتخاباتو، پراخو بشري حقوقو، قانونيت، برابری، روښانفکری، عِلِم پالني، تمدن او پرمختګ څخه ستړګي نسي پټولای؛ خوکشکي د دې هيوادو سياسي او عسکري واکمنانو دا ارزښتناک حقوق، ازادی او انساني پرمختګونه د نړۍ پر نورو ښوزلو او اسکېرلو ولسو هم لورولای!

د امريکا په سياستو کي د يوه بام او دوو هواوو د اثبات له پاره دلته د يوه ژوندي مثال يادونه بې ګټي نه ګڼو. دګرانو لوستونکو به ښايي په ياد وي، چي د امريکا متحدو ايالاتو په ۱۹۸۸ع کال د سکاټلنډ په لاکربي کي د پانم هوايي شرکت د يو سلو دري (۱۰۳) لمبر الوتني د لوېدو پره پر لېبيا واچوله . دا چي په دې خواشينونکي پېښه

کي ریښتیا هم د لېبیایي حکومت لاس ؤ که څنګه، زموږ د څېړني موضوع نه ده.
امریکایي مقاماتو تر پراخو تورو(اتهاماتو) اوګواښو وروسته د لېبیا له دولت څخه یو اعشاریه پینځه (۱،۵) میلیارډ ډالره تاوان واخیست، چي له هغو څخه پینځه سوه څلور(۵۰۴) میلیون ډالره پر دوه سوه دروځلوېښت مسافرو او شپاړسو(۱۶) کسو عملې و وېشل سوه؛ او پاته پېسې د امریکایي مقاماتو له ادعا سره سم د لېبیایي تروریزم د نورو قربانیانو او متضررینو د تاوان په نامه بېلي سوې . په دې اړه دا وېبپاڼي کتلای سئ :

http://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-
begins-lockerbie-compensation-transfer-
http://en.wikipedia.org/wiki/Pan_Am_Flight_103

په دې ډول ګورو، چي د امریکا دولت له لېبیا څخه د هر مسافر او عملې په بدل کي څه د پـــاسه نونس لکه (۱۹۰۰۰۰۰) ډالر واخیسته؛ خو نن همدا امریکا په خپلو وحشیانه بمباریو سره زموږ بې ګونا افغانان په وینو لړي؛ کور اوکهول یې تباه کیي(کوي)؛ خو سره له هغه هم تر یوه عالَم شواخونو وروسته د شهیدانو بېوزلوکورنیيو ته تر یولک افغانیو یا دوو زرو (۲۰۰۰) ډالرو یوه تنګه زیاته نه ورکیي . زه نه پوهېږم دا کوم انسانیت، کومه عاطفه او کوم انصاف دئ؟!
دلته بده نه ده، چي د منځني ختیځ په روانو سیاسي پاڅونوکي د غربیانو د یوه بام او دوو هواوو سیاست یو بل مثال وړاندي کړو. نړۍ والو ټولو ولیده او لا ګوري، چي امریکا او ځینو نورو لوېدیځو دولتو په تونس، مصر، بحرین، اُردن، یمن، مراکش او سعودي عربستان کي نه یواز ي د خپلو مزدورو رژیمو پر خلاف په هیڅ سیاسي اونظامي اقدام لاس پوري نه کړ، بلکي پاڅون کوونکو ته یې د سوله ییزو مظاهرو، روغي جوړي او ځینو کازمیټکو سیاسي بدلونو د منلو سپارښتنه هم وکړه؛ خو په لېبیا

کي د وړیا ټېلو د تر لاسه کولو او یوه بل کرزي، فهیم یا عبدالله د کښېنولو له پاره د هیڅ راز انسان وژونکو وسلو له کار اخیستني ډډه نه کوي .
د یوه بام او دوو هواوو دې ناولي شکل ته وګورئ : په تونس، مصر، یمن او بحرین کي د امریکا د مزدورو رژیمو له خوا د خلګو پر کاملاً سوله ییزو مظاهرو او اعتراضو د ماشینګنو سرې ګولۍ و اورول سوې، اما سره له هغه هم په سپینه ماڼۍ او نورو اورپایي مرکزوکي د قدرت واکدارانو له اعتراض کوونکو څخه غوښتنه کوله، چي هیڅکله زور زیاتي او غیرقانوني عکس العملونو ته لاس وا نچوي . د دې پر خلاف په لېبیا کي د رژیم وسله وال مخالفین له همغي لومړۍ ورځي څخه پر شا و ټکول سوه، چي د زور، خشونت او خونړیيو بریدو له لاري د هیواد په بېلابېلو ښارو کي د قذافي واکمني دړي وړي کړي . په دې یې هم زړه سوړ نسو، څه کم دوې میاشتي مخکي یې د ملکي کسانو د ژغورني په درواغجنه پلمه انسان وژونکي پوځي برېدونه هم پیل کړه، چي دا دئ تر اوسه ادامه لري . ټول جهان ګوري، چي امریکایان او ملګري یې د نورو مستبدواو فاسدو عربي هیوادو پر خلاف، په لېبیا کي د ولسي پاڅونو پر ځای د وسله والو ډلو او خونړیيو برېدو ملاتړ کیي (کوي) . نن د وسله والو ډلو په مرسته خپل مزدوران سیاسي واک ته رسیي(رسوي)سبا بیرته همدا وسله والي ډلي په دې یا هغه نامه په وینو لړي؛ په محبسو کي یې اچوي؛ او د خدای تعالی ټوله مځکه پر سره کیي . د فریډم فایټر ټروریسټ، کمونیسټ، مسلمان او داسي نورو ټاپې هیڅکله د دوی له لاسه نه وزي .
بشري حقوق، ډیموکراسي او انساني پرمختګ ټول داسي مفاهیم دي، چي هیڅوک یې په نړۍ کي له ګټي او سموالي انکار نسي کولای؛ خو د دې سترو ارزښتونو د تحقق او عملي تجسم له پاره انساني لارو چارو ته اړتیا ده. دکروز توغندیيو، بي ۵۲، مېراژ او ایف ۱۸ الوتکو په زور د داسي بدلونو راوستلو ته بې فرعوني تکبُر او سوچ پوچ لېونتوبه بل څه نوم ورکولای سو؟ راسئ وګورو، چي د بشري حقوقو،

ډیموکراسی او پرمختګ امریکایي سټایل د افغانستان، عراق او سومالیا تر وحشتناکو تجربو ورسته، نن سبا په لیبیا کي څه ګلان کړي؟!

سربېره پردې مثالو، ایا د بې ګونا افغانانو وژني، د جنایتکارانو، جاسوسانو او فاسدو زوروکو ملاتړ، په هیواد کي زور زیاتی، خپلسري، بې عدالتي، لوږه، بېکاري او نور مصیبتونه ټول د امریکایانو او نورو لوېدیځو هیوادو د یوه بام او دوو هواوو سیاست نه ثابتوي؟

ځیني کسان سره له دې چي د کرزي د حکومت له فساد او خیانتونه سره ملګرې نه کیږي، خو د امریکایي لښکرو دایمي حضور د هیواد د ژغورني له پاره تر ټولو لو(لویه) اړتیا ګڼي . ایا دا خبره ممکنه او معقوله ده، چي د امریکایي پوځو یرغل او د هغو د همېشنیيو اډو موجودیت پر ځای وبولو؛ خو دکرزي له فاسد او مزدور رژیم سره مخالفت ولرو؟ د امریکایي اشغال او عسکري اډو اغفال سوي پلویان باید دکرزي د مافیایي حکومت خیانتونه، ټګی برګی او بې کفایتی هم په ورین تندي ومني؛ ځکه دا دواړه لازم او ملزوم دي .

که چیري امریکایانو او نوروایتلافي دولتو په تېرو لسوکالو کي سوله او امنیت راوستی وای؛ خلګو ته یې کار او روزګار برابر کړی وای؛ او له جنګ ځپلو افغانانو سره یې ددې وران کور په جوړولو کي رېښتیني مرسته کړې وای، ښایي خلګو به هم د هغوی د عسکري اډو له تداوم سره چندان مخالفت نه وای کړی؛ اما اوس خو هر څه د دې پر خلاف شاهدي ورکیي .

زما په قاصر نظر خو د امریکایي چونییو د ټولو سیله کوونکو لاسونه په یوه ډول د ډولو د استعمارګرانو و جببو ته لاره لري . هره ډله یا ډلګی په یوه یا بله بڼه د استعمارګرانو او د هغو د مزدور نظام په واکمنی کي ښکاره او پټي ګټي لري . ډېر مي ولیده، چي پرون یې د ملي فکر او ملي ایدیالوژۍ باتي ویشتي؛ خو نن د څه

څښېدو په تمه د پلورل سوو مزدورانو او د هغو د استعماري بادارانو بوټونه پاکوي .

لعنت دې یې پر داسې بې پته ، بې غروره اوسراښو انسانانو!

- د امریکایي یرغل په درشل کي د خوشبینانو او ساده ګانو یوه بله ډله هم تر سترګو کېده، چي په افغانستان کي یې د سولي، امنیت او اقتصادي پرمختګ په راوستلو کي پر امریکایي لښکرو خورا لوی حساب کاوه . دې بېچاره ګانو تصور کاوه، چي امریکا او ملګري به یې د سترګو په رپ کي له کنډواله افغانستان څخه هم هانکانګ یا سینګاپور جوړ کي؛ اما خبر نه وه، چي امریکایي لښکر افغانستان ته د انساني ژوند، ترقی او پرمختګ له پاره نه دي راغلي . له نېکه مرغه دي خوش باورو هیوادوالوپه تېرو لسو کالو کي د ایتلافي پوځو، په تېره بیا امریکایانو د خونړي ریکارډ په لېدو سره پخوا لا پر خپلو غوولونکو هیلود بطلان کرښه ایستلي ده .

د امریکایي چونییو ننني پلویان : د امریکایي یرغل پروني مخکښان او ستایونکي

لکه څنګه چي مخکي هم اشاره وسوه داشغال مزدورانو د امریکایي یرغل له همغي لومړی ورځي څخه زموږ ساده او خوش باوره خلګو ته د جنت وعدې ورکولې؛ خو د جګړې اورونه، ویني، اوښکي، جنازې، د خوندو او مندو تور پوړني، د کورو، دوکانو، باغو، ماجتو او نورو شتمنیيو وراني، لوږه، بېکاري، فساد، زور زیاتی، د دولتي او شخصي جایدادو برالا چور، د تریاکو او نورو مخدره موادو په کاروبار کي بې ساري ترقي او پرمختګ ټول په واقعیت کي هغه څه دي، چي د وعده سوو سرو او زرغونو باغو پر ځای زموږ مظلومو او کړېدلو خلګو ته ورکړل سوه .

هو! د امریکایي لښکرو له برکته دې هیواد ته څه «سره او زرغونه» باغونه هم راغله؛ اماپه خواشینی سره، چي زموږ عامو افغانانو ته یې څه حاصل او ګټه و نه رسېده؛ او باید هم نه وای رسېدلي؛ ځکه دا سره او زرغونه باغونه ؛ دا ښار ګوټي اوکوټیاني، دا بانکونه او فابریکي، دا عمارتونه او شرکتونه له لویه سره د کرزیانو،

فهیم خیلو، رباني خېلو، خلیلي خېلو، محقق خېلو، سیاف خېلو، قانوني خېلو، عبدالله خېلو، دوستمیانو او داسي نورو« پریشتو» په نصیب کي لیکل سوي وه .

د اشغال همغه پروني مخکښان او منادیان د پښېمانی او دې غملړلي ولس څخه د بخښني غوښتلوپر ځای نن د امریکایانو د دایمي چونییو په ستاینه نه مړیږي . پرون یې د امریکایي ټانکو او الوتکو راتگ ته خوشالي او اتنونه کول، نن بیا تر گرده چیغې او ناري وهي، چي که په افغانستان کي امریکایي لښکرکوټونه نه وي، پاکستان او ایران به دا خاوره په یوه اینده تر ستوني تېره کړي . . .

د اشغالگرو دا اغفال سوي پلویان په دې ساده او روښانه حقیقت سر نه خلاصیږي، چي سلگونو زرو بهرنییو پوځو له خپل ټول عسکري واک او ځواک سره سره، په تېرو نیژدې لسو کالو کي څه غزا او بهادري وکړه؟

ایا دې هیواد ته یې سوله او امنیت راوست؟

د مزدورو زوروکانو د ظلمو، فساد او غلاوو مخه یې ونیوله؟

خلگو ته یې کار او روزگار برابر کړ؟

د ترياکو او نورو مخدره موادو تولید او سوداگري یې ودروله، که یې بله معجزه ښکاره کړه؟

زه فکر نه کوم، چي یرغلگرو لښکرو او د هغو مزدور حکومت دې په تېرو لسوکالوکي له خپلو بې ساره عسکري او اقتصادي امکاناتو سره سره، زموږ بېوزلو خلگو له پاره څه لویه شهکاري او بهادري کړې یي . په افغانستان کي د سولې او امنیت حال هر افغان ته پوره څرگند دئ . د ملگرو ملتو د شمېرو له مخې یوازې په ۲۰۱۰ ع کال کي د ملکي افغانانو د وژني شمېر دوه زره اووه سوه یواویا(۲۷۷۱) ته ورسېد، چي د ۲۰۰۹ع کال په پرتله په سلو کي پینځلس (۱۵) زیاتوالی ښیي . په دې اړه د بشپړ مالومات له پاره داریوټ وگورئ :

http://www.presstv.ir/detail/168978.html

دا یوازې د یوه کال خبره ده . که د جگړې معیوبین، معلولین او ټپیان هم ورسره ملگري کړئ؛ او بیا یې په لسو کي ضرب کړئ، په پوره یقین سره به تر سلگونو زرو پوري ورسیږي . په دې ډول گورو، چي ایتلافي عسکرو زموږ غملړلو او دردمنو خلگوته له وینو، اوښکو، بربادۍ او ناامیدۍ پرته بل څه نه دي راوړي .

د امریکایانو تر سترگو لاندي د کابل حکومت د فساد په تور او چټل نامه اوس نه یوازي زموږ کړېدلي افغانان، بلکي د نړۍ خلگ هم گرده خبر دي . تاسي د بي بي سي دا خبر ولولئ، چي په لوستلو یې هر غیرتمن افغان د افغانیت له نامه خواتوری کیږي .

http://news.bbc.co.uk/1/hi/business/8365094.stm

که په هیواد کي دننه دکار او روزگار څه امکانات برابر وای، افغانان لېوني نه دي، چي د سلو خطرو په منلو او زغملو سره په پاکستان، ایران، تاجکستان، اوزبکستان، قرغیزستان، هند او نورو پردو هیوادوکي د مِنت او سُنت شپې او ورځې تېري کړي .

دا خبره هم لمر غوندي روښانه ده، چي د ترياکو تولید او سوداگري د طالبانو د واکمنی په پرتله د امریکایانو او مزدور رژیم په واکمنۍکي څو ځله زیاته سوې ده.

که یې نه منئ په دغو معتبرو ویبپاڼوکي د مستندو ارقامو په لوستلو سره وگورئ، چي واقعیتونه څه دي؟

http://news.bbc.co.uk/1/hi/6965115.stm

http://articles.latimes.com/2010/oct/01/world/la-fg-1001-afghan-opium-20101001

که په دې حقیقت نه پوهیږئ، چي ولي د امریکایانو او نورو یرغلگرو پوځو تر راتگ وروسته، په افغانستان کي د ترياکو د تولید او سوداگرۍ لمن دونه پراخه سوې ده، د سترگه ور تحلیلگر- جان ک .کولي « نامقدس جنگونه » کتاب وگورئ . کولي

په افغانستان او نورو هیوادوکي د مخدره توکو په تولید او کاروبارکي د سي . آی . اي . د مهم او مرکزي رول په اړه مهمي او ارزښتناکي خبري لري .کولي د خپل ارزښتناک کتاب په یوه برخه کي یادونه کړې ده، چي سي . آی . اي . د جنګو د تمویل، د دوښمن دجنګي روحیي د نست کولو او د خپلو پراخو استخباراتي عملیاتو د توجیه کولو په مقصد تل د نشه یي مواد پر کښت او کاروبار ټینګار کړی دئ (کولي ۵). سي . آی . اي پرون هم دا کار کاوه، نن یې هم کوي؛ او سبا به یې هم پرښږدي .

ایا په تقریباً لسو کالو کي د دونه جګړو، وینو تویدو او تباهیو په بدل کي د څو بې کیفیته دولتي ودانیيو یا
یو و نیم مکتبو، پلو او پلچکو جوړول د قناعت وړ دي؟
که د پردو لښکرو او مزدور حکومت په ټېرو لس کلنوکړو وروکي د بري او نېکنامي څه خاصه نښه نښانه نه لیدله کیږي، نو د عسکري اډو تداوم به یې څه توره وکي؟
سوله او امنیت به را ولي؟ د مزدورو واکمنانو د فساد مخه به ونیسي؟
خلګو ته به کار او روزګار برابر کړي؟ د ملي او ولسي حکومت په جوړولو کي به مرسته وکي؟ او که به له دي
پرته څه بله معجزه ښکاره کي؟
لس کاله د یوه شخص، سازمان اوحکومت د ازموینت له پاره تر اړتیا زیات وخت دئ . زه د امریکایي چونیيو له سرسپارلو مدافعانو څخه په درناوي پوښتنه کوم، چي د امنیت، دیموکراسی او بشري حقوقو په نامه راغلو لښکرو او ډول ډول ګوډاګیانو په ټېرو لسوکالو کي څه وکړه، چي تر دي وروسته به نور هم وکي؟ که یې ستاسي له درواغجنو او غولوونکو ادعاوو سره سم ګل ګلزار جوړ کړی یي(وي)، بیا نو تاسي ښاغلي ولي په اوروپا، امریکا، کانادا او استرالیا کي ناست یاست؟ ولي د ترقی،

پرمختګ او بشردوستی په دی ستر رسالت کي له امریکایانو او کرزي سره مرسته او همکاري نه کوئ؟!

امریکایي چونی او د سولي بې ځایه هیله

سوله او امنیت زموږ د ویرژلي او غملړلي هیواد تر ټولو لومړی او اساسي اړتیا ده؛ خو ایتلافي لښکر او امریکایي چوني هیڅکله د رټېدلو افغانانو د دی ستري انساني هیلي په تر سره کېدو کي چندان مرسته نسي کولای . د تېرو لسو کالو کاري ریکارډ زموږ ټولو مخ ته پروت دئ . ایا امریکایانو او د هغو متحدینو ته په تېرو لسو کالوکي دا حقیقت نه ښکارېده ،چي افغانستان ته ناامني او بې ثباتي له کومه ځایه راځي؛ او د هغي د مخنیوي له پاره باید له څه عسکري، سیاسي او اقتصادي ستراتېژی څخه کار واخلي؟

کوچنیان هم په دي پوهېږي، چي طالبانو او نورو وسله والو مخالفینو ته وسلي اودَرَستي له اسمانه، نه را لوېږي . سي. آی . اي . او د ایتلافي هیوادو استخباراتي شبکي تر موږ او تاسوپه دي واقعیت ښه خبر دي . له همدی امله نو د افغانستان د حالاتو په وړاندي د امریکایانو او مؤتلفه قوتونو اوسنی دریځ له دوو حالتو څخه وتلئ نه دئ :

- امریکایان او ور سره پوځونه د خپلو ستراتېژیکو ګټو د تحقق په مقصد، په لوی لاس هغو دولتو، استخباراتي سازمانو او جنګي ډلو ته څه نه وایي، چي تر ګرده د سولي او امنیت په ټینګښت کي خاشي ماتیي(ماتوي) . پاکستاني مقاماتو ته د میلیارډو ډالرو په ارزښت مرستي ورکول په خپله د دي ستراتېژی یوه برخه ده. امریکا له یوې خوا د خپلو ملګرو او دوستانو په لاس کي د پاکستاني اټومي وسلو د خوندي ساتلو، په افغانستان، هند، چین اوایران کي د خپل نفوذ د پراخولواو له بلي

خوا په هغه هیواد او شاوخوا سیمه کي د چنیانو (چینایانو) د جیوستراتېژیک او جیوایکنومیک پرمختګ د شنډولو له پاره، پاکستاني خاوري ته په ټینګه اړتیا لري . البته، پاکستاني جنرالان په سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکي برخو کي چین ته د لا نیژدې کېدو او په هیواد کي د اسلامي جنګیالیيو د لا پیاوړي کولو او ملاتړلو له لاري، د پاکستان په وړاندي د امریکایي چارواکو پر سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکو کړنلارو ژوره اغېزه ښندي . دا دئ ګورو، چي امریکایان او متحدین یي خپلو خورمنو ګوتو په کتو سره، د پاکستان هر راز ناز او نخرو ته غاړه ایږدي .

- د وسله وال مقاومت ځپل یا مخنیوی په ریښتیا هم د امریکا او نورو ایتلافي ځواکوتر وس وتلي خبره ده .

اما شواهد او قراین ښیي، چي امریکایان په سیمه کي د خپل پوځي حضور د دایمي کولو له پاره قصداً اوبه خړوي ؛ ځکه په افغانستان کي د مخالفو ځواکوتر منځ سیاسي جوړجاړی، د سولي او امنیت ټینګښت او د یوه قانوني حکومت جوړېدل، په خپله د امریکا او نورو ایتلافي عسکرو د موجودیت اړتیا ایسته کیي(کوي) .

د امریکایي پوځو له خوا دکلیوالو افغانانو د ودانو کلو، شنو باغو او نورو شتمنییو ورانول هم د دې استعماري پروژې یوه بله برخه ګڼل کیږي . همدا اوس د امریکایي لښکرو له خوا په لوی لاس د کلیوالو افغانانو کلي او کورونه، دوکانونه او باغونه نړول کیږي؛ د ټولو اسلامي او افغاني دودونو پر خلاف یي په کورو او ماجتوکي تلاښی کیږي . زما په نظر د دې ستراتېژی مانا یوازي دا ده، چي د کلیوالو سیمو دردېدلي او ځبېدلي خلګ په لوی لاس د مخالفینو له لیکو سره یو ځای سي؛ د جګړي او نا امنی اورونه تازه وساتل سي؛ او په دې توګه په افغانستان او سیمه کي د امریکایانو عسکري حضور ته ظاهراً معقوله او مؤجه پلمه پیدا سي . د دې استدلال له مخي دا خبره له عقله لیري نه ده، چي د طالبانو او نورو وسله والو ډلو په زیاتېدونکو بریدونو او پرمختیاووکي هم د یرغلګرو لښکرو پټ لاس پروت دئ .

اساسي پوښتنه دا ده، چي په دواړو حالتوکي د امریکایي پوځو دایمي حضور، په افغانستان کي د سولي او امنیت له را وستو او د یوه قانوني حکومت له جوړولو سره څه مرسته کولای سي؟

په لومړي حالت کي امریکایانو او ملګرو په خپله له غلو سره د جوال خوله نیولي ده . قصداً د سولي او ثبات په راوستو کي خاشي ماتیي؛ او په دې ډول د خپل حضور د تداوم له پاره پلمي تراشي . په دوهم حالت کي لکه څنګه چي ګورو، امریکایان او نور ایتلافي قوتونه له خپل ټول پوځي او اقتصادي توان سره سره، د مخالفینو د ورکولو یا ماتولو وس نه لري . په داسي شرایطو کي نو د عسکري اډو دوام د افغانانو څه درد دوا کولای سي؟ په بله وینا، د لستوني مار یا کمزوری ملګری افغانانو ته څه خیر رسولای سي؟

د امریکا د همېشنییو عسکري اډو پلویان باید په دې روښانه حقیقت هم ښه سر خلاص کړي، چي له امریکا سره دوستي او له پاکستان سره دوښمني دوه متضاد او متناقض دریځونه دي . پاکستان د « سیټو» او « سینټو» له زماني څخه تر اوسه پوري په سیمه کي د امریکا د متحدو ایلاتو وفادار او باوري ستراتېژیک ملګری دئ . له انګرېزانو سره دوستي خو یي تر دې هم زړه ده. که له حقیقته سترګي پټي نسي، انګرېزانو پاکستان د هند د نیمي وچي د وېشلو، د پخواني شوروي اتحاد د نفوذ شنډولو او په سیمه کي د خپل دایمي حضور د یوې باوري اډې په توګه، جوړ کړی دئ . د اسراییلو تېل سوی دولت هم د سیمي په تغییر سره ، د همدې استعماري مقاصدو له پاره کار کیي(کوي).

د امریکایي یرغل او امریکایي چونییو پلویان په تېرو لسو کالو کي خپلو امریکایي او انګرېزي بادارانو ته ناري وهي، چي پاکستان د افغانستان د بې ثباتی او بربادی اصلي عامل دئ؛ خو امریکایي او انګرېزي ستراتېژیستان په پاکستان کي د خپلو

اوږدو سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکو ګټو له امله د دوی چغو او نارو ته ددوو توتو ارزښت نه ورکیي .

اسامه بن لادن د پاکستان له اوردو ژبي ورځپاڼي (اُمت) سره په خپله اوږده مرکه کي یادونه کړې وه، چي د پاکستان له نامه سره همېشه د دوی[القاعدې] زړونه تپېږي . دی زیاتوي : « خدای مکړه، که سخت حالات راسي، موږ به پاکستان په خپلو وینو وساتو. پاکستان موږ ته د عبادتځی په څېر سپېڅلی دئ . موږ د جهاد خلګ یو، نو ځکه د پاکستان د دفاع له پاره جنګېدل، موږ ته تر ټولو غوره جهاد بریښي . البته، موږ ته دا خبره ارزښت نه لري، چي د پاکستان واک د چا په لاس کي دئ . . .» د دې مرکي نور تفصیل دلته ولولئ :

http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24697

د بن لادن دا بیان په ډاګه ښیي، چي آی . ایس . آی . او القاعده نه بېلېدونکي یاران دي . باید هم نه بېلېدونکي وي . هغه څوک چي د یوه پردي ملک له پاره سر او وینې ښندي، په واقعیت کي له هغه ملک سره نه شلېدونکي مینه لري . که امریکا د پاکستان له یارۍ او انډیوالۍ څخه لاس نه اخلي،ایا د القاعدې له یارۍ څخه لاس اخیستلای سي؟ دا د منطقو یوه ساده او اسانه فرضیه ده . لوی او کوچنی ګرده په پوهېږي . همدا اوس په لیبیا کي د القاعدې له ځینو جنګیالیو سره د امریکا او نورو لوېدیځو هیوادو عسکري، مالي او استخباراتي مرستي په څه مانا دي؟ زه نه پوهېږم، دامریکایي اډو بېلابېل پلویان د امریکایانو په ستایلو او د پاکستانیانو په غندلو څه تر لاسه کیي؟ باید په دې واقعیت ځانونه پوه کو، چي د ټولو فتنو او خباثتو اصلي مَوْرِی څوک دئ؟

امریکایي چوڼۍ او په افغانستان کي د تنظیمي جګړو د تکرار اندېښنه

د امریکایي چوڼیو د تداوم ډېری پلویان وایي،که امریکایي پوځونه نه یي (وي)، نو په افغانستان کي به یو پلا بیا د ۱۹۹۲ع کال دکورنیو جګړو په شان د وینو والي وبهېږي؛ د خلګو پر نوامیسو به تېری وسي؛ دا نیم ودان، نیم کنډواله ښارونه به بیا د بېلابېلو جنګي ډلو د سیاسي اقتدار په لیونیو لوبوکي له خاورو سره خاوري سي؛ او داسي نوري اندېښني، چي فهرست یي خورا اوږد دئ .

زه د یوه داغدار افغان په توګه ،چي د کابل په تنظیمي جګړوکي مي د پښتونوالي په ګونا سکه ورور وژل سوی؛ او د زړونو نورو کابلیانو په شان مي پلرنی کور په توغندیو نړول سوی، د کابل ښار په خونړیو او زړه لړزونکو پېښو ډېر ښه خبر یم . لوی څښتن دي هغه توري او خونړۍ ورځي د نړۍ پر هیڅ ملت نه راولي . له دې سَوَبه (سببه)، فکر نه کوم هیڅ دردمن او با احساسه افغان د کابل د تنظیمي جګړو د تکرار خطر ته په سپکه سترګه وګوري . موږ ټول افغانان باید په عمل، خبرو او قلم د کابل د تېرو وحشتناکو جنګو د مخنیوي له پاره په ګډه کار او مبارزه وکو. اما په هیواد کي د امریکایي عسکرو همېشنی چوڼی د دغه راز ستري غمیزي د مخنیوي معقول او منطقي حل نه دئ؛ ځکه امریکایانو د کابل وحشتناکو تنظیمي جګړو ته په پام سره، په تېرو لسو کالو کي مسوولیت لاره، چي د داسي جهنمي او شیطاني جنایتو مسببین نړۍ والي جنایي محکمې ته بوزي؛ له سیاسي واک څخه یي لاسونه لنډ کړي؛ د تورو پیسو او تورو معاملو پوښتنه یي وکړي؛ او په دې توګه د کړېدلو افغانانو له زړوهغه اندېښنه مخکي له مخکي لیري کړي ، چي نن یي د خپلو پوځي اډو د ځای پر ځای کولو له پاره د یوې مهمي او ظاهراً مؤجه پلمي په توګه استعمالیي .

زه د امریکا د لښکرکوټو له درنو او محترمو پلویانو څخه پوښتنه کوم، چي په داسي شرایطو او حالاتو کي نو د کابل د وحشتناکو جګړو د تکرار مسوولیت د چا په غاړه دئ؟

ایا همدې یرغلګرو لښکرو د تیرو لسو کالو په بهیر کې د هیواد بېلابېلو جنګي او مافیایي ډلو ته د هر راز امکاناتو په برابرولو سره په لوی لاس د کابل د وحشتناکې فاجعې تکرار ته لاره نه ده هواره کړې؟

که امریکایانو او نورو ایتلافي ځواکو ریښتیا هم له تنظیمي ایله جاریانو او نورو خاینو عناصرو څخه د افغانانو د ژغورنې مینه لرلای، له لویه سره به یې دې بې مسوولیته جنګي ډلو ټپلو ته د انسان وژنې او تباهی امکانات نه برابرول؛ هماغه وخت به یې د پاکستاني پوځیانو، ایراني اخوندانو او شرمېدلو روسانو د ډول ډول لاسوهنو مخه نیولې وای؛ او له رټېدلو افغانانو سره به یې د یوه ریښتیني ملي او اولسي حکومت په جوړولو کې مرسته کړې وای .

په خواشینۍ سره امریکایي استعمارګرانو د خپلو ناولو مقصدو تر پوره کولو وروسته افغانانو ته شا وروا‌ړوله؛ او افغانستان یې د ګاونډیانو او کورنیو لېوانو وخولو ته ور وغورځاوه . بنه! تېر پر تېر هېر پر هېر . راسئ د ۲۰۰۱ع کال په اکتوبرکې د امریکایانو تر پوځي یرغل وروسته شرایط او حالات په پام کې ونیسو. دا ځل خو د ټولو ناخوالو مسوولیت مستقیماً د امریکایي واکمنانو پر اوږو پروت دئ . موږ او تاسو ټولو ته مالومه ده، چې له څه کم لسو کالو راهیسې یې د دې ملک بنه او بد ټول په خپلو لاسوکې اخیستي دي . دا وار یې بیا ولې څه ونکړه ؟!

واقعیت دا دئ، چې دکابل په تنظیمي جګړو کې نغښتي جنایتکاري او ورانکاري ډلې ټپلې د اوسنیو یرغلګرو لښکرو او ګاونډیو جاسوسي سازمانو تېروني ملګري دي . ټولو افغانانو ته څرګنده ده، چې ایتلافي پوځو په تېرو لسو کالو کې نه د خپلو پاکستاني متحدینو پر خلاف څه اغېزمن او ګټور اقدام وکړ؛ او نه تر اوسه تیار دي د افغانستان پخوانۍ جنګي ډلې ټپلې له ځانه مروري کړي . په دلیل یې هم د هر چا بنه سر خلاصیږي . سبا په چین، هند، مرکزي آسیا، روسیې او نورو هیوادوکې د اور لګولو او اوبو خړولو له پاره د هغو مخلصانه خدمتونه ته اړ دي . په داسې حال کې،

چې ریښتیني روښانفکران، ملي او هیوادپال شخصیتونه او خپلواکۍ غوښتونکي خلګ د استعمارګرانو دانساني ضد نخشو په عملي کولو کې هیڅ راز مرستې ته زړونه نه ښه کیږي، امریکا او نورو ایتلافي دولتونه هیڅکله دا همښنې ملګرې یا ګټوره ستراتیژیکه پانګه له لاسه نه باسي .

که امریکایانو او نورو ایتلافي دولتو په افغانستان کې د جګړې او ورانکارۍ اورونه مړه کړي وای؛ خلګو ته یې کار او روزګار برابر کړی وای؛ او د یوه ریښتیني ملي او ولسي دولت و راوستلو ته یې د اسانتیاوو برابرولو له لارې د روانو شخړو او ناخوالو مخه نیولې وای، بیا به هیڅکله د تنظیمي جګړو او نورو غمیزو د تکرار بېره او اندېښنه نه پاتېده . جنګ ځپلوافغانانو به د هیواد په تېر دو دېرش کلن تاریخ، په تېره بیا تنظیمي جنګوکي د خپلو بدو ورځو او خونړیو پېښو په ور یادولو سره د ایتلافي عسکرو د بیرته ستنېدو له امله د زړه له کومې خواشیني کولای؛ خو نن هر څوک ګوري،چې له څو مزدورو واکمنانو، جاسوسانو، جنګي او مافیایي ډلو پرته ټول ربړېدلې افغان اولس په بې صبرۍ سره د یرغلګرو لښکرو د وتلو شېبې او ورځې شمېري . دلیل یې هم لمر غوندې روښانه دئ : له یوې خوا د افغانستان د تېر دو دېرش کلن تاریخ تر ټولو خطرناک جنایتکاران، وطن پلورونکي، غله او مفسدین د امریکایانو او نورو اشغالګرو تر وزرو لاندې د واک پرګدۍ ناست دي؛ وسلې، پیسې او سرې لري؛ او له بلې خوا هیچا د دې رنځېدلو خلګو د ارامۍ او سوکالۍ له پاره په ریښتیا کار و نه کړ .

زموږ مظلوم خلګ هره ورځ د هیواد په ګوټ ګوټ کې د ۱۹۹۲ع کال تر تنظیمي جګړو وحشتناکي غمیزې ګوري . د کونړو، شینوارو، عزیز آباد، چپرهار، کندوز، خوست، پکتیکا، روزګان، هیلمند، کندهار ، زابل، غزنې، لغمان، او لسګونو نورو سیمو تراژیدۍ په څه لحاظ تر پخوانیو پېښو کوچنۍ او بې ارزښته دي؟

ایا په هره پېښه کي زمونږ پر بې ګونا هیوادوالو د قیامت شپېې نه سوي تېري او لا نه تېرېږي؟ البته، په دې زړه لړزونکو دردو یوازي د زړو خاوندان پوهېدای سي؛ هغه کسان چي انساني مینه او عاطفه ولري؛ درد او مصیبت یي لېدلئ یي(وي).

ایا د کندهار په ارغنداو، ژړی او پنجوایي کي د زرګونو کنداریانو په دردونکي حال خبریاست، چي همدی امریکایي او ایتلافي لښکرویې د ۲۰۱۰ ع کال د مني په وحشیانه عملیاتو کي له نارینه وو، ښځو، کلو، باغو، ماجتو، دوکانو او نورو شتمنیو سره څه وکړه؟!

که نه یاست خبر، زه به مو خبر کړم . ایتلافي فرعونانو دغو بشري ضد عملیاتو ته د« هیلي! » نوم ورکړی ؤ. هو! د بې ګونا خلګو د بې رحمانه وژني او چنګېزي تباهۍ« هیله! »

امریکایي پوځ د همدی عملیاتو په ترڅ کي د ارغنداو ولسوالی د خُسرو په سیمه کي یوازي د ترکو پر کلاچه پینځه ویشت (۲۵) ټنه چاودېدونکي مواد و غورځول؛ او په دې توګه یي دکلي ټول اووه ویشت کورونه د لاس د ورغوي په څېر هوارکړه . د دې بې ساري جنګي جنایت تصویري بیان او نور جزییات په دغو ویبپانو کي ولولئ :

http://www.wsws.org/articles/2011/apr2011/afgh-a19.shtml

http://www.benawa.com/details.php?id=41909

http://www.surgar.net/-news-pg-Hot-News-1651.html

http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24444

د ترکو کلاچه یوازنی کلی نه دئ، چي د مځکي له مخي نابود سو. په دغو عملیاتو کي ډېر ودان او سمسور کلي د بمو او باروتو **په زوریه سپیرو دښتو او وحشتناکو**

کنډوالو واوښته . د بې غیرته او مزدور کرزي له خوا ټاکل سوي کمیسیون هم په دغو وحشتناکو عملیاتوکي د خلګومادي شتمنیو ته اوښتی زیان سل (۱۰۰) میلیونه ډالر وباله . د دې حقیقت تفصیل دلته وګورئ :

www.reuters.com/article/idUSTRE70A3B620110111

البته، دا خو د امریکایي پوځ په دې کاوبایي سټایل عملیاتوکي یوازي د مادي تاوان خبره وه؛ ځکه زمونږ بې ګونا خلګو ته اوښتي ځاني تلفات او د عملیاتو په ترڅ کي بېره ، وحشت، سپکاوی او بې عزتي خو په سلګونو میلیونو ډالرو هم نسي محاسبه کېدای . ایا د ودانو کلو داسي ظالمانه هوارول او ویجاړول د هغه پروګرام یوه برخه ده، چي امریکایان او نور ایتلافي پوځونه یي په دې کچول او جنګ ځپلي هیواد کي د بشري حقوقو ، ډیموکراسی، سولي، امنیت او ترقی په نامه پر مخ بیایي؟

البته د ارغنداو، ژړی او پنجوایي عملیات د ایتلافي قواوو لومړني او وروستي عملیات نه دي . هره ورځ، هره شپېه، دوري هوري، د دغه راز خپلسرو او بې پروا عملیاتو په ترڅ کي زمونږ پر بې کسه او بې وسه افغانانو داسي چپه مېچني تاوېږي، چي د دې خاوري په تاریخ کي یي ډېر لږ مثالونه تر سترګو کېږي .

په داسي شرایطو او حالاتو کي خو ماته د تنظیمي ملېشو او فرعوني لښکرو د بې رحمانه وژنو او چنګېزي ړنګونو تر منځ هیڅ توپیر نه مالومېږي؟ مګر دواړه د افغانانو په وژنه او تباهي کي یو تر بل بتر نه دي؟

سربېره پر دې، ایا دواړي خواوي همدا اوس د لېوانو په څېر زمونږ د بې دفاع خلګو د حلالولو او کور ورانو له پاره په یوه مورچل کي ناست نه دي؟

اې خلګو !

چېري چا لېدلي، چي یو لېوه د رمي د ژغورني له پاره د بل لېوه و مخ ته ودرېږي؟!

ما خو په تېرو لسو کالو، بلکې تېرو دو دېرش کالوکي داسي ییښنه ونه لیده . که د امریکا د پوځي اډو د دوام ښاغلو پلویانو ته داسي حقیقت مالوم وي، موږ دي هم په خبرکي!

په دي توګه ګورو، چي امریکایي لښکرکوټونه هیڅکله ربړېدلي افغانان د بلاوو له منګولوڅخه نه ژغوري .

زما په قاصر نظر خو د یوي بلا له منګولو څخه د ژغورني له پاره باید هیڅکله د بلي بلا غېږ ته پناه یو نسو. له لویي او کوچنی بلا څخه د ژغورني په خاطر باید تر هر څه مخکي د کلي اوکور خلګ راوېښ کړو؛ او له هغو سره په ګډه د بلاووپه ورکولو کي غوَر او فکر وکو. هو! په دي کار کي باید له پوره هوښ او حکمت څخه کار واخلو. ماته د دي خبري په ریشتیاوالي کي هیڅ شک نه ښکاري: تر څو کورنی او بهرنی یا لویي او کوچنی بلاوي له دې وطنه ورکي نسي ، د سولي، ارامي او سوکالی هیله د اوبو پر مخ کرښي دي .

د امریکایي چونییو نن او سبا

دامریکایي چونییو د تداوم ځیني پلویان ادعا کیي(کوي)، چي ګواکي امریکایي چونی اصلاً د نن خبره نه ده، بلکي دغه راز چونی په واقعیت کي تر ۲۰۱۴ع کال وروسته جوړیږي . دوی استدلال کیي، چي تر هغه مهاله به په هیواد کي سوله او امنیت هم په بشپړه توګه ټینګ سوی یي . دغه ښاغلي همدغه راز ادعا کوي، چي هغه مهال به د امریکایي چونییو عسکر د افغانانو دکورویه تلاښی او نوروکورنییو امنیتي چاروکي هم برخه نه اخلي، بلکي یوازي به د هیواد د سیاسي پولو ، ملي خپلواکی او سیاسي استقلال د دفاع چاري پر مخ بیایي .

زما خو په دي تعقل او منطق هیڅ سد نه رسیږي . که څوک استدلال کیي، چي امریکایي چونی به د بهرني تیري په وړاندي د افغانستان د دفاع مسوولیت په غاړه

لري، زه یي په جواب کي وایم، چي دا بهرني تېري او بهرنی لاسوهني خو له کلونو کلونو راهیسي رواني دي؛ هر څوک یي د سر په سترګو ګوري . د هیواد په ګوټ ګوټ کي د جنګ او وحشت اورونه بل دي؛ شپه او ورځ د افغانانو ویني بهیږي؛ ورانی او تباهی رواني دي . دا چي امریکایي او ایتلافي لښکرو له تېرو لسو کالو څخه د دغه راز تېریو او لاسوهنو په شنډولو کي هیڅ مرسته نه ده کړې، هغه کاملاً بیله خبر ده .

عجبه خو دا ده چي امریکایي لښکروخو د خپل یرغل له همغي لومړی ورځي څخه غتي غتي ادعاوي کولې، چي د القاعدې، طالبانو او نورو تروریستانو د ورکولو له پاره افغانستان ته تللي دي .که دا خبره ریشتیا وای، نو ولي یي تر دي دمه د سولي او امنیت په راوستو کي ریبنتیني، فعاله او رغنده برخه وانخیسته؟ تېر لس کلن ریکارډ خو له ورایه ښیي، چي یرغلګرو لښکرو، نه یوازي افغانستان ته سوله او امنیت، ولسواکي او قانونیت را نه وست، بلکي په ټوله سیمه کي یي د دوښمنییو او نفرتو لمبي بل کړي؛ او دا دئ نن ټول ګورو، چي دا لمبي د هري ورځي په تېرېدو سره لا پسي غزېږي او تونديږي . که سبا په هیواد کي سوله او امنیت ټینګ سي، بیا نو پردو عسکرو او پردو چونییو ته څه ضرورت دئ؟

ایا په اوسنیو شرایطو کي څوک د افغانستان دکورني او بهرني امنیت ترمنځ د بېلتون کرښه ایستلای سي؟ ایا زموږ دهیوادکورنی او بهرنی امنیت د یوې سیکي د دوو مخو په شان یو له بله نه دي تړلي؟

امریکایي او ایتلافي لښکرو که زموږ د ژغورني له پاره توره کولای، خو باید پرون او نن یي کړې وای، چي د جنګ او ناامنییو، زور زیاتییو او بې عدالتییو له کبله د مظلومو افغانانو کړېږي تر اسمانو رسېدلي دي .

ایا دا خبره منطق لري، چي امریکایي او نور ایتلافي پوځونه اوس هیڅ مسوولیت نه لري؛ خو سبا بیا تیار دي د افغانستان د دفاع له پاره ویني کړي؟ په دې استدلال خو باور وکړ د لومړني ښوونځي هلکان هم نه تېروزي .

له بله پلوه، آیا دا په دووګوتو د لمر پټول نه دي، چي ځوک ادعا وکړي، امریکایي چونې تر ۲۰۱۴ع کال وروسته جوړیږي؟ مګر دا خاوره له تېرو لسو کالو راهیسي د امریکایي او ایتلافي لښکرو د بې رحمانه تاړاکو میدان نه دئ؟

ایا همدا اوس د امریکا څه دپاسه یو لک تر غاښو سمبال پوځ او د یو لک په شا وخوا کي نور وسله وال (د استخباراتي او امنیتي شرکتو غړي) د څه دپاسه پینځوسو زرو نورو ایتلافي قوتو تر څنګ په دې جنګ ځپلي هیواد کي چپه او راسته غوبلونه نه کیي؟

زه نه پوهیږم امریکایي چونې ښکرونه لري که لکۍ؟

ایا د چونیو او لکونو پوځیانو، امنیتي شرکتو او عسکري مُخبرانو تر منځ په مانا کي څه توپیر سته ؟

اساسي پوښتنه دا ده، چي دغو ټولو نابللو میلمنو په تېرو لسوکالوکي دکورني او بهرني تېري په وړاندي زموږ د خلګو او هیواد د ساتني له پاره څه توره وکړه، چي تر ۲۰۱۴ع وروسته به بیا نوره وکي؟

ایا دا خبره منطق لري، چي امریکایي پوځونه اوس د خپلسرو ایله جاریانو په څېر عمل کیي، خو تر ۲۰۱۴ع کال وروسته به یې صلاحیتونه او مکلفیتونه د یوه حقوقي او قانوني نظام په چوکاټ کي تنظیم سي؟

که داسي وي، نو پوښتنه دا ده،چي په تېرو لسو کالو کي یې ولي د یوه منظم حقوقي نظام په جوړولو سره د خپلسریو او سرغړونو مخه نه نیول کېده؟ له بلي خوا څوک د تضمین ورکولای سي، چي دا فرعوني ځواکونه به تر ۲۰۱۴ع کال وروسته وضع سوو قواعدو او مقرراتو ته غاړه ایږدي؟

زموږ درنو لوستونکو ځرګنده ده، چي اوس هم کرزی د ایتلافي قواوو په عملیاتو کي د ملکي خلګو د بې رحمانه وژنو له کبله یو و نیم اعلامیي او احتجاجي خپروي؛ تر ۲۰۱۴ع کال وروسته به هم دا کار دوام و مومي؛ خو د دغه ډول تشو او پوچو اعلامیو په خپرولو سره به زموږ مظلومو خلګو ته څه ګټه ورسیږي ؟!

ایا هغه مهال به کرزی یا بل مزدور حُکمران د خپلسرو پردو لښکرو د لاس پېچلو یا غوږ تاوولو جرأت ولري؟! فکر نه کوم . پردي عسکر به نن هم د فرعونانو غوندي زموږ په ژوند او هستی لوبي کیي(کوي) او تر ۲۰۱۴ع کال وروسته به هم همدا حال یي . تشي احتجاجي خبرتیاوي یوازي د واک اوږدولوله پاره د مزدورو واکمنانو چل ول او سیاسي تاکتیک دئ . ښېړ باور لرم، چي د اولس د پارېدلو احساساتو د تسکین کولو له پاره دغه راز بې مانا اعلامیي او احتجاجیې، دا ډرامې او ناټکونه اصلاً د بهرنیيو بادارانو په مستقیمه لاربسوونه او مشوره کیږي . ماته خو هغه اعتراض او احتجاج له تشو خبرو پرته بل څه نه ایسي، چي له پرېکنده عمل سره ملګری نه یي . نن اعتراض او احتجاج؛ سبا پر یوه سترخان توکي او خنداوي څه مانا لرلای سي؟!

د افغانستان او سیمي سیاسي شنونکي له لومړی ورځي څخه په دې باور دي، چي امریکایي عسکر افغانستان ته د سولي او امنیت، ډیموکراسۍ، بشري حقوقو او قانونیت په مقصد نه دي تللي؛ او تر دې وروسته به هم زموږ دجنګ ځپلي خاوري د ساتني او خوندیتوب هیڅ غم ونخوري . د دوی هدف د یرغل له همغه لومړی ورځي څخه ترننه، خپلي استعماري ګټي دي اوبس .

دامریکایي چونیو د دایمي حضور له ښاغلو پلویانو څخه زما بله مهمه پوښتنه دا ده، چي که د پردو لښکرو همېشنی حضور د وطن او خلګو په ګټه کار یي(وي)، نو ولي مو سور پوځ له ملکه وشړئ؟

ولي مو روسانو ته د دايمي لښکرکوټو د جوړولو اجازه ور نکړه، چې له يوې خوا مو لاس په لستوني همسايګان وه؛ او له بلې خوا يې په تاريخ کې هم له افغانانو سره د پرنګيانو په اندازه، وحشيانه ظلمونه نه وه کړي؟

که د بهرنييو پوځو حضور او لښکرکوټونه معقول او ګټور کار وای، نو زموږ پلرو او نيکو ولې د وينو په تويولو او د سرونو په ښندلو سره هيڅ پردي پوځ ته د پښې اېښوولو ځای نه ورکاوه؟ موږ ولې د ميرويس نيکه، شاه محمود، شاه اشرف، احمدشاه بابا، وزير اکبرخان، عبدالله خان اڅکزي، امين الله خان لوګري، ميربچه خان کوهدامني، ميرمسجدي خان، محمدجان خان وردګ، ملا مشک عالم اندړ، ايوب خان، سپينې ادې، ملالۍ، غازي امان الله خان او سلګونو نورو ملي اتلانو په حماسو او کارنامو وياړو؟!

جواب کاملاً روښانه دئ . هغوی دا خاوره د خپلو سرونو او وينو په بيه د پردو له کرغېړنو قدموڅخه پاکه کړې؛ او موږ ته يې د يوه ارزښتناک ميراث په توګه پرېښې ده. ښايي د پردو ځېره خواره بالاخره په دې اعتراف هم و نه شرمېږي، چې زموږ پلرونه او نيکونه تېروتلي وه؛ ناحقه يې له پرنګيانو او نورو يرغلګرو سره ډغرې وهلې دي؛ بايدپرېښې يې وای، چې انګرېزانو يا نورو پردو دې ملک ته « ترقي » او« پرمختګ » راوستی وای . زه وايم کور ښادو که مو د ترقۍ او پرمختګ په هيله پرنګيانو يا نورو يرغلګرو فاتحانوته د دې تاريخي خاورې واګې سپارلې وای، بيا به نو د افغانستان نوم هم نه وای پاته . د امريکا متحده ايالات ، استراليا او کاناډايې تر ټولو غوره او ژوندي مثالونه دي . تاسي وګورئ، چې په متحده ايالاتو کې د د غه خاورې د بومي اوسېدونکويا امريکايي هنديانو (American Indians, Red Indians, Indians) او په استـراليا او کانـــــادا کې د دغو هيوادو دځايي اوسېدونکو(Aboriginal) د هويت او بقاء خبره اوس کوم ځای ته رسېدلې ده؟! ټول جهان ګوري، چې د همدې« متمدنو» او « پرمختللو»

مهاجمانو له شامته اوس د دغو او داسې نورو هيوادو د اصلي او بومي اوسېدونکو نسلونه، ژبه او کولتور د ورکېدو په حال کې دي .

د دې فکر خاوندان، لکه څنګه چې ګورو، غواړي د افغانستان تاريخ له سره وليکي؛ خو دا پلا نه په مړانه او بې باکۍ، بلکې په سپيتانه او بې ننګۍ. زموږ خپل رزمي او حماسي ادبيات، دودونه او وياړونه خو يوې خواته پرېږدئ، تاسي د شرق د نامتو فلسفي او عرفاني شاعر ـ علامه اقبال لاهوري (۱۸۷۷ـ ۱۹۳۸ع) پارسي شاعري وګورئ، چې زموږ د توريالي ملت او ملي اتلانو په وياړ يې څه نه دي ليکلي :

آسيا يک پيـــکر آب و گِل است
ملت افغان در آن پيکر دل است
از فساد او فساد آسيا
درگشاد او گشاد آسيا

(لاهورى، كليات : آنسوى افلاک ۱۷۷ـ ۱۷۸) . وروستی بيت د ځينو افغان ليکوالو په آثارو کې په نسبتاً بېله بڼه راغلې دئ .

که زموږ بې باکو وروڼو، پلرونو او نيکونو هر يرغلګر ته لاسونه پورته کولای، بيا به افغان ملت هيڅکله هم د آسيا د زړه په توګه نه يادېده .

که د سيد جمال الدين افغاني استعماري ضد مبارزو د هند، منځني ختيځ، ايران او ترکيې بيده ولسونه نه وای را ويښ کړي، علامه اقبال به هيڅکله هغه د امام په لوړ او ستر لقب نه نازاوه :

رفتيم و ديديم دو مرد اندر قيام
مقتـــدی تــاتـار و افغـــانی امام
(شاد روان ۲۴۷)

د درنو لوستونکو به ښه ياد يي، چي د روسانو لاس پر نامه نوکر - ببرک کارمل او ځينو نورو روس پلوه نوکرانو به تل ادعا کوله، چي که د شوراګانو ستر هيواد نه وای، امپرياليستي ښامار به افغانستان د مځکي له ګرې ځخه نابود کړی وای؛ خو واقعيت داسي نه ؤ . موږ او تاسو ټولو وليده، چي سره پوځونه په فضيحت او شرمندګي سره ووته؛ د ببرک کارمل په وينا د شوراګانو لوی هيواد ټوټه ټوټه سو؛ د شوروي استعمار په ځنځيرو تړلئ تش په نامه سوسياليستي بلاک د سترګو په رپ کي را وپرزېد؛ خو د زمرو او ننګيالو تاريخي هيواد - ګران افغانستان د جګو او پياوړو غرو په څېر همغسي سرلوړی ولاړ دئ؛ نه چا د مځکي له ګرې نابود کړ؛ او نه يي چا د خپلواکی ، ملي غرور او افغانيت روحيه مړه کړه .

نن د امريکا او نورو يرغلګرو پوځو مزدوران هم کټ مټ د روسي مزدورانو همغه پوچه خبره تکراروي : « که امريکايي پوځونه نه يي، پاکستانيان او ايرانيان به دا ملک په دوو ورځو کي تر ستوني تېرکړي . . . »

ريښتيا خبره خو دا ده، چي که امريکايان نه وه، انشاء الله سرلوړی افغانستان به بيا هم د پخوا په شان پر خپل ځای ولاړ يي. هغه څه چي د امريکايانو په ستنېدو سره به هرومرو له منځه ځي، د جنايتکارو، خاينانو او غلو اوسنی مزدور نظام دئ اوبس .

امريکايي چونی او د سيمي د اټومي ځواکو زياتېدونکی خطر

په افغانستان کي د امريکايي چونييو د تداوم ځيني پلويان استدلال کيي (کوي)، چي زموږ يوګاونډی (پاکستان) له کلونو راهيسي اټومي وسلې لري؛ بل (ايران) هم د اټومي وسلو د تر لاسه کولو په درشل کي دئ؛ او شاوخوا ته نور پراته هيوادونه لکه هند، چين او روسيه هم له پخوا څخه د سيمي لوی اټومي قدرتونه ګڼل کيږي . د دوی د استدلال له مخي، په داسي اوضاع او حالاتو کي، افغانانو ته هم ښايي، چي د دغو اټومي طاقتو د احتمالي خطرو په وړاندي، د خپل هيواد د ساتني او دفاع له پاره، ځان

د نړۍ په يوه بل لوی اټومي ځواک يانې متحدو ايالاتو پوري وتړي، چي دلته د خپلو همېشنيو چونييو په مرسته د اړتيا پر مهال هرتېري کوونکي هيواد ته، غاښ ماتوونکی جواب ورکي .

دا نظر نه يوازي له دي سَوَبه د منلو وړ نه دئ، چي ريښتيني او باغروره افغانان هيڅکله د خپلو ملي ناواميسو او خاوري د دفاع له پاره دپردوعسکرو پر توپک او برچي تکيه نه کيي، بلکي له دي اړخه هم دپرکمزوری او سرسري دئ، چي په افغانستان کي د اټومي ځواک ځای پر ځای کېدل، هيڅکله د سيمي د سياسي او امنيتي حالاتو له ثبات او ټيکاو سره مرسته نسي کولای . د ۲۰۰۱ع کال د سپتمبر پر يولسمه د امريکا د نړۍ والي سوداګرۍ پر مرکز او پينټاګان تروريستي بريدو په ډاګه وښوول، چي د اټومي وسلو لرل د يوه هيواد د مځکنی بشپړتيا، سياسي خپلواکی، ملي واکمنی او عامه نظم د خوندي ساتلو، يوازنی ضامن نه دئ .

دا خبره سمه ده، چي هند او پاکستان دواړه اټومي وسلې لري؛ او ترګرده يي لا زياتولو او عصري کولوته ملاوي تړلي دي، خو سره له هغه هم ګورو، چي هيڅکله له جنګو، نښتو اوتروريستي بريدو څخه مصوون اوخوندي نه دي . په ۱۹۹۹ع کال د کشميري جنګيالو او پاکستاني پوځ له خوا دکارګل د لوړو څوکونيول، په ۲۰۰۲ع کال کي د هند په مرکز- ډيلي کي د هغه هيواد پر پارلمان اوپه ۲۰۰۸ع کال د هند د ممبيي ښار پر اتو مهمو تجارتي او سيلاني مرکزود بهرنيو تروريستانو وسله وال بريد، ټول د دې خبري ښکاره او انکار نه کېدونکي ثبوتونه دي . اوس نو پوښتنه دا ده، چي په دې او دې ته ورته نورو بريدوکي د هند د ببوزلو وګړو د ژوند په بيه برابرو سوو اټومي وسلو، هندي پوځ ته څه ګټه ورسوله؟

دلته بې ګټي نه ده، چي موضوع له يوه بله اړخه هم وڅېړو . موږ ټول پوهېږو، چي هند، چين او پاکستان درې سره اټومي قدرتونه دي . د دوی په نيژدې يا نسبتاً ليري

ګاونډيتوب کي د بوتان، نيپال او بنګلدېش کوچني هيوادونه پراته دي . دا خوار اونېستمن هيوادونه هيڅکله د شاوخوا همسايه ګانو د اټومي وسلو بېره نه لري . همدغه راز، زموږ شمالي ګاونډيان (تاجيکستان، قرغيزستان، اوزبکستان او ترکمنستان) هم ګرده د سيمي د اټومي ځواکو لکه چين، قزاقستان، روسيې او ايران په منځ کي پراته دي، سره له هغه هم هيڅکله له بهرني تيري څخه بېره او انديښنه نه لري . تر دي هيوادو، چي تېر سوکيوبا د کاملاً بېل سياسي او اقتصادي نظام په لرلو سره د نړی له اوسني ستر اټومي طاقت (امريکا) څخه تر اتيا - نيوي کيلومترو زيات واټن نه لري، ايا د خپل امنيت او دفاع له پاره بايد د پاکستان، هند او ايران په شان د اټومي وسلو په جوړولو پيل وکړي؛ يا د نړی بل اټومي ځواک، د مثال په توګه روسيې يا چين ته بلنه ورکړي، چي د امريکا د متحدو ايالاتو له احتمالي خطر څخه يې وساتي؟ دا خو د عقل او منطق لاره نه ده . مګر له دې ترخي تجربې څخه ځوک انکار کولای سي، چي په ۱۹۶۱ع کال کي د امريکا او شوروي اټومي کړکېچ، پر خوار ځواکي کيوبا سربېره د ټولي سيمي امنيت او ثبات د اټومي ناتار له بالقوه خطر سره نه ؤ مخامخ کړی؟

اټومي وسلي د امنيت ضامن نه، بلکي د خپلو او نورو ګاونډيو ولسو د تباهئ وسلي دي . له دې امله يې بايد، هيڅکله و لرلو يا تر لاسه کولو ته، زړه ښه نه کړو. زموږ ګاونډيان هم بايد د دې وحشتناکو انساني ضد وسلو له جوړولواو سياليبو څخه په ټينګه لاس واخلي؛ ځکه چي د عمومي وژني دا وحشتناکي وسلې، پر دوی سربېره همسايه هيوادو ته هم ستر زيانونه اړولای سي. د شرم وړ خبره ده، چي د هند او پاکستان خلګ په ډوډۍ ماړه نه دي؛ کور، کالي، دوا او تعليم نه لري؛ خو دولتونه يې په سر تمبګی سره د اټومي وسلو جوړولواو لا عصري کولو ته شله دي . د دې خبرو د يادوني مقصد دا دئ، چي د ګاونډيانو او سيمه ييزو دولتو د اټومي وسلو له اړخه افغانانو ته د انديښني او بيري پيدا کول، هيڅ عملي او واقعي اساس نه لري؛ ځکه

ګاونډيان يا نور سيمه ييز دولتونه هيڅکله له توپ، ټانک او الوتکو سره زموږ پر هيواد تېری نه کيي . اټومي وسلي خو حتا د دولتو په اوږدو اعلام سوو جنګوکي هم په اسانی سره نه کاريږي . د امريکايي پوځيانو د متو په زور د دغه راز خيالي او توهمي خطرو شنډول، تردي هم پوچه او بې مانا خبره ده . موږ بايد په دې واقعيت ځانونه پوه کړو، چي د متحاربينو تر منځ د اټومي وسلو استعمال، ګټونکي او بايلونکي نه لري . په دغه راز جګړو کي ګرده بايلونکي دي . اټومي وسلي د ډله ييزي وژني د نورو وسلوپه شان، د بشري تمدن پر تندي تور داغ دئ . بايد ټوله نړی د دغه راز وحشتناکو وسلو له جوړولو او کارولو څخه ډډه وکي .

په دې کي هيڅ شک او شبهه نسته، چي د سيمي زياتره هيوادونه، په تېره بيا پاکستان او ايران زموږ په کورنيو چارو کي بربنډي لاس وهني کيي؛ خو په خواشيني سره، چي هر څه له همغه پيل څخه تر اوسه د افغانانو په مرسته کيږي . که زموږ ورونه اوعزيزان له پاکستاني او ايراني مداخله ګرو سره لاسونه يو نه کړي، د پاکستان او ايران پوځيان په زرکاله دا جرأت نسي کولای، چي زموږ سرلوړي او خپلواکي خاوري ته په بده سترګه وګوري . دا ناروا او ظالمانه لاسوهني، بريدونو او يرغلونه، لکه څنګه چي مخکي هم اشاره وسوه، د پروکسي وار يا هغه جګړي په بڼه کيږي، چي بلوونکي يې له جګړي څخه ليري د خير پر غونډۍ ناست دي . نور هيوادونه ها خواته پرېږدئ، يوازي هندوستان او پاکستان په پام کي ونيسئ . دې دوو ګاونډيو هيوادو د خپل ځلور شپېته کلن تاريخ په اوږدوکي ځلور واره ياني په ۱۹۴۷ع ، ۱۹۶۵ع، ۱۹۷۱ع او ۱۹۹۹ع کلو کي، خونړی جګړي کړي دي . د نور تفصيل له پاره دا ويبپاني وګورئ :

http://en.wikipedia.org/wiki/Indo-Pakistani_wars_and_conflicts

http://en.wikipedia.org/wiki/Indo-Pakistani_War_of_1965

http://en.wikipedia.org/wiki/Indo-Pakistani_War_of_1971

http://en.wikipedia.org/wiki/Kargil_War

دا دئ ګورو، چي دا دوه همسايه هيوادونه له تقريباً لسو کالو راهيسي، زموږ په بيوزلي او جنګ ځپلي هيواد کي خپلي پخوانۍ دوښمنی پر مخ بيايي؛ او د دې ظالمانه پردي يا نيابتي جنګ (proxy war) له پاره
ميليارډونه ډالر خرڅيي .

د پاکستان سياسي او عسکري واکمنان له هندوستان څخه د خپلو پخوانيو ماتو د کسات اخيستلو او له هندي خاوري څخه دکشمېرد بېلولو په مقصد، په افغانستان کي د يوه مزدور يا لږ تر لږه دوست او خواخوږي دولت د واکمنی له لاري د ستراتيژيک عُمق په لټه کي دي . هندي واکمنان، په خپل روَن سره په افغانستان، بلوچستان او کراچي کي پاکستاني دولت ته د بېلابېلوستونزو اوکړکېچو په پيدا کولو سره هڅه او کوښښ کيي، چي په هندي کشميرکي د پاکستاني پوځ اوکشميري جنګيالو د بېلتون غوښتني او تروريستي عملو مخه ونيسي . البته، په افغانستان او مرکزي اسيا کي د ارزانه اومو موادو موندنه؛ او خپلو صنعتي توکو ته د بازار پيدا کول، د هند او پاکستان د سياسي - نظامي سياليو يو بل مهم ارخ دئ . خاوره زموږ، وينه زموږ او بربادي زموږ ؛خوګټي او هدفونه د دوی! دې ته نو زموږ د عوامو په ژبه وايي : رذالت، منافقت او شيطانت .

موږ او تاسي ګرده ګورو، چي هر بهرنی هيواد د خپلو سياسي، اقتصادي او ستراتيژيکو ګټو د تحقق له پاره په ځونه سپين سترګی او سرټمبګی څه نامشروع او خاينانه کارونه نه کيي؛ خو په افغانستان کي د پردو لښکرو او تحميل سوی حکومت بېلابېل پلويان د خپلي خاوري او ملي نواميسو د ساتني مشروع او وياړلي رسالت ته، په څه ډول وارخطا او اندېښمن دي؟ مګر زموږ پلرونه او نيکونه په تشو لاسو له پرنګيانو او نورو يرغلګرو سر ه نه جنګېده؟ فرق او توپير يوازي په دې

کي دئ، چي هغوی ته د وطن، افغانيت او خپلواکی په لار کي سر، مال، ناموس او اولاد ټول هيڅ وه؛ خو اوسنيو ته وطن، افغانيت او خپلواکي ټول هيڅ دي .

د دې تش په نامه افغانانو د بې غيرتی خبري به يوې خوا ته کښېږدو، مهمه پوښتنه دا ده، کله چي د پردو لاسوهني او بريدونه داسي مکرجنه او مرموزه بڼه ولري، بيا نو امريکا چونی له خپلو اتومي وسلو او پرمختللو جنګي وسايلو سره، زموږ څه درد دوا کولای سي؟

زموږ وياړلئ ملي تاريخ په ډاګه ښيي، چي د افغانانو مړانه او غښتلوالی د اتومي وسلو يا نورو پرمختللو وسلو په تر لاسه کولو کي نه، بلکي د هغو په يووالي، سربښندنه او خپلواکی غوښتنه کي نغښتی دئ . جنګي تجهيزات، وسايل، ښوونه او روزنه، اکمالات او داسي نوري اړتياوي ګرده پر خپل ځای د اهميت وړ خبري دي؛ خو بې پياوړي ارادې، يووالي، خپلواکی غوښتونکو ولولو او مړاني د ترې هيڅ ډول جنګي، تخنيکي او لوژيستيکي وسايل څوک له ماتي نسي ژغورلای . ايا له بې ساري پوځي او اقتصادي برلاسي سره سره، د برتانوي او روسي امپراطوريو شرمناکي ماتي، د دې ځلانده حقيقت ښکارندوی نه دي؟ تاريخ شاهد دئ، چي د افغانانو جنګي تجهيزات او لوژستيکي سامان آلات نه له پرنګي لښکرو او نه هم له سره پوځ سره د مبارزې پر مهال د هيڅ راز پرتلې وړ وه . زموږ د تاريخ په نورو ملي معرکو او حماسو کي هم د جنګي تجهيزاتو او مهماتو همدا حال ؤ. له امريکايانو او نورو ايتلافي لښکرو سره روانه جګړه هم کټ مټ همدا بڼه لري . واقعيت دا دئ، چي افغانانو تل د ملي غرور، ناموس پالني ، خپلواکی غوښتني، اسلام دوستی او نورو مېړنيو دودو پر بنسټ، له ټولو استعمارګرانو څخه ميدان ګټلئ دئ .

زه د پاکستان او ايران د اتومي وسلو له بابته وارخطا او اندېښمنو هيوادوالو ته دا پوښتنه وړاندي کوم : ايا کوچني يا لوی بت ته سجده کول، دواړه د بت پالني مانا نه لري؟

ایا دا خبره عقل او منطق مني، چي د پاکستان او ایران له بیري، د امریکایانو د مریبتوب طوق په غاړه کي واچوو؛ او د خپلي سرلوړي خاوري واک ور ورسپارو؟

هو! دا خبره مي اروېدلي ده؛ او تر ډېره خایه معقوله هم ایسي، چي که سړی د دوو بلاوو تر منځ راګیر سي، باید د هغي بلا خواته ور نیژدي سي، چي کمزوري او لږ خطرناکه یې (وي) . زما له نظره خو د پاکستانی، هندی، ایرانی، عربی، چینی، روسی، امریکایي او نورو بلاوو تر منځ یوازي په رنګ او جوله کي توپیر دئ نه په خوی او عادت کي . مګر دي ټولو بلاوو په تېرو دېرشو کالو کي د خپلو حیوانی او رذیلانه نخشو د پوره کولو له پاره، زموږ ببوزلي جونګړي ته اور وانچاوه؟

ایا له دي ټولو بلاوو څخه یوي زموږ پر بې ګونا وینو او سرونو صرفه وکړه؟

له څو وطن پلورونکو او بې وجدانه مزدورانو پرته، چي تور ته سپین او سپین ته تور وایي، نور درست افغانان په دي حقیقت پوهېږي، چي غوا توره او شیدې یې سپیني دي . زموږ خلګ وایي : « نه کل ماند، نه کدو، خاک بر سر هر دو.» زه وایم : خدای دي د ټولو بلاوو مخ ورک کي؛ که توره وي یا سپینه، که سره وي یا زرینه .

له بلا څخه د نیکی او ژغورني تمه، اصلاً د عقل او منطق کار نه دئ؛ ځکه موږ ټولو په خپل غملړلي کور(افغانستان)کي د دي بلاوو سل دوله دیدنی او مصیبتونه د سر په سترګو ولیده . البته دا خبره د یادولو وړده، چي هر څونه یوه بلا قوي او غښتلي وي، په هغه اندازه د هغي له منګولو څخه ژغورنه سخته او ګرانه ده .

لکه څنګه چي مخکي هم اشاره وسوه، ګاونډیانو او د سیمي ځینو مغرضو دولتو له اوږدوکلو، په تېره بیا تېرو دو دېرشو کلو راهیسي زموږ په کورنیو چاروکي خونړی لاسوهني کړي دي؛ که یې؛ او که یې لاس بر سو نور به هم دریغ ونکړي؛ خو موږ په خپله هم هغوی ته د دغه راز لاسوهنو د لارو چارو په برابرولوکي له ملامتی او پړتیا څخه اوږی نسو سپکولای؛ مثلاً که ببرکیانو د سره پوځ له راتګ سره مرسته نه وای کړې، پاکستان، ایران، هند، چین، عربو، امریکا او لوېدیځو

هیوادو ته د دونه خونړیو او بې شرمانه لاسوهنو لار څنګه هوارېده؟ که طالبانو، القاعدې او نورو افراطي ډلو ټپلو ته غېږ نه وای پرانیستی، نو امریکایي کاوبایانوبه څنګه د شمالي اتحاد د تورمخو مزدورانو او نوکر صفته کرزي په کومک زموږ د پلرو او نیکو پر سرلوړي خاوره وحشیانه یرغل کولای؟ دا پلمه او بهانه خو له ورایه طالبانو په لاس ورکړه .

دا دئ خرڅ سوی کرزی، جنګي جنایتکاران او د ایتلافي قواوو تر وزرو لاندي ناست ډول ډول مزدوران اوس د امریکایي چونییو په «رسمي کولو» او « قانوني کولو» سره، د بېلابېلو لاسوهنو یوي بلي خطرناکي ماجرا غوښتني ته لمن وهي .

دا خبره هیڅ وضاحت ته اړتیا نه لري، چي د امریکا د دایمي لښکرکوټو په تداوم سره به هر مغرض ګاونډی او سیمه ییز ځواک د بیري اوګواښ احساس وکي . دا حقیقت هم بې دلیله څرګند دئ، چي انسان، حیوان او حتا نبات د بیري او اضطرار په حال کي، خطرناکو عکس العملو ته لاس اچیې(اچوي) . نتیجه به داسې، چي پروني او نني لاسوهونکي دولتونه به په خپل ټول توان سره زموږ په هیواد کي د جګړي، وینو تویولو او ورانی بهیر ته ملاوي وتړي؛ جنګ، وحشت او تباهي به زور واخلي . طبیعي خبره ده، چي د دې خونړیو جنګو او وحشتناکو ورانیو زیاتره خطرونه هم تر هر چا مخکي موږ او تاسو ربړېدلو افغانانو ته متوجه دي . له همدي اسیته باید پرېنږدو، چي د جګړي او تباهی د جنایتکارو سوداګرو په دې ظالمانه اوړونو کي لولپه سو.

زموږ په ملي تاریخ کي د خاوري او ناموس ساتني ویاړلي دودونه

مخکي یادونه وسوه، چي د ځینو امریکا پلوه افغان لیکوالو او شنونکو دا اندېښنه هم له بیري خپرولو پرته بل څه نه ده، چي وایي که ایتلافي قوتونه، په تېره بیا امریکایي

پوځونه ولاړ سي، په اټومي وسلو سمبال پاکستاني پنجابيان او ايراني اخوندان به زموږ تاريخي ټاټوبی د اژدهاوو غوندي په يوه اينده د تر ستوني تېر کړي .

زما په نظر خو دا ښاغلي له خپل ملي تاريخ څخه تر ډېره حده بې خبره دي . دوی ته د خپلو ملي وياړونو د ور يادولو له پاره مجبور يو، د هيواد ځينو تاريخي پېښواو حالاتو ته يوه ځغلنده کتنه وکړو. البته، ډېرو پخوانو زمانو ته نه ورگرځو؛ ځکه په دي لنډه ليکنه کي يي د تشريح او بيان فرصت نشته . يوازي څه دپاسه دري سوه کاله مخکي زمانه در يادوم، هغه وخت چي زموږ او ستاسي گران هيواد (افغانستان) په جنوب او ختيځ کي د گورگاني مغولو، په لويديځ کي د صفوي استعمارگرانو او په شمال کي د شيباني يرغلگرو په منگولوکي ښکيل ؤ؛ او هر استعمارگر ځواک په خپل ټول توان او طاقت سره هلي ځلي کولي، چي زموږ د پلرو او نيکودا سپيڅلي خاوره تل ترخپل استعماري واک لاندي وساتي؛ مگر زموږ سرلوړو او مېړنيو نيکونو سره له دي سختو او ناوړو شرايطو هم هيڅکله د خپلواکی او استقلال لاره پرينښوده . د سربښندنو او قربانيو په ورکولو سره يي بالاخره وکړای سوه، چي د زرور، هوډمن او مُدبر ملي مشر- حاجي ميرويس خان هوتک (۱۱۱۹- ۱۱۲۷ هـ ق) په مشری د خپلواکی جنده و رپوي .

په نونسمه پېړی کي هم زموږ تاريخي مينه د خپل وخت دوو لويو او مقتدرو امپراطوريو په منځ کي را ښکيل وه . په جنوب او ختيځ کي پرنگيانو او په شمال کي تزاري روسانو د دې خپلواکي خاوري د لاندي کولو او مستعمره کولو خطرناک پلانونه جوړول . د دې دوو لويو قدرتو په سياسي او ستراتيژيکو سيالييوکي ريښتيا هم د هيواد ساتنه او دفاع څه ساده او اسان کار نه ؤ؛ دا پلا بيا هم زموږ خپلواکی مينو پلرونو او نيکونو له خپلو سرو او هست و نيست سره لوبي وکړي؛ خو د دوو لويو بلاوو په منځ کي يي، خپل تاريخي موجوديت او هويت خوندي وساته (که څه هم

ځيني سيمي د استعمارگرو ځواکو د ظالمانه فشارو او مزدورو واکمنانو د خيانانه انقياد طلبی په وجه له خاوري جلا سوې) .

تر دې تاريخي مثالو چي را تېر سو د رواني غميزي په پيل کي له روسي يرغلگرو سره زموږ د غيرتمنو، سرلوړو اونه تسليمېدونکو ورونو د نه هېرېدونکو حماسو او قهرمانييو کيسي هم تر اوسه د گردو افغانانو ښه په ياد دي . موږ ټولو په خپلو سترگو و ليده، چي همدغو وږو تږو، لڅو لغړو افغانانو په تشو لاسو د نړی تر ټولو ستر اټومي ځواک - هغه ښرونکي دولت چي د نامه په اروېدو سره به يي د امريکا په گډون د ټولو لويديځو هيوادو د سياسي او پوځي مشرانو پښي لړزېدې- د تجزيي تر پولي ورساوه .

ځيني متعصب او بې غروره افغان ليکوال، چي له نومو سره يي د افغان ټکی يادول، د افغانيت لوړ نامه ته سپکاوی او توهين گڼل کيږي، په خپلو ليکنوکي تلقين کوي،چي گوندي(گواکي) په افغانستان کي د سره پوځ شرمناکه ماته د شوروي مشرانو لکه ميخاييل گرباچف، ياکولف، شواردنادزه، يلتسين او نورو مرتدو شوروي مشرانو د خيانتو او د سي . آی . اې . د لاسوهنو نتيجه وه، نه د افغان ولس د سپېڅلي او بې باکانه جهاد . زه وايم، شک نشته چي د اغفال سوو شوروي مشرانو خيانتو او د سي . آی . اې . پراخو او منظمو لاسوهنو د شوروي د وراسته، ترلي او استبدادي نظام د نړېدو بهير چټک کړ؛ خو سره له دې هم په افغانستان کي د شوروي يرغلگرو لښکرو په شرمناکه ماته کي د افغانستان د خپلواکی مينو او توريالييو خلگو(نه مزدورو تنظيمي مشرانو او قومندانانو) له سربښندنو او تلپاته حماسو څخه سترگي پټول خيانت، جفا او د واقعيتو تحريفول دي . استعمار گرانو او دهغو ډول ډول ځيره خورانو تل خپلي شرمناکي ماتي پر دې يا هغه شخص، دې يا هغه پېښه تاوان کړي دي؛ خو واقعيتونه د لمر په شان روښانه دي، چي هيڅوک يي په دوو گوتونسي پټولای .

د پرنگي استعمارگرانو او نورو يرغلگر ځواکو په شان د سره پوځ شړل هم بېل شکه زموږ د غيرتمنو، بې باکو او سر لوړو پلرونو او ورونو د جانبازيو نتيجه وه . دا تاريخي وياړ زموږ په وږي ترږي؛ خو زړور، مېړني او سرلوړي ملت يا هغو خلګو پوري اړه لري، چې په خپل سپېڅلي جهادکي يې له خدای تعالی، وطن، خپلواکی او ناموس ساتني پرته، بل هيڅ نه پېژنده . باور لرم، چې يوه ورځ به امريکايي او ايتلافي پوځونه هم د سرو لښکرو په شان په توبو او فريادو له دې مېړنی خاورې ځخه پښي سپکولو ته اړباسي .

د دې ځو مثالو د يادوني هدف دا دئ، چې موږ بايد د خپلو خلګو پر ايمان، ملي غرور، افغانيت، خپلواکی غوښتني او زړورتيا پوره باور ولرو . لکه ځنګه چې زموږ پلرو او نيکو د افغانيت، ملي غرور او خپلواکی ستر ميراث پرينبی دئ؛ موږ هم بايد له خپلو ملي وياړونو سره سم د هيواد راتلونکو پښتونو ته د بيرې، مرييتوب، پردي پالني ،انقياد غوښتني او بې ځايه محافظه کارۍ درس ورنکړو. خپلواکي د افغانانو روح ده . رښتنی افغان لوږه، تنده او حتا مرګ مني؛ خو هيڅکله د چا اسارت او غلامی ته سر نه ټيټيي . نه يې د پرنګيانو او روسانو غلامی ته سر ټيټ کړ؛ او نه به د امريکايي کاوبايانو او نورو استعماري فرعونانو غلامی ته غاړه کښېږدي .

البته، دا خبره د يادوني وړ ده،چې د هيواد ساتنه هم ځانته خپلي لاري او اصول لري . زموږ وياړلئ تاريخ ښيي، چې ميرويس، محمود، اشرف، احمدشاه، اکبر، ايوب او داسي نور ټول د جګړې په لومړی ليکه کي ولاړ وه؛ د خپلو خلګو او وطن په لارکي تر سر، مال او ناموس تېر وه . مېړني افغانان هم دخپلو ننګياليو مشرانو د زړورتيا، خپلواکی غوښتني او ملي غرور په لېدو سره له هيڅ راز قربانيو نه پر شا کېده . د اصفهان او ډيلي تختونه د همدغو غښتلو، بې باکو او مېړنو افغانانو په توره ګټل سوي

وه؛ د جګدلک ، ميوند او واني حماسي هم ګرده په دغو غيرتمنو افغانانو پوري اړه لري .

دا چې په اوسنيو شرايطو کي د هيواد مځکنی بشپړتيا، سياسي خپلواکي او ملي واکمني له جدي خطر سره مخامخ دي، دليل يې دا نه دئ، چې زموږ مړنی اولس د خپلي سپېڅلي خاورې د دفاع واک نه لري، بلکي دليل يې دا دئ، چې خلګ هيڅکله دکرزي، فهيم، خليلي، رباني، سياف، دوستم، محقق، ګيلاني، مجددي، عبدالله، قانوني او داسي نورو جنايتکارانو، جاسوسانو، غلو او وطن پلورونکو تر شا نه درېږي . زموږ خپلواک او سرلوړی اولس دې فاسدو ګوډاګيانو ته تر يرغلګرو پوځو هم په ټيټه او سپکه سترګه ګوري . کله چې د ملت او ټپل سوو حکمرانانو تر منځ د کرکي او نفرت دا احساس موجود يي(وي) بيا نو هر ځوک د خاورې او ملي نواميسو د ساتني حال په خپله اټکلولای سي .

دا خبره موږ ټولو افغانانو ته ځرګنده ده، چې همسايه ګانو، په تېره بيا پاکستان او ايران هيڅکله زموږ په وړاندي ښه نيت نه لاره؛ خود ظاهرخان او داوود خان په واکمنيوکي يې د داسي بربنډو لاسوهنو جرأت نه کاوه، چې اوس يې کيي . هغه مهال زموږ عامو خلګو د خپلو دولتي واکمنانو پر ضد وسله وال پاڅون نه ؤکړی . عامو خلګو د پردو هيوادو لاسوهنوته دکرکي او انزجار په سترګه کتل . د داوود خان د واکمنی پر مهال د جنرال نصيرالله بابر د رالېږل سوو مزدورانو په شړلوکي زموږ د اولسي پاڅون خاطرې، ټولو وينو او باخبره افغانانو ته ښې مالومي دي . د دې خبري مانا دا ده، چې موږ بايد ټل د پردو پوځود توپ و ټانک پر ځای د خپلو زړورو او توريالييو خلګو پر پياوړو متو تکيه وکو؛ او په دې توګه بدسترګو ګاونډيانو ته د تيرې، لاسوهني او لمسووني موقع ورنه کو.که د پردو په توپ او ټانک ځه کېدای سوای، نو د ببرک کارمل رژيم به تر اوسه زموږ پر اوږو سپور وای .

د امریکایي پوځو د دایمي حضور ځیني مخکښان او منادیان ادعا کیي، چي که په افغانستان کي د روسانو تر وحشیانه یرغل مخکي، د امریکایانو همېشنی چونی جوړي سوي وای، نو د کریملین لېونیو واکدارانو به هیڅکله پر افغانستان د تیري سوچ نه وای کړی؛ او په دي توګه به اوسنی دیرش کلن ناورین هم نه پیښیدی . اما دي هویت بایللو داخلانده حقیقت هېر کړی دئ، چي که د داوود خان رژیم په افغانستان کي امریکایي چونییو یا نورو پردو عسکرو ته د دېره کیدو اجازه ورکړي وای، هغه مهال به د داوود خان او شاه شجاع تر منځ هم هیڅ توپیر نه وای؛ او په درست افغانستان کي به یې پر ضد داسي ملي او اولسي پاڅونونه پیل سوي وای، لکه پرون چي د روسي استعمار د نوکرانو او نن چي د امریکایي استعمار د مزدورانو پر ضد په دونه درزي او دربې روان دي .

د امریکایي عسکرو یا امریکایي چونییو منتر وهلي پلویان او خواخوږي باید په دي روښانه حقیقت ځانونه پوه کړي، چي پردي پوځونه او پردی چونی زموږ د خلګو له خپلواکی بخښوونکو مبارزو، ملي غروراو نه هېرېدونکو حماسو سره کلک تضاد لري . تاریخ شاهد دئ، چي زموږ پلرواو نیکو حتا د نورو د سر، مال او ناموس د ساتني له پاره وېني توی کړي دي، دا به څنګه ممکنه یي (وي) چي د خپلي سپېڅلي خاوري واک او اختیار پردو لښکرو ته وسپاري؛ خپل ملي نوامیس په پردو عسکرو وساتي؟ ! ماته خو دا خبري خیال، محال او جنون ایسي . آزادي، استقلال، وطن ساتنه او ملي غرور د افغانانو په وینو کي اخښل سوي دي . هیڅ یرغلګر لښکر په خپلو بیرونکو وسلو یا وحشتناکو وژنو سره زموږ د خپلواکی، افغانیت او ملي غرور لوړه روحیه نسي وژلای . له دي امله ناڅاپي نه ده، چي د میوند د نه هېرېدونکي حماسي قهرمانه (ملالی) افغاني شازلمو ته په خپل خطاب کي وایي :

که په میوند کي شهید نه سوی!
خدایږو لالییه بي ننګی ته دي ساتینه!

توري وهه بری به مومي!
که بری نه وي ځوانان تل په تورو مرینه
په تور توپک ویشتلئ راسي!
د بي ننګی احوال دي مه راځه مینه!

وګورئ، علامه اقبال لاهوری (۱۸۷۷- ۱۹۳۸ع) د افغانانو هیبتناکه ټاټوبی په څه شأن او پرتم تعریفوي :

سر زمینی کبک او شاهین مزاج
آهوی او گیرد از شیران خراج
در فضایش جره بازان تیز چنگ
لرزه بر تن از نهیب شان پلنگ

(لاهوری، کلیات : مثنوی مسافر ۵۷) .

دا او دي ته ورته زرونه لندی، شعرونه او روایتونه زموږ د مېړني اولس د هیواد پالني، خپلواکی غوښتني او لوړ ملي غرور روښانه مثالونه دي .

د امریکایي عسکرو او چونییو پلویان نسي کولای له یوي خوا د امریکایي پوځي اډو د دایمي حضور پلوي وکړي؛ او له بلي خوا د ملي قاید - میرویس خان، شاه محمود، شاه اشرف، لوی ټولواک - احمدشاه بابا، وزیر اکبر خان، غازي ایوب خان، غازي امان الله خان او سلګونو نورو زړورو اتلانو او ملي مشرانو د نارینتوب او افغانیت لاپي و وهي . د شاه شجاع، ببرک کارمل او حامدکرزي په څېر د پردو پوځونو په مټ زموږ د خاوري، ملي نوامیسو او خپلواکی ساتني پوچه ادعا، په څرګنده زموږ د مړنییو پلرو او نیکو په ویاړلو شملو دری وهل دي .

کله چي د پردو د توپ و ټانک تر ناولي سیوري لاندي پټېدونکو هیوادوالو ته ګورم، ماته د افغانانو د ستر ننګیالي شاعر- خوشال خان ختک (۱۰۲۲- ۱۱۰۰ هـ ق)

هغه ښایسته شعر را یاد سي، چي په هندکي یې د لودي او سوري پاچهانو د برم او پرتم د نه هېرېدونکو زمانو د حسرت او غبطي په ښه ویلئ دئ :

هره چار د پښتانه تر مغول ښه ده
اتفاق ورڅخه نشته ډېر ارمان
د « بهلول » او د « شېرشاه » خبري اورم
چي په هند کي پښتانه وو بادشاهان
شپږ، اووه پېړی یې هسي بادشاهي وه
چي په دوی پوري درست خلک وو حیران
یا هغه پښتانه نور وو، دا څه نور شول
یا د خدای دی اوس دا هسي شان فرمان
که توفیق د اتفاق پښتانه مومي
زوړ خوشحال به دوباره شي په دا ځوان (خټک ۱۵۴) .

امریکایي چوڼی او په هیواد کي د کودتاوو د مخنیوی مسأله

ځیني امریکا پلوه افغان لیکوال او سیاسي مبصرین استدلال کیي، چي د امریکایي پوځیانو دایمي چوڼی به په هیواد کي دکودتاوو او غیرقانوني بلواوو مخه ونیسي؛ او سیاسي ثبات به په خپل وار سره په جګړو وران کړي افغانستان کي، اقتصادي ترقی او پرمختګ ته لاره هواره کړي .

دا خبره تر ډېره ځایه سمه برېښي، چي امریکایي چوڼی به د وسلو په زور د ټپل سوي نظام د نسکورېدو مخنیوی وکړي؛ خو په هیڅ وجه نسي کولای د خپلواکی، عدالت او بشري حقوقو له پاره زموږ د دردمنو او کړېدلو خلګو د اولسي پاڅونو مخه ونیسي . سربېره پر دې، د بهرنیو پوځي اډو په مرسته د واکمن مزدور نظام د ساتني تجویز په خپله هم چندان علمي او معقول اساس نه لري؛ ځکه د یوه هیواد د سیاسي،

اجتماعي او اقتصادي نظام غوراوی یا انتخاب یوازي د هغه هیواد خلګو حق دئ، نه د پرغلګرو لښکرو. دا حق د معاصرو بین المللي حقوقو په اساسي اصولو کي هم په پوره وضاحت او صراحت سره بیان سوی دئ (د نورو مالوماتو له پاره و ګورئ : تونکین ۹۷، ۱۰۵؛ فیلډمن او نور ۱۳۷، ۱۴۳) .

هیڅ خپلواک او باغروره افغان دا خبره نسي منلای، چي امریکا او نور ایتلافي دولتونه یو ځل د توپ او ټانک په زور پر مظلومو افغانانو خپل سیاسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي نظام وتپي؛ او بیا یې د پوځي اډو په زور تل ترتله ساتنه او دفاع وکي . افغانان پوهېږي، خپل سیاسي، اجتماعي او اقتصادي نظام یې.که دولتي نظام ملي او اولسي خټه ولري، بېله شکه به یې خلګ د زړه له کومي سیله او ملاتړ کيي؛ بالعکس که نظام د خلګو دروا غوښتنو پر خلاف ولاړ یې، بیا به یې خلګ هرومرو د تونس، مصر، لیبیا، یمن، بحرین، مراکش، اردن او داسي نورو هیوادو په څېر،ګوښه کولو یا نسکورولو ته اړباسي .

دا خبره دقیقه او پرځای ده، چي تل باید د یوه رښتني ملي او اولسي دولت پر ضد د کودتاوو او نورو غیر قانوني زور زیاتیو مخه ونیول سي؛ خو د مزدورو، مستبدو، لوټمارو او اولسي ضد حکومتو پر خلاف سوله ییزه یا وسله واله مبارزه، دواړه د هر هیواد د اولسو، نه بېلېدونکی حق دئ .

که امریکایانو اود هغو غربي متحدینو په ریښتیا سره د یوه خوندي، اولسواک او سوکاله افغانستان د جوړولو غم لرلای، نود نجیب الله د حکومت تر ړنګېدو وروسته به یې د یوه پیاوړي ملي او اولسي حکومت په را منځ ته کولوکي له جنګ ځپلو افغانانو سره هر اړخیزه انساني مرسته کړې وای . په خواشیني سره، چي هغه مهال یې د خپلو ستراتېژیکي هدفو تر پوره کېدو وروسته افغانانو ته شا واړوله؛ افغانستان یې تنظیمي ډلو او د هغو پاکستاني، ایراني او عربي ولي نعمتانو ته پرېښود. له پخوانیو تېروتنو څخه یې په پانیات نه اخیستلو سره د ۲۰۰۱ع کال په اکتوبرکي یو

وار بیا د یوه پراخ بنسټه ملي حکومت د جوړولو په لار کې د مظلوموافغانانو روا او انساني حق تر پښو لاندې کړ؛ او یو ځل بیا یې د دې ستم ځپلو خلګو ټولې واګې تر ټولو نوم بدو قاتلانو، ورانکارو او خاینانو ته وسپارلې؛ او دا دئ له لسو کالو راهیسې، په خپل ټول واک او ځواک سره د هغو ملاتړ کیي .

که د امریکایي چونییو د دوام پلویانو، په افغانستان کې د یوه منلي ملي او اولسي نظام د دفاع له پاره د امریکا د پوځي اډو د دوام پر اړتیا ټینګار کولای، هغه مهال به دې خبري له منطق او تعقل سره یو څه اړخ لګولای؛ خواوس ګورو چې زموږ غرب مآبه افغان لیکوال او تحلیل ګران په هیواد کې د جنګي مجرمینو، پېژندل سوو جاسوسانو، غلو او زورواکود کرغېړن نظام د ژغورنې له پاره، د امریکایي چونییو پر اړتیا ټینګار کیي .

امریکا او نورو غربي متحدینو ته دا خبره هیڅ ارزښت نه لري، چې په یوه هیواد کې واکمن نظام د چا ګټي ساتي . ددوی له نظره مهمه خبره دا ده، چې واکمن رژیم تر کومې ګچې د دوی سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکو ګټو ته وفادار دئ . له همدې امله یې په ایران کې د محمد رضا پهلوي، په اندونیزیا کې د سوهارتو، په چیلي کې د پینوشې، په پاکستان کې د جنرال ضیاء الحق، په مصر کې د حسني مبارک، په تونس کې د زین العابدین بن علي او ځینو نورو هیوادو کې د دغه راز بشري ضد رژیمو ملاتړ کاوه ؛ اود ادئ ټوله نړۍ ګوري، چې تر اوسه لا د خلیفه کورنۍ او علي عبدالله صالح په شان مستبدو او فاسدو واکمنانو د ژغورنې په خاطر، له هیڅ ډول هلو ځلو لاس نه اخلي .

راسئ د یوه هیوادپال، باوجدانه او منور افغان په توګه دا پوښتنه واړندې کو، چې په افغانستان کې د پردو مزدور، جنایتکار، فاسد او بې کفایته نظام زموږ عام اولس ته څه ګټه رسولې ده که څنګه؟

ایا هغه فاسد او مافیایي نظام، په هیوادکې اقتصادي ترقي او پرمختګ را وستلای سي، چې زور واکو ملګرو او پلویانویې، د کابل حکومت د کرنې وزرات له رسمي رپوټ سره سم، د بې وسه او بې کسه افغانانو پر ملکیتو سربېره، د بیت المال څلور میلیونه (۴،۰۰۰،۰۰۰) جریبه مځکه لاندې کړې یې؟

ایا هغه مزدور او مافیایي نظام هم د اقتصادي او فرهنګي پرمختګ لاره پرانیستلای سي، چې خلګ یې له فساد او بې عدالتیو څخه وینې ژاړي . د ملګرو ملتو د سازمان د رپوټ له مخې زموږ ببوزلو هیوادوالو یوازې په ۲۰۰۹ ع کال کې، د کرزي د فاسد او بې کفایته رژیم خپلسرو واکمنانو ته دوه نیم (۲،۵) میلیارده ډالر موک (رشوت) ورکړی دئ، چې دا پیسې په حقیقت کې زموږ د کورنې ناخالص محصول څلرمه برخه ده . په افغانستان کې د دولتي فساد په اړه نور تفصیل دلته وګورئ :

http://www.spiegel.de/international/world/0,1518,672828,00.html

ایا له خرچ سوي کرزي څخه بیا د دولتي ادارو تر چپراسیانو پورې ټول د فساد، خیانت او بې کفایتې په طاعون نه دي لړلي؟

دا ټولې خبرې او دلایل به یوې خوا ته کښېږدو، راسئ په هیواد کې د اقتصادي پرمختګ پر اساسي او مهم شرط یو څه غوَر او فکر وکو. موږ او تاسې ټول په دې روښانه واقعیت ښه پوهېږو، چې د هري ټولنې د اقتصادي او کولتوري پرمختګ تر ټولو مهم او اساسي شرط، په هغه هیواد کې د سولې او امنیت ټینګښت او له دولتي نظام سره دخلګو هر اړخیزه همکاري ده . تر هغه وخته چې سوله او امنیت نه یې ټینګ سوی، اقتصادي پرمختګ او فرهنګي ترقي څنګه را تلای سي؟

ایا اقتصادي او فرهنګي ترقي د پردو ټانګو او الوتکو په زور ممکنه ده؟

بې شکه چې اقتصادي او تخنیکي پرمختګونه د خلګو د سوچونو او دودونو په بدلولوکې ډېره ارزښتناکه ونده لري؛ خو دا ګرده بې سولې او کرارۍ ممکن نه دي .

بايد تر هر څه مخکي د خلګو پر ملګرتيا او همکارئ غوَر وکو. دا خبره هم له هيچا پټه نه ده، چي پردو پوځو د خپل يرغل له همغي لومړۍ ورځي څخه په هيواد کي جګړو، نا ارامييو او کړکېچونو ته لمن وهلي ده؛ او د دايمي چونييو په جوړولو سره به بېله شکه دا ستونزي او مصيبتونه نورهم زيات سي .

دغو واقعيتو ته په پام سره، اوس زموږ ويښ او هوښيار لوستونکي په خپله قضاوت کولای سي، چي امريکايي لښکرو په افغانستان کي د څه ډول نظام ساتني او دفاع ته ملا تړلې ده؟

ايا دا د مظلومو او کړېدلو افغانانو غوښتنه ده، چي د جنايتکارانو، خاينانو او غلو حکومت د امريکايي توپ او ټانک په زور له کودتاوو يا اولسي پاڅونو څخه و ژغورل سي؟

ايا د امريکايي عسکرو د دايمي حضور په وحشتناکه فضا کي به د افغانستان د بې وسه او بې کسه اکثريت سياسي حقوق، تل تر تله تر پښو لاندي نه يي؟

ايا د کرزي په ګوښه کېدو سره به، عبدالله عبدالله يا کوم بل امريکايي ايجنټ د کابل د تاج او تخت واګي نه تر لاسه کيي؟

زموږ د ټولني عيني واقعيتو ته په کتو سره، دا استدلال هيڅوک نسي قانع کولای، چي امريکايي لښکرکوټونه به افغانان له کودتاوو او بلواوو څخه وژغوري؛ سوله او ثبات به راولي؛ او په دې توګه به دهيواد اقتصادي او فرهنګي پرمختګوته لاره هواره کړي .

د امريکايي چونييو داقتصادي ګټوافسانه

ځيني افغان ليکوال او شننونکي استدلال کيي، چي په افغانستان کي د امريکايي لښکرکوټو ستّه والی او تداوم نه يوازي زموږ سياسي استقلال او ملي حاکميت ته تاوان نه لري، بلکي له اقتصادي پلوه هم ډېري ګټي لري . د دوی له نظره يي لويه

اقتصادي ګټه دا ده، چي د امريکا دولت به زموږ په خاوره کي د خپلو چونييو له بابته، افغان دولت ته زياتي پيسي ورکيي .

دا خبره سهي ده، چي امريکايي مقامات به د کابل مزدور رژيم ته د محصول يا تاجايي په نامه څه پيسي ورکړي؛ خو مهمه پوښتنه دا ده، چي امريکايي عسکر ولي، د د ې ښاغلود استدلال له مخې، له يوې خوا زموږ د خاوري، خپلواکۍ او ملي واکمنۍ دفاع کيي؛ او له بلي خوا افغان دولت ته د محصول په نامه پيسي هم ورکيي؟! مګر امريکايان خره دي که لېوني، چي هم به زموږ د « ساتني » له پاره خپل پوځيان قرباني کيي؛ د عسکري چونييو د تمويل په مقصد به ميليارډونه ډالر خاوري کيي؛ او هم به د محصول يا تاجايي په نامه، په کابل کي ناست ګوډاګي حکومت ته اضافي پيسي ورکيي؟!

دا خو د عقل او منطق خبره نه ده . د مکتب زده کوونکي هم نسي قانع کولای . نه پوهېږم، چي د امريکايي عسکرو او چونييو منتر سوي پلويان په دې خندني استدلال کي څه نبوغ او تبحر ويني؟!

راسئ پر دې خبره يو څه رڼا واچوو، چي امريکايان ولي له يوې خوا ځانونه مرګ ته ورکيي او له بلي خوا د خپلي استوګني له کبله، کوربه هيوادوته پيسي هم ورکيي .

واقعيت دا دئ، چي امريکايان ظاهراً ځينو، نه ټولو،کوربه هيوادو ته د خپلو عسکري اډو له بابته څه پيسي ورکيي؛ خو په بدل کي يي داسي څه اخلي، چي له ورکړل سوي محصول سره په هيڅ ډول د پرتلي وړ نسي بلل کېدای . د دغه راز استعماري اډو تر شا په عمومي ډول دا هدفونه اوناورينونه پراته دي :

- د ملتونو د ملي شتمنييو لوټول .
- د هيوادو په کورنيو چاروکي ډول ډول لاسوهني . زموږ امريکا مآبه ليکوال او تحليلګران، قرآنونه او قسمونه اخلي، چي امريکايي چونۍ به د افغانستان د دولت په کورنيو چاروکي هيڅ راز لاسوهنه نه کيي . مګر سليم عقل، ژور منطق او تاريخي

تجربې دا مفتي او هوايي خبرې منلای سي؟! دلته بده نه ده، چې په تېرو لسو کالو کې د ګرانو لوستونکو پام د يرغلګرو پوځو د لاسوهنو يو څو بولګو او مثالو ته را واړوو، تر څو په خپله قضاوت وکې، چې د پردو عسکرو د توپ او ټانک تر کرغېړن سيوري لاندي د سياسي خپلواکی او ملي واکمنی ادعاوي څونه واقعيت لري .

ايا دا د افغانستان د خلګو غوښتنه وه، چې په بون کنفرانس کې د ترلو دروازو تر شا د هيواد د مشرتابه مسووليت، و پېژندل سوو جنايتکارانو، قاتلانو، جاسوسانو او غلو ته وسپارل سي؟! که افغانستان د امريکايي اشغالګرو په لاس کې نه وای، ايا چا د داسي بربنډي لاسوهني جرأت کولای سو؟

په بون کنفرانس کې د مزدور رژيم داساسي قانون پروژه طرحه سوه، ايا څوک په هغې کې د امريکايي انجينرانو له مهندسی څخه نټه کولای سي؟

ايا دا زموږ د هيواد دود او دستور ؤ، چې د دفاع وزير، مرستيالان او نور سرغنه د عسکري کالو

(uniform) پر ځای ملکي جامي واغوندي؟

البته، د دفاع وزرات د مسوولينو له خوا د عسکري يا ملکي کالو اغوستل په ماهيت کي څه لو(لويه) خبره نه ده؛ خو سره له هغه هم زموږ په ملي دودو او رواجو کې د پردو ښکاره لاسوهنه ښيي .

زموږ په هيواد کې چا د مختلط يا ګډ اقتصادي سيستم پر ځای د « بازار» يا « آزاد بازار » اقتصادي سيستم ودراوه؟ شک نسته، چې د بازار اقتصاد په پرمختللو او ځينو پرمختيايي هيوادوکي ښه نتيجه ورکړې ده؛ ځکه هغوی په دغه راز اقتصادي سيستم کې د عامو خلګو د حقوقو د ساتني له پاره هم ځانګړي ميکانيزمونه او اداري جوړي کړي دي؛ خو په افغانستان غوندي وروسته پاته هيواد کې د چور او چپاو، لاقانونيت او څارونکو ادارو د نسته والي له امله د بازار اقتصاد يوازي د مافيايي

ډلو ټپلو ګټي خوندي کيي . دا زموږ غوښتنه نه ده، چې د دولت فابريکې، کارخانې او نوري تصدی د خاورو په بيه پر کورنيو او باندنيو مافيايي ډلو وپلورل سي . تر دي چې تېر سو، ايا له تېرو لسو کالو راهيسي زموږ ګومرکي (ګمرکي) تعارفي او نور مالي- اقتصادي سياستونه د افغانانو له خوا ټاکل کيږي، که د باندنيو دولتو او بين المللي سازمانو له خوا؟

ايا په هيواد کې واکمن مصرفي اقتصاد د افغاني اقتصاد پوهانو او سياست والو د ذهنو محصول دئ، که د پردو دولتو او باندنيو سازمانو ديکتې سوي لاربښووني؟

د داسي لاسوهنو ليست خورا اوږد دئ، چې د ټولو يادونه يې د دې لنډې مقالې تر حوصلې وتلې خبره ده . البته پر امريکا او ايتلافي دولتو سربېره، ګاونډي او سيمه ييز دولتونه هم د افغانستان په کورنيو چاروکي پراخې لاسوهني کيږي، چې د ټولو علت او منشأ بيا هم په هيواد کې پردي پوځونه، بېلابېلي تروريستي ډلي ټپلي او له هغو څخه را پيدا سوي کړکېچن سياسي او امنيتي حالات دي . هيله من يم، چې د امريکايي چوڼيو د تداوم پلويان د دې څو مثالو په لوستلو سره په دې واقعيت پوه سوي يې، چې د پردو عسکرو او چوڼيو په سته والي کې، له راز راز لاسوهنو خونديتوب له لويه سره ناممکنه خبره ده . البته، زموږ په کورنيو چارو کې لاسوهني د امريکايي چوڼيو يوازنی هدف نه دئ . راسئ په لاندي کرښو کې د داسي استعماري لښکرکوټو ځينو نورو هدفو ته هم لنډه اشاره وکو:

- په سيمه کې د استخباراتي شبکو پياوړې کول او پراخول .
- د سياسي مخالفينو رټل، زيندی کول، ځورول او تعذيبول . پوهيږو چې د امريکا دولت د بشري سازمانو او ډيموکراتيکو غورځنګو د پياوړو مخالفتو په وجه نسي کولای، خپلو سياسي مخالفينو ته د هغه هيواد په قلمروکي غيرقانوني جزاوي ورکړي؛ نو ځکه د انسان تښتوونکو په ځېر د نړی له ګوټ ګوټ څخه خپل بېلابېل مخالفين برمته کيي؛ او بيا يې د راز راز پوښتنو، پلټنو، ځورونو او عذابونو له پاره

په مختلفو هیوادو کې خپلو جوړو سوو لښکر کوټو ته بیایي . د بېلابېلو انساني ضد شکنجو او ځورونو له پاره د بې ګونا انسانانو دي تښتونو ته په سیاسي او حقوقي اصطلاح رنډیشن (rendition) وایي . د جنګړه جورج . ډبلیو. بوش د ظالمانه واکمنۍ پر مهال ډېر بې ګونا انسانان د سي . آی . اې . د پټو عملیاتو په ترڅ کې له بېلابېلو هیوادو څخه حمله و توبره سوه، چې تر ځینو مقدماتي پلټنو او ځورونو وروسته يې سرونه د بګرام او ګوانتانامو له محبسو څخه را ووته . تر دي شواهدو او مدارکو وروسته، ایا د امریکایي چونیبو جادو سوي پلویان او خواخوږي ادا خبره مني که یا چې زموږ ګران هیواد، په تېره بیا تاریخي بګرام له تېرو لسو کالو راهیسي د غیرقانوني پلټنو، زیندی کولواوځورونو په یوه خطرناک او بدنام بین المللي مرکز اوښتی دئ . په دې تور او انساني ضد محبس کې نه یوازي زموږ بې ګونا هیوادوالو، بلکي د نړۍ له بېلابېلو هیوادو څخه ډېرو نورو مظلومو او بېوزلو کسانو ته هم، په دې یا هغه نامه، رنګارنګ جزاوي او ځوروني ورکول کېږي . ایا موږ د بشر پالوونکو او روښانفکرانو په نامه دي حقیقت ته غاړه ایښووﻻی سو، چې له هیواد څخه مو د خپلو او نورو اولسو د زندان یا شکنجه ځای په توګه استفاده وسي؟! زما په ګومان خو هیڅ بشري وجدان، هیڅ ملي او منور افغان ادا تور نوم نسي منلای .

- د کوربه هیواد او شاوخوا سیمي د ملي او خپلواکی بخښوونکو غورځنګو ځپل او شا ته وهل .
- فرهنګي او مذهبي یرغل .
- د اخلاقي فساد او بېلابېلو جرایمو خپورول .
- د یوځي ازمایښتو او تمرینو له لاري د کوربه هیواد او حتا شاوخوا سیمو محیطي ککړتیا او ځیني نور سیاسي، اجتماعي، فرهنګي او اقتصادي زیانونه .

زه د افغانانو د سپېڅلي او سرلوړي خاوري د کرایه کولو مبتکرینو ته بلنه ورکوم، چي یو پلا د خپل معاصر تاریخ په لوستلو سره وګوري، چي انګرېزانو د ډیورند د

تېل سوی ترون پر بنسټ، د اتلسو(۱۸) لکو روپو کلنۍ مرستي په بدل کي، له امیر عبدالرحمان خان څخه څه واخیسته؟!

ایا د هیواد د سوهیلي او ختیځو سیمو له لاسه وتل؛ او د یوه غښتلي واحد قوم، واحدي خاوري، واحد کولتور او واحدي ژبي ټوټه ټوټه کېدل، تاسي ته کوچنی خبره ښکاري !؟

ځیني ښاغلي له واقعیتو څخه په بې خبری یاسترګو پټولو سره دا ادعا هم کیي، چي ګوندي امریکایي چونیبو د نړۍ په هیڅ هیواد کي ستونزواو پیچومو ته لمن نه ده وهلي . زه نه پوهېږم، چي ادا ښاغلي د پیل په غوږ کي بیده دي،که له کالو سره د خلګو په سترګو ننوزي؛ او ادا روښانه واقعیت په دوو ګوتو پټیږي؟

د لیکني په دې برخه کي د ګرانو او درنو لوستونکو پام هغو شخړو، ناخوالو او ناوړو عواقبو ته را اړوم، چي امریکایي چونیبو د نړۍ په بېلابېلو هیوادو کي، مېشتو خلګو او سیاسي واکمنانو ته په میراث پرېښي دي .

ټول جهان په دې خبر دئ، چي د جاپان خلګ هره ورځ د هغه هیواد په اوکیناوا کي د امریکایي اډو د ترلو له پاره مظاهري کیي؛ د اوکیناوا د ښار خلګ د امریکایي پوځیانو له اخلاقي فساد او راز راز جرایمو څخه پزي ته رسېدلي دي . په اوکیناوا کي د امریکایي اډو پر مسأله بېلابېلوشخړو او مخالفتو، د جاپان پخوانی صدراعظم (یوکیو هاتویاما)د انتخاباتو تر را رسېدو مخکي استعفاء ته اړ کړ؛ ځکه د خپل ګوند له غړو سره د هغي ژمني په پوره کولو کي پاته راغی،چي ویلي یي وه، د سیاسي واک تر اخیستو وروسته به امریکایي چونۍ د اوکیناوا له ټاپو څخه ایسته کیي(کوي) . د دې کرکېچني مسألې د نوروتفصیلاتو له پاره دغه اینترنیتي پاڼي وګورئ :

http://www.closethebase.org/

http://people.sabanciuniv.edu/ficici/docs/20070710-Okinawa.pdf

http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/japan/7795734/Japanese-PM-Yukio-Hatoyama-resigns-over-broken-Okinawa-base-promise.h

http://www.worldpublicopinion.org/pipa/articles/international_security_bt/579.php

د نوروکوربه هیوادو پر خلاف، جرمني دولت هر کال په خپل هیواد کي د امریکایي پوځي اډو د لګښتو له بابته امریکایي مقاماتو ته تقریباً یو میلیارډ ډالر ورکیي . د دې خبر تفصیل دلته وګورئ :

http://www.fluglaerm-kl.de/dl/American_bases_in_Germany_fs.pdf

که څه هم په جرمني کي د سوسیال ډیموکراتیک ګونداو زرغون (ګرین)ګوند ایتلافي حکومت د عراق پر خلاف د امریکا او بریتانیا له جنایتکارانه یرغل سره مخالفت لاره ؛ خوسره له هغه هم مجبور ؤ، چي له یرغلګرو هیوادو سره لوژیستیکي او عسکري مرسته وکي . دا مرسته د جرمني له اساسي قانون څخه څرګنده سرغړونه ګڼله کیږي؛ او د عراقي اولس پر ضد وحشیانه تېري کي د سوشل ډیموکراتیک ګوند او زرغون ګوند د ایتلافي حکومت پړتیا زبادیي . د دې موضوع نور جزییات په دې مضمون کي وګورئ :

http://www.wsws.org/articles/2003/apr2003/germ-a07.shtml

زموږ هوښیار او حقپال لوستونکي په خپله قضاوت کولای سي، که جرمني غوندي ستر، پرمختللی او غښتلی هیواد د امریکایي چوڼیو د فشارو په وړاندي خپل اساسي قانون تر پښو لاندي کیي، د نوري نړۍ، په تېره بیا زموږ غوندي مزدورو او بېوزلو حکومتو به څه حال یي؟! دا خبره له هر راز شک او شبهې وتلې ده، چي د امریکایي چوڼیو په موجودیت کي به زموږ ملي واکمني او سیاسي خپلواکي هیڅکله خوندي نه یي .

د نړۍ والو چارو څارونکو ته مالومه ده، چي د امریکایي چوڼیو فعالیتونه په فلیپین کي هم زیاتره له سیاسي شخړو او لانجو سره لاس او ګرېوان یي . دنیویارک ټایمز په لاندني لینک کي د فلیپیني حکومت او امریکایي مقاماتو تر منځ دغه راز شخړو ته یوه لنډه کتنه سوې ده :

http://www.nytimes.com/1991/12/28/world/philippines-orders-us-to-leave-strategic-navy-base-at-subic-bay.html

په سعودي عربستان کي هم له امریکایي اډو سره د عامو خلګو مخالفت څه پټه خبره نه ده. درنو لوستونکو ته څرګنده ده، چي له سعودي حکومت سره د القاعدې او نورو مخالفینو د وسله وال مقاومت یوازنی دلیل هم په پیل کي همدغه امریکایي چوڼۍ وې؛ ځکه امریکایي پوځونه په حقیقت کي د خلیج د جګړې په پلمه په سعودي عربستان کي ځای پر ځای سوي وه. معقوله او پرځای خو دا وه، چي تر خپل رسمي مأموریت وروسته یې سمدستي د سعودي عربستان خاوره پریښې وای؛ مګر په خواشینۍ سره چي د فارس خلیج په حساسه ستراتېژیکه سیمه کي یې خپلو استعماري هدفو ته په پام سره، پښې اوږدې و غزولې . که چا د وسله وال مقاومت په زور نه وای ایستلي، ببله شکه به تر اوسه پوري د راجاګانو او نوابانو په شان هورې ناست وای . د دې موضوع نور تفصیل په دغو ویبپاڼو کي وګورئ :

http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_withdrawal_from_Saudi_Arabia

http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/middle_east/2984547.stm

موږ او تاسي ټولو افغانانو ته مالومه ده، چي په ۲۰۰۱ ع کال کي ځينو امريکايي الوتکو له پاکستاني هوايي ډګرو څخه پر افغانستان بريدونه وکړه. همدا اوس هم ويل کيږي، چي د سي . آی . ای . بي پيلوټه الوتکي (drone predators) له پاکستاني هوايي اډو څخه پر افغانستان او قبايلي سيمو بمباری کيږي . که څه هم له ۲۰۰۶ ع کال راهيسي امريکا او پاکستان دواړه نور دا خبره نه مني؛ خو سره له هغه هم توله نړۍ په پاکستان کي د سي . آی . ای او نورو استخباراتي ډلو پر خلاف، د خلګو پرله پسي اعتراضونه او خونړي مخالفتونه، په سترګو ويني . علت يې لمر غوندي روښانه دئ . پاکستانی خاوره، اوبه او فضا تر اوسه په پټه يا ښکاره د امريکايي ځانګړو قواوو او سي . آی . ای لويه او پراخه ځاله ده؛ نو ځکه هيڅوک له دې خبري نټه نسي کولای، چي له امريکايي پوځ او استخباراتي کړيبو سره د پاکستاني دولت ښکاره يا پټو همکاريبو په هغه هيواد کي د جګړې، نا امنيبو او سياسي شخړو خورا لوی اورونه بل کړي دي . د دې سرکښو اورونو له کبله پاکستانی اقتصاد او پاکستاني اولس ته دونه (دومره) ستر او پراخ تاوانونه اوښتي دي، چي د جنرال پرويز مشرف او زرداري له حکومتو سره يې د امريکايي مقاماتو په اقتصادي او عسکري مرستو، هيڅکله مخ نه را ګرزي . د پاکستان او امريکا د روانو عسکري همکاريبو د ځينو اړخو په اړه نور مالومات دلته کتلای سي :

http://www.foxnews.com/politics/2009/02/19/official-confirms-using-pakistan-base-launch-attacks/

http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/asia/article5762371.ece

په ترکيه (ترکيه)کي د اينجرليک امريکايي چونۍ هم د ترکيي په سياسي نظام کي د هغه هيواد د پوځيانو د ښکاره برلاسي، د اسراييلو د صهيونيستي دولت د ټينګښت او په سيمه کي د امريکا د ځينو نورو استعماري هدفو د تحقق له پاره کار کيږي . بې ځايه نه ده، چي د خبرو په دې برخه کي د امريکايي پوځيانو د همېشني حضور له افغاني پلويانو څخه پوښتنه وکړو، چي که بې هويته ترکي پوځيان او سياست وال د نړۍ والو بشري حقوقو او ملي - اسلامي دودو پر خلاف خپلو ښځو ته په دولتي ادارو او تحصيلي مؤسسو کي د پوړني اغوستلو اجازه نه ورکيږي، موږ افغانان هم بايد د هغو د دې جاهلانه او انساني ضد عمل پيښي وکو؟ !

که غرب مآبه ترکي پوځيانو او سياستوالو د خپل سياسي ژوند د بقاء له پاره هر بدو بلا ته لاسونه اچول، موږ افغانان به يې هم په پټو سترګو تقليدکوو؟ مګر موږ د مولانا جلال الدين بلخي غوندي عارف او سيد جمال الدين افغاني غوندي متفکر او مبارز په لرلو سره دې اړ يو چي د هويت بايللو ترکانو پيښي وکو؟!

که څه هم ترکيه خاص جيو - ستراتيژيک موقعيت او له قبرس او ارمنيانو سره تاريخي ستونزي لري، خو سره له هغه هم که يې عام خلګو ته په ريښتيا سره اختيار ورکړل سي، بناييي نه په ناټو کي غړيتوب او نه په خپل هيواد کي د امريکا همېشني حضور ته غاړه کښېږدي . د ترکيي د سياسي تاريخ پوهانو او شننونکو ته په ښه توګه مالومه ده، چي د امريکا متحدو ايالاتو تل په ترکيه کي د خپلي پوځي اډې او وفادارو ترکي پوځيانو له لاري د هغه هيواد د ډيموکراتيکو رژيمو په رنګولوکي لويه برخه اخيستې ده. د ترکيي په سياسي نظام کي د غرب مآبه پوځيانو برلاسی

تر لمر روښانه خبره ده . توركيه، پاكستان او اسراييل د نړۍ له هغو درو مشهورو هيوادو څخه دي، چي درست سياسي نظام يي په واقعي مانا د پوځي واكمنانو په لاس كي دئ . په توركيه كي د عسكري كودتاوو او له قبرس او ارمنيانو سره د توركانو د تاريخي مسألو په باب دغه پاڼي وګورئ :

http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Military_coups_in_Turkey

http://www.historyplace.com/worldhistory/genocide/armenians.htm

http://en.wikipedia.org/wiki/Cyprus_dispute

مورږ بايد د دې روښانه حقيقت له منلو مخ وانړوو، چي د امريكا چوڼى په هيڅ ځاى كي د ځايي خلګو غوښتنه نه ده. خلګ په خپلو سيمو او هيوادوكي د پردو لاسوهني، جنايتونه، فحشاوي، لوټمارى، بې عزتۍ او ناروا‌وي نسي منلاى . دا ډول استعماري چوڼى نه يوازي په كوربه هيواد، بلكي په چارچاپيره سيمه كي د ځپلو، اسارات، زيندى كولو، چور او چپاو، فساد خپرولو، ګواښلو، ورانولو او ككړولو خطرناك مركزونه دي . په دې خبره د كوچنيانو هم سر خلاصيږي، چي استعماري قدرتونه هيڅ كار بې ګټي او بې مطلبه نه كيږي، امريكا څنګه له دې كلي او اساسي اصله مستثناء كېداى سي، چي زمونږ افغانانو له پاره تر خپلو وينو او پيسو تېر سي؟

په لاندي لينك كي د امريكا له پوځي اډو سره، د بېلابېلو سيمو د ځايي اوسېدونكو د مخالفتو ګڅه وګورئ . له وړاندي سوو نظر پوښتنو څخه په ډاګه ښكاري، چي خلګ په خپلو ملي او وطني مسألوكي د استعمار په ناولو او خطرناكو نخشو ډېر ښه پوهيږي :

http://www.worldpublicopinion.org/pipa/articles/international_security_bt/579.php

زمونږ وياړلئ ملي تاريخ ښيي، چي افغانان كولاى سي د خپلو پلرو او نيكو په شان په لوږه، ښوزلى او راز راز اقتصادي كړاونو كي ګوزاره وكړي؛ خو دا هيڅكله نسي منلاى، چي د پردو مغرضانه پيسو ته په سترګو نينګلو سره، د غلامى طوق غاړي ته واچوي؛ او د خپلي سپېڅلي او سرلوړي خاوري واک له لاسه وباسي .

مورږ افغانان بايد هيڅكله د پردو پيسو ماهيت، د تر لاسه كولو لاره اوپه ټولنه كي د هغو وروستى نتيجي له پامه و نه غورځوو. بايد تل دې پوښتنو ته جواب و موو، چي پردي هيوادونه د څه مقصد له پاره پيسي راكيي، د راكولو لاره يي څه ده؛ او په پاى كي د دغه راز پيسو تر لاسه كول زمونږ مځكنى بشپړتيا، سياسي خپلواكى، ملي واكمنى او ملي يووالي ته څه زيان رسولاى سي؟

كه د پردو پيسو په تر لاسه كولو كي دغو زرينو اصولو او معيارو ته پام و نكړو، بيا نو د هيواد د مځكنى بشپړتيا، سياسي استقلال، ملي حاكميت او ملي وياړونو د زيانمن كېدو او ان نابودى خطرونه هم بايد ومنو. بايد ويښ او هوښيار اوسو، چي استعمارګران د لرغونو توكو د سراښو او غلوونكو سوداګرو په څېر په دې ناروا معامله كي د څو تنګو په ور كولو سره، زمونږ لرغوني او تاريخي خزانې تر ګوتوكيي . بايد د خپلو پلرو او نيكو ارزښتناک تاريخي ميراثونه په هيڅ بيه له لاسه و ر نكړو. په دغه راز بايلونكي قمار كي د ګټي تر لاسه كول، فقط افسانه ده او بس .

له دي سَوَبه (سببه) بايد افغانان د هيواد د اقتصادي پرمختګ له پاره د استعمارګرانو د پوځي اډو د تباه كوونكي محصول پر ځاى پر خپلو پريمانه طبيعي زېرمو، پياړو متيو، نوښتګرو مغزو، علمي تجربو، ښې اداري او نه ستړي كېدونكي كار او زيار تكيه وكړي، چي هم مو اقتصادي سوكالى ته لاره هواروي؛ او هم مو وطن، خپلواكي او ملي ارزښتونه له هر ډول لاسوهنو او يرغلونو څخه خوندي ساتي .

لویه جرګه : امریکایي چونییوته د« مشروعیت » ورکولو نمایشي اوفرمایشي غونډه

لکه څنګه چي په تېرو مباحثو کي هم یادونه وسوه، زموږ د ځینو غرب مآبه لیکوالو او شنونکو د ناسمو ادعاوو پر خلاف، په افغانستان کي د امریکایي چونییو جوړول، په هیڅ وجه د ۲۰۱۴ع کال خبري نه دي . زموږ سترګه ورو او باخبره هیوادوالو ته په بشپړه توګه څرګنده ده، چي د دي ډول استعماري چونییو د جوړولو کار له تېرو لسو کالو یاني د امریکایي یرغل له همغي اولي ورځي څخه پیل سوئ؛ او تر اوسه پوري په پوره چټکی سره روان دئ . له شینډند څخه تر کونړو، له بلخ اوکندوز څخه تر خوست او پکتکا پوري ګرده افغانستان د امریکایانو او نورو ایتلافي پوځو په لویو او کوچنیو لښکرکوټو ډک دئ . له دي روښانه حقیقت څخه هیڅوک سترګي نسي پټولای .

هغه څه چي تر اوسه نه دي سوي، دي کرغېړنو استعماري چونییو ته یوازي د « رسمیت » او« مشروعیت » ورکولو خبره ده اوبس . البته، د حامدکرزي په مشرۍ مزدور حکومت، د عبدالله عبدالله په مشرۍ مزدور اپوزیسیون او د ډول ډول جنګي ډلو ټپلو له استازو، جاسوسانو او تپل سوو مزدورانو څخه ډک پارلمان او ولایتي جرګي هم د دغه راز تش په نامه « رسمیت » او « مشروعیت » ورکولو دپاره تر ټولو ښه او مناسبه موقع ګڼله کیږي . امریکایانو د دي طلایي چانس د تر لاسه کولو له پاره، په تېرو لسو کالو کي خپل زرګونه پوځیان مرګ او درد ته ورکړه؛ میلیاردونه ډالر یي په اور کي واچول؛ په خپل هیوادکي دننه او دباندي یي د میلیونو سوله دوسته اولسو، مخالفت او دوښمنی ته غاړه کښېښووه .

همدې واقعیتو ته په کتو سره، امریکایانو دا غوره وبلله، چي خپلو دایمي چونییو ته د چا خبره « رسمیت » او « مشروعیت » موندلو په خاطر د« لویي جرګي » د

استازو تصویب تر لاسه کړي؛ که څه هم د اوسني تپل سوي اساسي قانون د نیوییمي (۹۰) مادي د پینځمي(۵) فقري له حُکم سره سم، د بین المللي معاهدو او تړونو تصدیق یا له هغو سره د افغانستان د یو ځای کېدو پای ته رسول او فسخه کول، د ولسي جرګي له صلاحیتو څخه ګڼل کیږي .

امریکایي طراحان د لویي جرګي په جوړولو سره دوه لوی هدفونه په پام کي لري :

اول دا چي د ولسي جرګي د تصویب او ملاتړ په تر لاسه کولو سره، غواړي په افغانستان، سیمه او ګرده نړۍ کي خپلو دایمي چونییو ته د« مشروعیت » او« قانونیت » دعوه وکړي .

دوهم دا چي په دي مهمه ملي او وطني مسأله کي دکرزي د مزدور حکومت او تش په نامه پارلمان اوږی سپکي کړي؛ ځکه دوی ته ښه مالومه ده، چي د کرزي د حکومت یا پارلمان له خوا به د دي مسألي تأیید او تصویب، په دردېدلي او خپمېدلي افغان ملت کي د مخالفت او دوښمنی لا نوري څپي هم را وپاروي . له همدې سَوَبه (سببه)کرزی له افغاني او بین المللي مطبوعاتو سره په خپلو مرکو او کنفرانسو کي داسي ښیي، چي ګوندي (ګواکي) دی هم د خپلواکو، سرلوړو او باغروره افغانانو په څېر، په زړه کي د امریکا دایمي چونییو ته په اجازه ورکولو خوښ نه دئ . څه موده مخکي یي له افغاني ژورنالیستانو سره په یوه مرکه کي ادعا وکړه، چي دامریکاپښني او لاسونه یي ورتړلي دي؛ اوداسي شرایط یي پر ایښي دي، چي ټول د افغان دولت او اولس پرګټو راڅرخي . ده په ټینګار سره داډ څرګند کړ، چي د دولت له خوابه هیڅکله داسي هیڅ کار ونه سي، چي دملت او اولس په ګټه نه یي . . .

خو پوه او هوښیار هیوادوال ټول ګوري، چي دکرزي ګوډاګي حکومت له امریکایي اشغالګرو سره په هیڅ برخه کي برابر یا مساوي حقوقي دریځ نه لري . د خلګو په ساده ژبه : چیري نوکر، چیري بادار . هر څوک پوهیږي، چي اشغالګرامریکایان او نورو ایتلافي دولتونه له تېرو لسوکالو راهیسي دکرزي د اوردو، پولیسو او

استخباراتو په ګډون، ټولو دولتي کارکوونکو ته تنخاوي ورکيږي . په دې اساس نو د هغو د لاسو او پښو ټرلو ادعا هم له يوې بې خونده ټوکې پرته، بله مانا نه لري . امريکايان او پياوړي اورويايي دولتونه خو ها خوا پرېږدئ، ايا په تورو کڅوړوکي د ايران د اخوندي رژيم د جنايت پټولوپيسو، کرزي او د هغه مزدور حکومت ته د سياسي خپلواکۍ په نامه څه پريښي دي؟ !

کله چې د فارسيزم او شيعيزم مکارو ټيکه دارانو د منلو بين المللي موازينو پر خلاف، زموږ مظلوم هيوادوال جوپه جوپه په دار وځړول او لا تر اوسه له دې جنايت څخه لاس نه اخلي،ايا کرزي او د هغه مزدور حکومت د اعتراض څه ږغ پورته کړ؟ !

کله چې همدې پراختيا غوښتونکو اخوندانو زموږ مهاجر افغانان د انسانيت او اسلاميت د ټولو اصولو پر خلاف له خپل هيواده وشړل، ايا د کرزي مزدوري او فاسدي اداري څه احتجاج وکړ؟ !

دا خبره هم د هيچا هيره نه ده، چې کرزي او د هغه ملي ضد حکومت په ايران کې د افغاني سوداګرو د ځنډول سوو ټانکرو د خوشې کېدو دپاره څه توره وکړه؟!

د دې خبرې له حقانيت څخه هم هيڅوک نټه نسي کولای، چې که د زړورو افغانانو زورورې او پرله پسې مظاهرې نه وای، مزدورکرزي او د هغه خاينو ملګرو به د ايراني حاکمانو د اندېښنې او خرخښې له بېرې د يوه تشريفاتي هيأت د لېږلو جرأت هم نه وای کړی . داسې مثالونه په پيخر دي، چې د کرزي او ملګرو پر شرموونکو باټو او پوچو ادعاوو د بطلان کرښه باسي .

له دې امله افغانان اوس د کرزي په دې نمايشي او زرګري مانورو هيڅکله نه غوليږي . په تېرو لسو کالوکي يې دهغه ددغه راز زرګري جنګو او غوولونکو ننداړو خورا ډېرې نمونې و ليدلې . د تېرو لسوکالو ريکارډ په چپه (چوپه) خوله ګويا دئ . امريکايي اشغالګران د دغه راز غولوونکو تاکتيکو په کارولو سره، په واقعيت

کې هلې ځلې کيږي،چې مزدوراو منفورکرزي ته د « ملي » شخصيت په ورکولو سره، په افغاني او بين المللي ټولنه کې، باور او پرستيژ ومومي .

خير، دکرزي لاف وګزاف به پر خپل ځای پرېږدو، د امريکايانو کلونه کلونه مخکې جوړي سوي چوڼی اوس د چا خبره يوازي د« رسميت » او« مشروعيت » دپاره د لويې جرګې نمايشي ټاپې ته انتظار باسي . زه پوره باور لرم، چې د دې درواغجنې او تقلبي ټاپې د اخيستلو دپاره هم له پخوا څخه پراخ او هر اړخيز مقدمات پيل سوي دي . بېله شکه، دي ناوړه حالت زموږ زړور او خپلواک خلګ د خپل اوږده تاريخ له خورا خطرناک او حتا فاجعه زېږونکي ازمايښت سره مخامخ کړي دي . . .

مخکې تر دې چې د لويې جرګې له خوا د امريکايي چوڼيو د تصويب يا ترديد په اړه خبرې نورې هم اوږدې کو، بې ګټې نه ګڼم چې تر يوه بېل سرليک لاندې، زموږ په ګډ تاريخي کور (ګران افغانستان) کې د جرګو و ارزښتناک دود ته يوه لنډه کتنه وکو؛ او دا خبرې ځانته مالومې کړو، چې د جرګو او مرکو دود له څه وخته باب سوی؛ په دغه راز قامي يا ملي غونډوکي څه ډول کسانو برخه اخيسته؛ او د خپلو ملي ګټو د ساتنې دپاره يې څه ډول پرېکړې کولې . زموږ د پلرو او نيکو دا وياړلئ دود او دستور به يو پلا بيا د هيواد په دې حساسو تاريخي شيبو کې زموږ سرلوړو، خپلواکو او مړنيو وطندارانو ته د ملي او وطني ګټو د ساتنې ستر رسالت او مسووليت ور په يادکړي .

په افغانستان کې د جرګو او مرکو تاريخي دود

تاريخ ښيي، چې زموږ لرغوني مېنه د آريايانو له زماني څخه د جرګو او مرکو هيواد دئ . د آريايي آثارو په استناد، زموږ نيکه ګانو د خپلو کليوالي، قامي او ملي ستونزو د ليرې کولو دپاره د« سبها» او « سميتي » په نامه دوديزې جرګې درلودې(حبيبي، تاريخ مختصر افغانستان ۱۰) . د مؤرخانو او محققانو د څېړنې له مخې، « سبها» د

عامو خلګو جرګه وه، چې په کلو او بانډوکې به جوړېده؛ خو « سميتي » داسې جرګه وه، چې د قام مشرانو، مخورو او شتمنو بې غړيتوب لاره . په دې توګه « سبها » له ننني اولسي/ ولسي جرګې او « سميتي » له « څلـــويښتي »، « مشرانو جرګې » يا « سنا» سره ورته والی درلـــود . په هندوستان کـــــې تر اوسه د « سبهـــا» آريايي کليمه د لوک سبها(Lok Sabha) يا ولسي جرګـــې(شورا) او راجيا سبها (Rajya Sabha) ياد ايـــــالاتو

د جرګې (شورا) په ټکو کې ژوندی پاته ده؛ او د دې خبرې مـانا دا ده، چې موږ له هـــنديانو سره په تاريـــخي او فرهنګي ميراثو کې، ګډې ريښې لرو.

جرګه او مرکه زموږ په کورني، کليوالي، قبيله يي او ملي ژوندکې ډېر لوړ او ارزښتناک حقوقي - سياسي ځای لري . همدا اوس موږ ټول افغانان د خپلو کورنييو شخړو او لانجو د حلولو دپاره د ځينو مُصلح او خير غوښتونکو خپلوانو، دوستانو او اشنايانو په ګډون کورنۍ جرګې جوړوو. په هرکلي کې د هغه کلي د بېلابېلو مشکلاتو او پيچومو د حلولو دپاره دکلي د ديني عالمانو، مشرانو او مخورو په ګډون، کليوالي يا محلي جرګې جوړيږي . د دوو يا څو قبيلو/ قومو تر منځ بېلابېلې شخړې او ناخوالې هم تل د جرګو او مرکو له لارې حل کيږي، چې په هغو کې د ښکېلو اړخوپوهان، عالمان، قومي مشران، سپين ږيري او د رسوخ خاوندان برخه اخلي .

لويه جرګه، لکه څنګه چې له نامه يې ښکاري، د افغانانو د لويو ملي - وطني مسألو د خلاصون او پرېکون مهمه مرجع؛ او د خلګو د ارادو او غوښتنو ځرګندوی ده .

د دې دپاره چې د ملي جرګو په ارزښتناک رول او سترو ملي پرېکړو ښه سر خلاص کړو، بده نه ده چې دلته زموږ په معاصر تاريخ کې د ځينو مهمو ملي او قامي جرګو، لنډه يادونه وکو. دا لنډ بحث په کندهار کې د صفوي استعمارګرانو پر ضد، زموږ د زړورو او غيرتمنو نيکونو د خپلواکۍ بخښوونکي غورځنګ له لومړيو ورځو څخه پيل کوو. په کندهارکې د هوتکي دورې بېلابېل مؤرخان ليکي :

«کله چې حاجي ميرويس خان هوتک (۱۱۱۹ - ۱۱۲۷ هـ ق) د بيت الله شريفې تر زيارت او له عربي علماوو څخه د ګرګين او ملګرو د وژنې تر فتوا اخيستلو وروسته کندهار ته ستون سو، نو يې د هغه ښار د لوېديځ په شپږ ميلۍ کې د ارغنداو د رود (سيند) پر غاړه د«کوکران » په کلي کې د خلګو د مخه ورو يوه جرګه وروبلله . په دې جرګه کې د اصفهان د دربار د سياسي حالاتو په اړه اوږدې او هر اړخيزې خبرې وسوې؛ او د جرګې برخه والو ته د صفويانو د وحشي حُکمران - ګرګين د وژلو په اړه د عربستان د عالمانو فتوا، ور ښکاره سوه (حبيبی، تاريخ مختصر افغانستان ۷۳) .

دوهمه جرګه د کندهار د ښار د ختيځ لوري په شل ميلۍ کې د « مانجې » په سيمه کې جوړه سوه؛ او د کندهار ښار د هغې زمانې ځينو متنفذو او نوميالييو شخصيتو لکه سيدال خان ناصر، بابوجان بابي، بهادر خان، پير محمد مياجي هوتک، يوسف خان هوتک، عزيز خان نورزي، ګل خان بابړ، نور برېڅ، نصرو خان الکوزي، د ميرويس خان ورور(يحيا خان هوتک)، د يحيا خان زوی (محمد خان) او يونس خان کاکړ ګډون پکښې کړی ؤ. په دې ستره او ارزښتناکه قامي جرګه کې د افغانستان د خپلواکۍ وثيقه لاسليک سوه؛ او په قرآن عظيم الشان لوړه وسوه (حبيبی، تاريخ مختصر افغانستان ۷۳) . تر دې جرګې وروسته د فراه، سيستان او کندهار ټولو خلګو، چې په هغو کې تاجک، هزاره، پښتانه او بلوڅ شامل وه، ميرويس خان د خپل آزادی غوښتونکي مشر په توګه و پېژندئ (غبار ۳۱۹) .

دريمه جرګه هغه وخت جوړه سوه، چې زموږ ننګياليو نيکونو د لوی ملي او ولسي مشر(ميرويس خان هوتک) په مشرۍ په کندهار کې د صفوي استعمار کمبله ټوله کړې وه؛ خو د مغولي او صفوي امپراطوريو د ګډو دسيسواو لمسوونو په سوَب لا د هيواد خپلواکي او ملي واکمني له خطرو او ګواښو څخه نه وه ژغورل سوې .

میرویس خان هوتک په دې جرگه کې، د خلګو ریښتینو استازو ته په خپله وینا کې وویل : « که زما سره ودرېږئ، د خپلواکۍ بیرغ به تل تر تله رپانده ساتلئ یې(وي)؛ او د پردو د مریيتوب طوق به مو هیڅکله غاړې ته نه لوېږي . زموږ له هغو کسانو سره هیڅ راشه درشه اودوستي نسته، چې د پردو و اسارت او غلامۍ ته غاړه ایږدي . . . د جرگې برخه والو، د خپل ملي مشر د وینا تر اروېدو وروسته، په ټینګار سره ژمنه وکړه، چې د ژوند تر وروستیو سلګیيو پورې به د خپلواکۍ او ملي واکمنۍ د دفاع له مورچل څخه پر شا نسي . » (حبیبی، تاریخ مختصر افغانستان ۷۵) .

د ډېرو خپلو او پردو مؤرخینو له روایت سره سم د زړور او مُدبر مشر(میرویس خان هوتک) تر مړیني وروسته د هغه وړور (عبدالعزیز خان) د چارو واګې په لاس کې واخیستې؛ او سمدستي یې د خلګو یوه پراخه جرگه ور بلله . په خواشینۍ سره عبدالعزیز د خپل سرلوړي او باغروره وړور په څېر د لوړ همت او پیاوړی هوډ څښتن نه ؤ، نو ځکه یې له جرگې څخه د صفویانو د اطاعت غوښتنه وکړه؛ خو له نیکه مرغه د جرگې ګډون کوونکو د هغه دا ناوړه غوښتنه و نه منله . سره له دې هم عبدالعزیز د اصفهان در بار ته سفیر ولیږه ؛ او دد غو درو شرطو په رعایت سره یې، صفوي دربار ته د اطاعت غاړه کښېښووله :

۱ـ د هغو مالیاتو بخښل، چې په کندهار کې د ګرګین د واکمنۍ پر مهال اخیستل کېده.

۲ـ کندهار ته د صفوي لښکرو د راتګ مخنیوی .

۳ـ د عبدالعزیز په زامنو او لمسیانوکي د پاچهی د دوام په رسمیت پېژندل .

د ډېروکورنیيو او بهرنیيو مؤرخینو په حواله، کله چې افغانان د عبدالعزیز په دې شوم او شرمناک دریځ خبر سوه، ځلوېښتو زړو کسانو د میرویس خان له زوی (محمود) سره لاس یوکړ؛ او د عبدالعزیز په وژولو یې د خپلواکۍ او ملي واکمنۍ جنډه رپانده وساتله . البته، په کندهار کې د شاه حسین هوتک د د ربار منشي او دیټي

خزاني لیکوال (محمد هوتک) په دې اړه جلا نظر وړاندي کړی دئ، چې لوستونکي یې په « پټه خزانه » او « تاریخ مختصر افغانستان » کې تفصیل لوستلای سي (حبیبی، تاریخ مختصر افغانستان ۷۹ ـ ۸۰ ؛ هوتک ۱۰۹) .

د هوتکو تر څه باندي دېرش کلني وپاړلي دورې وروسته، زموږ په ملي تاریخ کې بله لویه او مهمه جرگه د کندهار د« شیر سُرخ » تاریخي جرگه ده، چې په (۱۱۶۰هـ ق/ ۱۷۴۷ع)کال کې جوړه سوه . په دې ارزښتناکه جرگه کې، چې د نادر افشار تر وژني وروسته د افغانستان د ملي مشر د ټاکلو دپاره بلل سوې وه، د ځینو قبیلو مشران لکه د غلجو مشر (نور محمد میر افغان)، د پوپلزو مشر (محبت خان)، د ساګزو مشر (موسا خان)، د نورزو مشر (نصرالله خان)، د بارکزو مشر (جمال خان) او د سدوزو مشر(احمدخان ابدالي) برخه اخیستې وه . جرگې اته غونډې وکړې؛ خو برخه وال د یوه ملي مشر د ټاکلو پر مسأله روغې جوړې ته ونه رسېده؛ ځیني په یوه دلیل، ځیني په بل دلیل له پامه ولوېده. د جرگې په نهمه غونډه کې ګرده په دې سلا سوه، چې پینځه ویشت کلن احمد خان ابدالی د هغه د زړورتیا، پوهې، تجربې، زغم او نیک شخصیت له مخې، د خپل ملي مشر په توګه وټاکي . په دې وخت کې د نامتو صوفي ـ استاد لایخوار کابلي زوی ـ صابر شاه ملنګ، چې د جرگې په ګډون کوونکو کې یې د یوه تصوفي او روحاني شخصیت په توګه خاص مقام لاره؛ او هغه مهال د « شیر سُرخ » په مزار کې اوسېده، له نیژدې پټي څخه د غنمو یو وږی پرې کړ؛ او د احمد خان په بګړۍ کې یې د پاچهي تاج په بڼه وتومبه . په دې ډول د هیواد د ملي مشر د ټاکلو ستونزه لیرې سوه (حبیبی، تاریخ مختصر افغانستان ۸۷؛ غبار ۳۵۵). د « شېر سُرخ » د جغرافیایي موقعیت او تاریخي ارزښت په باره کې د نامتو مؤرخ ـ اروابښاد استاد احمد علي کهزاد(۱۲۸۲ ـ ۱۳۶۲ هـ ش) مقاله دلته کتلای سئ :

http://afgazad.com/Tarixi/121808-A.A._Kohzad_Shair_Surkh_wa_Pir_Sabz[1].pdf

د « شېر سُرخ » تر جرگي وروسته نورو واکمنو نظامو هم تل د هيواد د سياسي او ملي مسألو د حلولو دپاره، لويو جرگو ته مخه کړې ده . د امير امان الله خان (۱۲۹۸ش/ ۱۹۱۹ع - ۱۳۰۸ش/ ۱۹۲۹ع) په زمانه کې هم دوې لويې جرگې جوړې سوې، چې يوه يې په ۱۹۲۴ع کال او بله يې په ۱۹۲۸ع کال کې وه . دلته د دې دواړو لويو جرگو د يوه گډون کوونکي (عبدالرحمان خان لودين کبريت) د هغه بيان يوه برخه راوړم، چې د امان الله خان د تلواري او بې سنجشه اصلاحاتو په وړاندې يې د اعتراض په بڼه وړاندي کړی دئ؛ او د افغانستان ټولو سياست والو ته د عبرت لوی درس گڼل کيږي . د ملي مبارز او ريښتيني روښانفکر- عبدالرحمان لودين په وينا کې د عبرت لوی او ارزښتناک درس ادا دئ،چې د خلگو ريښتيني استازي بايد د ملت د لوړو گټو ساتني دپاره هيڅکله له حقيقت ويلو څخه بېره و نه کړي؛ په قامي او ملي جرگو کې همېشه هغه څه و وايي، چې د خلگو او وطن په گټه يې، نه د مزدورو واکمنانو او پردو باداراو په گټه .

د هيواد نوميالی مؤرخ او نه ستړي کېدونکي مبارز - اروابناد مير غلام محمد غبار(۱۲۷۶- ۱۳۵۶ هـ ش) په « افغانستان در مسير تاريخ » او لوی استاد - اروابناد علامه عبدالحي حبيبي (۱۲۸۹ش/ ۱۹۱۰م - ۱۳۶۳ ش/ ۱۹۸۴م) په « جنبش مشروطيت در افغانستان » کې راوړي دي : کله چې امير امان الله خان د ۱۳۰۷ هـ ش/ ۱۹۲۸ع کال د ميزان پر پينځلسمه په ستوري مانۍ کې دانقلابي پاچا په نامه خپل افراطي اصلاحات اعلان کړه، عبدالرحمان لودين يې په جواب کې و ويل : « ټولواکه[امان الله خان] ځان انقلابي پاچا معرفي کړ، که داسي يې نو د دولت په دستگاه کې هم بايد انقلاب و منی . لس کاله کيږي، چې ټولواک په خپله د صدارت دنده پر غاړه اخيستې ده؛ خو انقلاب ، د صدراعظم په توگه د داسې چا د ټاکلو غوښتنه کيي، چې خلگ يې د کارونو پوښتنه او گروېږنه وکړای سي (غبار ۸۱۳ ؛ حبيبی، جنبش مشروطيت در افغانستان ۱۹۱).

په همدې لويه جرگه کې له خلگو څخه د ښځو د مخ لڅي په اړه هم پوښتنه وسوه . ملکه ثريا هم په لڅ مخ د غونډې په تالار کې ناسته وه . ټولو برخه والو د ښځو لڅ مخي ته د تأييد سرونه وښورول؛ مگر دووکسانو - د کابل د گمرک رييس - عبدالرحمان خان لودين او د سوداگرۍ وزير - عبدالهادي خان داوي ونه منله . دې دواړو کسانو و ويل : موږ د ښځو د مخ لڅي له لومړنيو پلويانو څخه يو؛ خو نه په دې شپږو کې، چې هره خوا د انگرېزانو دسيسي اوتوطيې رواني دي؛ او له دې مصلحانه خوځښت څخه هم فتنه جوړوي (داسي هم وسوه) (حبيبی، جنبش مشروطيت در افغانستان ۱۹۱ ؛ غبار ۸۱۳).

دې ته وايي خپلواک، روښانفکره، غښتلي، سرلوړي او باغروره افغانان . هغه کسان چې د هيواد د لوړو ملي گټو د ساتني او دفاع په لار کې تر عزت، مقام، حتا خپل سر هم تېر دي . عبدالرحمان لودين خو ځوکاله وروسته په سربښندني سره عملاً هم ثابته کړه، چې د وطن او خلگو د خدمت په لار کې له سر بايللو څخه هيڅ بېره او ډار نه لري . د افغانانو د توري او قلم قهرمان - خوشال خان ختک (۱۰۲۲ - ۱۱۰۰ هـ ق) په « دستارنامه » کې ناحقه نه دي ويلي :

چې دســتار تړي هزار دي
د دستار سړي په شمار دي

بگړی يا دستار تړل د هر کس او ناکس کار نه دئ . دا کار د هغو خپلواکو، هوډمنو ، مړنو، پوهو او زړه سواندو کسانو کار دئ، چې خدای په ښلو کمالو او نيکو خويو نازولي يي؛ او د وطن او ملي نواميسو د ساتني په لار کې له هيڅ راز قرباني او سربښندني څخه بېره ونه لري .

د لويو جرگو دود له ځينو لنډ مهالو ځنډواو خنډو پرته، تر اوسه جاري دئ . ځينو واکمنانو په نېکه او ځينو نورو د تېرايستلو او غولولو دپاره له هغه څخه کار اخيستی دئ . له دې امله بې ځايه نه ده، چې د دې هېواد ټولې لويې جرگې د ماهيت او مضمون په لحاظ پر دوو ډلو و وېشوو:

۱- هغه جرگې، چې د افغان ملت د رېښتينو استازو په گډون جوړې سوې يې (وي)؛ او برخه والو استازو يې د ولسي باوراو ملي گټو د ساتنې دروند مسووليت، په پوره ايمانداری سره ادا کړی يې، ياني د جرگې د هغو پرېکړو سيله او ملاتړ يې کړی يې، چې په هره مانا له ملي او ولسي گټو سره سمون ولري . دې ډول لويو جرگو ته بايد بېله هر ډول شک او شبهې د ملي جرگو نوم ورکړل سي؛ او پرېکړو ته يې د ملي وثيقې يا ملي تړون په توگه درناوی وسي؛ لکه د کوکران، مانجې، نارنج او شېر سرخ ملي جرگې، چې برخه والو کسانو يې تر ډېره ځايه د خپلو اړونده قبيلو او سيمو استازيتوب کاوه ؛ او خلگو هم د جرگو ولسي او ملي ماهيت ته په کتو سره د هغو پرېکړو او مصوبو ته په درنه سترگه کتل .

۲- هغه جرگې، چې د بېلابېلو حکومتو سياسي، اجتماعي، فرهنگي او اقتصادي کړنلارو ته د تش په نامه « مشروعيت » ورکولو په مقصد جوړې سوې، جوړيږي او لا به جوړې سي . د دغه راز دولتي جرگو غړو تل د افغان ولس پر ځای د واکمن رژيم د گټو او مصلحتو استازيتوب کړئ اوکيي؛ نوځکه يې عام خلگ پرېکړو او مصوبو ته د ملي ارادې، ملي وثيقې يا ملي تړون په سترگه نه گوري . داسي جرگو له بې ځايه پيسو لگولو او وخت ضايع کولو پرته، نه پخوا څه گټه رسولې، نه يې اوس رسولای سي؛ او نه به په راتلونکو وختوکي څه گټه ولري . له دې کبله دا ډول تبليغاتي غونډو ته د لويو جرگو پر ځای د لويو دوکو يا لويو تېر ايستنو اصطلاح ډېر ه مناسبه برېښي. موږ او تاسود افغانستان په معاصر تاريخ، په تېره بيا تېرو دېرشو -

ځلوېښتو کالو کي د دغه راز درواغجنو او غولوونکو جرگو، خورا ډېر ډولونه او مثالونه ليدلي دي .

تېرو ټکو ته په پام سره، اوس نو اساسي پوښتنه دا ده، چې د امريکايي پوځو د توپ او ټانک تر کرغېړن سيوري لاندي به د کرزي د مزدور حکومت له خوا را بلل سوې لويه جرگه، څه راز ماهيت ولري؟! راسئ دې پوښتني ته د هېواد د قانوني اسنادو او موجودو واقعيتو په رڼا کي، جوابونه ولټوو:

دامريکايانو د ټېل سوي اساسي قانون د يوسلولسمي (۱۱۰) مادې د حکمونو له مخې، لويه جرگه د ملي شورا د غړو او د ولايتو او ولسواليو د جرگو له رييسانو څخه جوړيږي . البته د کابينې وزيران، د سترې محکمې رييس او غړي هم کولای سي د لويې جرگې په غونډوکي بې له دې چې د رايې ورکولو حق ولري، گډون وکړي .

د ملي شورا د انتخاباتو څرنگوالی، تشکيلاتي جوړښت، د غړو علمي سويه، سياسي، مذهبي او فکري تمايلات او بهرني حاميان ټولو افغانانو ته په بشپړه توگه څرگند دي . پردې روښانه واقعيتو به هيڅ بحث نه کوو؛ راسئ دې مهمي خبري ته يوڅه ځير سو، چي د ولسي جرگې لږ و ډېر سل غړي خو همدا اوس په تېرو انتخاباتو کي د ادعا سوي تگې برگۍ او ډول ډول سرغړونو له اسيته د انتخاباتي جرمو د څېړني په اختصاصي محکمه کي، لاينحل دوسيې لري . د دې خبري مانا دا ده، چې کېدای سي د پارلمان ډېری غړي د ادعا سوو جرمو د اثبات په صورت کي، محبسو ته ولېږل سي . سربېره پر دې، په دې حقيقتو هم موږ ټول خبر يو، چي زياتره وکيلان حتا خپلو مؤکلينو ته د مخ ښکاره کولو جرأت هم نه لري . که کله کله له کوم دولتي يا بهرني هيأت سره خپلي سيمي ته د سفر کولو جرأت و مومي ښه ته ښه، که نه نوخپل ټول وخت له مؤکلينو ليري، په کابل کي تېروي .

د اساسي قانون د يوسلولسمي (۱۱۰) مادې د حکمونو سره سم د لويې جرګې د برخه والو دوهمه ډله

د ولايتي جرګو(شوراوو) له رييسانو او غړو څخه جوړه ده . د دې ډلې غړي، لکه څنګه چې مالوميږي، د ملي شورا تر غړو هم زيات په پخوانيو جنګي ډلو تپلو او ايتلافي پوځو پورې تړلي دي؛ څکه د ملي شورا په غړو کې د ځينو منورو او بې پرې کسانو له موجوديت څخه انکار نسي کېداى؛ خو په ولايتي جرګو کې د سياسي او امنيتي حالاتو د خرپړتيا له امله د دغه راز کسانو شمېر ډېر لږ يا له هيڅ سره برابر دئ .

بالاخره د اساسي قانون د همدې يوسلولسمي (۱۱۰) مادې د حکمونو له مخې د لويې جرګې د ګډون کوونکو بله ډله د ولسواليو د جرګو يا شوراوو رييسان دي . د ولسواليو د جرګو رييسانو له خلګو سره د نيژدې او تينګو اړيکو په وجه کولاى سواى، په لويه جرګه کې رغنده اوارزښتناکه برخه واخلي؛ خو په خواشينى سره، چې په هيواد کې د زياتېدوکو ناامنيو له کبله د ولسواليو جرګې تر اوسه جوړې سوي لا نه دي .

کله چې په راتلونکې لويه جرګه کې د ولسواليو د شوراوو د نسته والي له جهته د اتکل سوو استازو د نيمګرتيا په اړه له حامد کرزي څخه پوښتنه وسوه، هغه په تلوسې او وارخطايى سره و ويل : « داخو هغه لويه جرګه نه ده، چې په اساسي قانون کې يې يادونه سوې ده؛ دايوه عنعنوي لويه جرګه ده ، چې يوازې د امريکانو د پوځې اډو په اړه نظر ورکيي . » کرزى بېچاره له لسو کالو راهيسې حتا په دې خبره هم پوه نسو، چې په اساسي قانون کې تسجيل سوې لويه جرګه، په حقيقت کې همداعنعنوي يا دوديزه لويه جرګه ده، چې تر اوږدو تاريخي پړاوو وروسته اوس د يوې ارزښتناکې حقوقي مؤسسې په توګه، په اساسي قانون کې تسجيل سوې ده . له دې اسيته نو د قانوني او عنعنه يې لويې جرګې تر منځ، هيڅ توپير نسته . که په

اساسي قانون کې تسجيل سوې لويه جرګه د ولسواليو د جرګو د رييسانو له نسته والي له امله نسي جوړېداى، بيا نو عنعنه يي يا دوديزه لويه جرګه هم د جوړېدو شرايط نه پوره کيي . . .

ايا په داسې شرايطو او حالاتو کې، د ملي شورا غړي او د ولايتي شوراوو رييسان، په لويه جرګه کې د افغانستان دبى وسه او بې کسه خلګو استازيتوب کولاى سي که يا؟!

ايا د کورنى او باندنى مافيا په پيسو، سياسي معاملو او لاسوهنو کښېنول سوي کسان د لويې جرګې پرېکړو ته « مشروعيت » ورکولاى سي؟!

هو! کرزى او د هغه جرمي شريکان به په لويه جرګه کې د امريکايي چونيپو پر شوم پلان د ټاپې لګولو دپاره، د هيواد د سياسي، اجتماعي، فرهنګي او علمي ټولنو د استازو په نامه ځيني کلېشه يي څېرې هم را وغواړي؛ خو د غوږه مالانو، بې غروره او خرڅ سوو کسانو د را غونډولو دا ډول تلاښونه به هم د جرګې« مشروعيت » ته هيڅ ګټه ونه رسوي .

کله چې د جرګې پرېکړې په ميليونو افغانانو او حتا ګاونډيېو هيوادوکې هيڅ راز منښت او مشروعيت و نه لري، بيا نو د هغې جرګې د جوړېدوګټه او فايده په څه کې ده؟!

موږ او تاسو وليده، چې د ببرک او نجيب په واکمنيو کې هم دغه راز تبليغاتي جرګې ډېرې جوړې سوې؛ ور بلل سوو کسانو ته به څو ورځې پرتميني مېلمستياوې جوړې او ښه سوغاتونه ورکړل سوه؛ خو نتلو او ويرژلو افغانانو ته يې د يوې اولسکيزې ګټه نه رسېده؛ څکه نه د جرګو برخه وال د خلګو رينتيني استازي وه؛ او نه يې په جوړو سوو جرګو کې د خلګو پر اساسي غوښتنو او دردونو خبرې کولاى سواى . دکرزي د حکومت لويې جرګې هم د ببرک او نجيب تر غولوونکو جرګو، هيڅ ښه والى او سموالى نسي لرلاى .

خبره روښانه ده . د پردو د ټوپک او نیزې تر ظالمانه سیوري لاندي، هغه هم د یوه مزدور حکومت له خوا، هیڅکله د ملي او واقعي جرګې خبره نسي مطرح کېدای . د همدي استدلال له مخي به د کرزي د حکومت له خوا را غوښتل سوی لویه جرګه هغه څه کیي، چي امریکایي باداران یې غواړي . که څه هم په لویه جرګه کي به د ایران، پاکستان او روسیي مزدوران، نه د افغانستان د خپلواکۍ، ملي واکمنی او ملي ویاړونو د ژغورنې، بلکي د خپلو بهرنیيو بادارانو د ستراتېژیکو ګټو د تحقق په خاطر د امریکایي چونییو د تصویب په لار کي خنډونه او خاشه ماتولو ته لمن و وهي، خو سره له هغه هم هیڅ ګومان نه کېږي د هغه پلان مخه ونیسي، چي کلونه کلونه مخکي د زرګونو پوځي تلفاتو او میلیارډو ډالرو په بیه د همدې مقصد دپاره په سي . آی . اې . او پېنټاګان کي جوړ سوی دئ .

په پای کي باید دا خبره له یاده و نباسو، چي د لویې جرګې له خوا د امریکایي چونییو تصویب به نه یوازې زموږ د هیواد د سترو ملي او وطني مسألو حل ته لار هواره نه کړي؛ بلکي تل تر تله به د جګړو، افغان وژنو، ورانیيو او بدمرغیيو اور ته لمن و وهي . په راتلونکي او وروستۍ برخه کي د امریکایي چونییو په وړاندي د خپلو ملي او وطني مسألو د حل پر اساسي او هر اړخیزو لارو ږغېږو.

له امریکایي چونییو او نورواستعماري نخشوڅخه د ژغورني لار

زموږ په جنګ ځپلي او غملړلي هیواد (افغانستان) کي د تېرو لسوکالو ترخو تجربو، په ډاګه وښوول چي د سولي، امنیت، ازادی، ډیموکراسی، قانونیت، بشري حقوقو او پرمختګ په نامه راغلي پوځونه او د هغو لاس پر نامه مزدوران، ټوله په خپلو جبري اتوکي ډبل دي . داسي ورځ نسته، چي د دې بدمرغه هیواد په یوه کلي یا اولسوالی کي د یرغلګرو فرعونانو له خوا دکوچنیانو، ښځو او سپین ږرو په ګډون

لسګونه بې ګونا افغانان په وینو او خاورو ونه لړل سي . نن د هیلمند په نوزاد، پرون د نورستان په دوآب، آ بله ورځ په کونړو او تر هغه مخکي په نوروکلو او بانډوکي (چي د ټولو یادونه یې ډېر ځای، وخت او حوصله غواړي) زموږ تنکي ګلان، زموږ خوندي مندي، زموږ وروڼه او پلرونه، د اختري د پسو په شان، په وینو کرنګ سوه؛ او دا زړه چاودونکي لړۍ تر ننه په خورا دربې او درزي روانه ده . له دې روښانه حقیقته هم هیڅوک سترګي نسي پټولای، چي پردو لښکرو او مزدور رژیم له تېرو لسو کالو راهیسي دازادی، اولسواکۍ، بشري حقوقو، قانونیت او عدالت پر ځای د جګړو، نا امنیيو، دوښمنیيو، ظلمو، خیانتو، غلاوو او فساد توخمونه وکرل .

تېرو لسو کالو له وړایه ثابته کړه، چي د افغاني مسألو یاني جګړې، زورواکی ، وزګارتیا،چور او چپاو، فساد او نورو ناخوالو حلول د پردو پوځو اود هغو دکښېنولي حکومت تر وس ډېره لوړه خبره ده . واقعیت هم دا دئ، چي سوله او امنیت راوستل؛ د خلګو نسونه مړول؛ د زورواکو او خپلسرو حاکمانو د ډول ډول ناروااوو مخه نیول؛ په سیاسي، اجتماعي، فرهنګي او اقتصادي نظام کي د فساد او بې عدالتیيو ختمول او خلګو ته د ارام او سوکاله ژوند په هیله د بېلابېلو اسانتیاوو برابرول، اصلاً د استعماري ځواکو او د هغو د مزدورو جنګي او مافیايي ډلو ټپلو کار نه دئ . هیڅوک په نړۍ کي داسي هیواد نسي په ګوته کولای چي قاتلانو، تباهکارو، چپاولګرو، زورواکو، قاچاقبرو، پلورل سوو عناصرو اوپه فساد ککړو واکمنانو دي، خپلو بېوزلو او مظلومو خلګو ته هوسا او سوکاله ژوند جوړکړی یي . څکه جنګي او مافیايي ډلي ټپلي په جنګ، وژنو، اړودوړ، زورزیاتي، فساد او نورو انساني ضد سیاستوکي درني ګټي لري . که همدا اوس په افغانستان کي جنګ، وژني او سیاسي باد وباران نه یي امریکا، غربي دولتونه، روسیه، ایران، پاکستان، هند، عربي هیوادونه او داسي نور مغرض سازمانونه او دولتونه هیڅکله دي او هغه جنګي ډلي، مافیايي سازمانو او جاسوسانوته، په چاربناخو ډالرونه، نه ورکیي . یو پلا د رباني،

سیاف، دوستم، فهیم، خلیلي، محقق، عبدالله، قانوني، نور او داسي نورو پرتمنيو مانيبو، ډول ډول شتمنيو، ناروا معاملو، نوکرانو او چاکرانو ته وګورئ؛ او بیاپه خپله قضاوت وکئ، چي د افغانانو د وينو او اوښکو دابې رحمه سوداګران، په تېرو لسو کالو کي په څه کاروبار بوخت وه؛ او تر اوسه څه کيي ؟!

له همدې سوَبه ، دا وران او ټوک ټوک افغانستان، ژور او اساسي حل غواړي . داسي حل، چي پر ټولو ربړېدلو افغانانو سربېره، زموږګاونډيبو هيوادو او نړی والي ټولني ته هم د منلو وړ يي . زموږ د هيواد د دو دېرش کلن ناورين معقول او منطقي حل، زما له نظره دوه لوی او اساسي اړخونه لري :

اول دا چي د پردو مزدور، فاسد او بي کفايته حکومت بايد ژر تر ژره خپل ځای د ناپيلو، خپلواکو، زړه سواندو او پوهو افغانانو يوه مؤقت ملي حکومت ته وسپاري . د دغه راز ملي حکومت د ښې پيژندني د پاره دي درانه لوستونکي د دې عاجز هغه پراخه او مفصله ليکنه وګوري، چي څه کم دري کاله مخکي د هيواد د ځينو ملي ويبپاڼو لکه « بينوا»، « لر او بر» او ځينو نورو له لاري خپره سوه .

http://www.larawbar.com/detail.php?id=5710

دوهم دا چي ټول ايتلافي پوځونه دي د يوه معقول او عملي زماني جدول په وړاندي کولو سره، د افغانانو سپيڅلي او خپلواکه خاوره پرېږدي . دا پوځونه له تېرو لسو کالو راهيسي، د اُسامه بن لادن ، القاعدې او طالب مشرانو د وژلو يا ورکولو په پلمه دي خاورې ته راغلي دي؛ خو عملاً ګورو، چي په خپلسرو هوايي بمبارييو، ورانوونکو مځکنيو عملياتو، بېرحمانه ځوروَنو او ناوړو کړووړو سره د افغانستان د مظلومو خلګو، په تېره بيا سرلوړو او خپلواکو پښتنو په وړاندي ناروا، ظالمانه او بې مفهومه جګړه کيي؛ او هره ورځ زموږ مظلوم اولس ته د سر او مال ستر او درانه تاوانونه اړوي . له دې امله بايد زموږ له بې ګونا خلګو سره د نابللو يرغلګرو داوحشيانه جګړه ژر تر ژره او تل تر تله ودرېږي .

د سي . آی . اې . مشر - ليون پانيتا څه موده مخکي په خپله اعتراف وکړ، چي په افغانستان کي د القاعدې د غړو شمېر تر سلو لږ دئ . بې له شکه، د اُسامه بن لادن وژنه په خپله هم د دغه سازمان پر سياسي، سازماني او تبليغاتي ظرفيت بل کلک ګوزار ؤ . پاته سوه طالبان، اسلامي حزب، حقاني ډله او نوري وسله والي ډلي، چي د هغو وژل او ورکول نه عملي کار دئ، نه معقول . عملي په دې نه دئ، چي دا خلګ ټول د دې وطن اصلي اوسېدونکي دي؛ په خلګوکي ژوري ريښي لري؛ او له تېرو لسو کالو راهيسي يي د امريکايي او ايتلافي قواوو له بمبارييو او بريدو سره سره، خپل موجوديت او هويت خوندي ساتلئ دئ . معقول په دې نه دئ، چي دې خلګو د سپيتمبر ديوولسمي په ګډون، په نړی وال تروريزم کي هيڅکله لاس نه لاره او هيڅ وخت يي دا نه دي غوښتي، چي د نړی وال تروريزم تر شا ودرېږي . بن لادن، القاعده او داسی نور هم په واقعيت کي د امريکا، عربو او پاکستاني آی . ايس . آی له خوا په غاړه کي وړ واچول سوه . امريکايان نسي کولای په افغانستان کي د افراطي ډلو ټپلو د ځای پر ځای کېدو مسووليت د افغانانو پر اوږو وړ واچوي . دا خبره لمر غوندي روښانه ده، چي تروريزم، مذهبي افراطيت، نژادپالني او داسي نورو بدو بلاوو هيڅکله په افغانستان کي ځای نه لاره .

که د افغاني ټولني واقعيتونه داسي دي، بيا نو دا بې سر وپايه پوځونه، دا ټانکونه او جهازونه، داوژني او ورانی د څه دپاره؟!

د ايتلافي قواوو ظالمانه بمبارييو او ړندو عملياتو خونه يوازي د تروريزم، افراطيت او تاوتريخوالي په ورکولو کي هيڅ مرسته و نکړه، بلکي د وسله والو مخالفينو مقاومت يي لا نور هم غښتلی او پياوړی کړ. که ايتلافي فرعونانو او د پخواني شمالي اتحاد ځينو پښتون دوښمنه مزدورانو د القاعدې او طالبانو په نامه، د خپلواکو، سرلوړو او غيرتي پښتنوونابودی ته ملاوي تړلي دي، په زر کاله به داکرغېړن خوبونه ريشتيا نه کړي .

که امریکایان او په کابل کې د هغو منفور مزدوران تصورکیږي، چې د بهرني اشغال او ګوډاګي رژیم وسله وال او نا وسله وال مخالفین به، له هغه کمیسیون سره خبرو اترو او روغې جوړې ته غاړه کښیږدي، چې برهان الدین رباني يې مشري کیږي، ډېر تېروتلي او خطاوتلي دي . ځکه د روغې جوړې له پاره نېکو او خیرغوښتونکو منځګړو ته اړتیا سته . منځګړیتوب یا وساطت هم له حقوقي پلوه او هم زموږ د اولسي دودو او روایتو له مخې، د هغو کسانو کار دئ، چې پر نېک او مصلحانه شهرت سربېره، د ښکېلو اړخو تر منځ شخړه یا دعوه کې، هیڅ ډول لاس یا ګټې و نه لري؛ خو موږ ټول د سر په سترګو ګورو،چې د کرزي د سولې په کمیسیون کې له څو بې واکو او کلیشه يي کسانو پرته، د افغانستان د زرګونو بې ګونا وګړو قاتلان، د کابل ښار دکنډواله کولو مسوولین او په پای کې د اوسني امریکایي اشغال تر ټولو خاین، بې رحمه او فاسد مزدوران، غړیتوب لري .

ایا د یوه رښتیني ملي او ولسي حکومت لرل؛ او دا په وینو لړلي خاوره له هر ډول پردو عسکرو او پردو جنګیالیو څخه پاکول، ناسمه یا ناوړه غوښتنه ده؟

ګومان نه کوم له جنګي ډلوټپلو، ځینو جاسوسانو او فاسدو واکمنانو پرته، څوک د افغانانو له دې انساني، اسلامي او افغاني غوښتني سره تضاد او مخالفت ولري .

راسئ په لاندې کرښو کې د دې ستر انساني، اسلامي او افغاني ارمان پر ځینو عملي اړخو یو څو لنډې خبرې وکو:

له نېکه مرغه، افغانستان له بېلابېلو قومو او ټبرو څخه په هیوادکې دننه او دباندې ډېر خپلواک، زړور، غښتلي، پوه او مُخلص ملي شخصیتونه لري . داسې ناپیېلي ملي شخصیتونه، چې ټول افغانان يې په یوه ږغ پر ایمان، افغانیت، خپلواکی، سرښندنې، هوښیارۍ اواخلاص آمنا کولای سي .

داسې خپلواک، ناپیېلي او په هره ماناباکفایته مؤقت ملي او اولسي حکومت کولای سي، دوه ستر کارونه پر مخ بوزي :

یو دا چې له وسله والو ګوندو، ډلو او شخصیتو سره د رښتینو، ښکاره او مخامخ خبرو له لارې د جنګ او ورانی مخه ونیسي .

بل داچې د ملي او اولسي کړنلارو په وړاندې کولو سره، د میلیونو جنګ ځپلو او ربړېدلو هیوادوالو بالفعل ملاتړ تر لاسه کړي .

د مؤقت ملي حکومت دا دوې ارزښتناکي بریاوې به بېله شکه د همېشنی سولې او ملي روغې جوړې له بریالیتوب سره لویه مرسته وکي؛ د سولې او ترقی جبهه به ورځ په ورځ غښتلې او د جنګ او وینو تویولو جبهه به ورځ تر بلې تجرید اوکمزورې کړي .

د مؤقت ملي حکومت او وسله والو مخالفینو تر منځ ازادې خبرې اترې او روغه جوړه به ډېر ژر دا امکانات برابر کړي، چې ټول نابللي پردي (ایتلافي پوځونه او د مخالفینو تر څنګ ولاړ جهادیان) زموږ ورانه او غملړلې خاوره پرېږدي . البته، تر هغه مهاله، چې افغانستان په بشپړه توګه افغانانو ته نه وي پرېښوول سوی، په دې وران او غملړلي ټاټوبي کې د سولې، امنیت او سوکالی تمه هم بې ځایه ده .

مؤقت ملي حکومت به تر یوې ټاکلي لنډ مهاله مودې وروسته، په هیواد کې عمومي انتخاباتو ته لار هواره کړي؛ او په دې توګه به د یوه رښتیني منتخب حکومت تر جوړېدو پورې، خپل ستر ملي او وطني رسالت بشپړکړي . د افغانستان د سمې اداري او پرمختګ تر ټولو ښه نُسخه هم همدا ملي حکومت دئ، چې کولای سي د دې ګډ تاریخي کور د ټولو ټبرو، ژبو، مذهبو، سیمو او خلګو پر حقوقو سربېره، د ګاوندیيو هیوادو او نړۍ والي ټولني روا ګټې هم خوندي وساتي . ما ته خو په افغانستان کې تر دې بریالی ، غوره او اغېزمن سیستم نه ښکاري . ځکه موږ په تېرو دو دېرشو کالوکي په سترګو ولیده، چې کیڼ او ښي (چپ او راست) افراطیت مظلومو افغانانو ته بې تباهی او بدمرغی هیڅ ورنکړه؛ او نه يې ورکولای سوای؛ ځکه افراطیت په هره بڼه او هر شکل وارداتي خته لري؛ او زموږ د ټولني له عیني

او ذهني واقعيتو سره هيڅ اړخ نه لګيي . همدا دليل دئ، چي زموږ د ټولني له سياسي، اجتماعي، فرهنګي او اقتصادي واقعيتو څخه پردي سيستمونه تل د خلګو له مخالفت او مقاومت سره مخامخ کيږي . « خير الامور اوسطها» تر ټولو غوره لار ده . د عدالت، برابرئ، ازادئ او بشري حقوقو د بشپړتيا دپاره مبارزه بايد تل زموږ په خلګو کي عيني او ذهني ملاتړ ولري . خلګ بايد په شعوري ډول، د داسي بدلونو د راوستلو په مقصد د مبارزي و ډګر ته را ووزي . وارداتي ايډيالوژئ او تپل سوي سيستمونه د هيڅ هيواد له خلګو سره مرسته نسي کولای . بايد په کلکه يې مخه و نيول سي .

د ګردو افغانانو د خوښي وړ ملي حکومت به د سولي، تفاهم، ورورولئ، دوستئ او نړئ والو معيارو په چوکاټ کي له ګاونډيو هيوادو، د سيمي له دولتو، متحدو ايالاتو، لوېديځو هيوادو او نوري نړئ سره دوستانه اړيکي وساتي؛ د هغو له علمي، تخنيکي، اقتصادي او انساني مرستو به ګټه واخلي؛ او په خپله به هم د نړئ والي ټولني د يوه فعال او ګټور غړي په توګه، خپلو ملي او بين المللي مسووليتو ته ټينګ پام وکي . امريکا، اروپايي دولتونه او همسايه هيوادونه هم بايد افغانانو ته د خپل سياسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي سيستم د غوراوي حق ورکړي .

په نړئ کي د مختلفو سياسي، اجتماعي، اقتصادي او کلتوري/کولتوري سيستمو سته والی د نړئ والي سولي او امنيت د ټينګښت او بشري پرمختګ، له خورا مهمو اړتياوو څخه ګڼل کيږي . د بيلابيلو سياسي، اجتماعي او اقتصادي سيستمو لرونکودولتو تر منځ د سوله ييز ژوندانه زرين اصل نه يوازي د معاصرو بين المللي حقوقو دري مهم اصول لکه د زور يا زور د ګواښ مخنيوئ؛ د دولتو د ملي واکمنئ درناوئ؛ او د دولتو په کورنيو چاروکي نه لاسوهنه، په ښه بڼه منعکسوي، بلکي د بيلابيلو دولتو تر منځ د دوستئ او همکارئ نوري برخي او اړخونه هم را نغاړي . د سوله ييز ګډ ژوند نړئ وال اصل پر هغو سياستو د بطلان کرښه باسي،

چي په مختلفو ټولنيزو سيستمو پوري تړلي دولتونه، د دوښمنئ او تقابل لوري ته بيايي . بالعکس دا اصل له بيلابيلو دولتوڅخه د ژوندانه په ټولو برخو کي د زياتېدونکو همکاريو غوښتنه کيي(ټونکين ۸۰) .

البته، د سوله ييز ګډ ژوندانه ارزښتناک حقوقي اصل ته د پخواني شوروي دولت يا نورو سوسياليستي دولتو په ړنګېدو سره، هيڅ زيان نه دئ رسېدلئ . دا اصل د بشري ټولنی دګډ ژوندانه په ټولو پړاووکي د نړئ والي سولي، امنيت، پرمختګ او همکارئ ډاډمن او اغېزمن ضامن ګڼل کيږي . ځکه د نړئ بيلابيل هيوادونه د سياسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي پرمختګ له پلوه، لوی توپيرونه لري . له دې کبله په نړئ کي د بيلابيلو سياسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي سيستمو د اجباري ړنګولو او پيکه کولو په خاطر هلي ځلي، بيله شکه نړئ واله سوله، امنيت، بشري پرمختګونه او همکارئ له سترو ګړاوو او لانجو سره مخامخ کيي . بايد د هر هيواد مېشتو اولسو ته په پوره ازادئ حق ورکړل سي، چي له خپلو ملي ځانګړتياوو او اړتياوو سره سم ، د خپلو زړو نظامو او زړو سياسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي مؤسسو د اېشولو دپاره پرېکړه وکړي .

په افغانستان کي يو منلئ ملي او ولسي دولت کولای سي د هيواد د مځکنئ بشپړتيا، سياسي خپلواکی او ملي واکمنئ د ډاډمني دفاع دپاره د ملي ګټو او بين المللي موازينو په چوکاټ کي، د اړتيا پر مهال، د امريکا د متحدو ايالاتو په ګډون له هر بهرني هيواد سره د دفاعي او ستراتېژيکي همکارئ بيلابيل تړونونه لاسليک کړي . د عيني اړتياوو پر بنسټ لاسليک سوي دا ډول ستراتېژيکي تړونونه به هيڅکله جګړو، نا ارامييواو کړکېچو ته لمن و نه وهي؛ خو دا کار په بشپړ باور سره د اوسني مزدور حکومت تر صلاحيت او واک ډېر پورته دئ، چي د پردو د توپ او ټانک په زور، پر خلګو حکومت کيي . د داسي بې واکه او مزدور حکومت له خوا

د ستراتېژيکو ترونو لاسليک، لا نورو جګړو، نورو وينو توپيولو او نورو کړکېچو ته لار هواروي .

ګاونډي هيوادونه، د سيمي دولتونه او نړۍ وال قدرتونه، په افغانستان کي متضادي ګټي لري . مزدور رژيمونه په سياسي، اقتصادي او ستراتېژيکي چاروکي د خپلواکۍ نه لرلو په وجه دا متضادي او متناقضي ګټي نسي پوخلا کولای . يوازي يو ريښتينی ملي حکومت کولای سي د ملي دريځ په غوره کولو سره د همسايه ګانواو نړۍ والي ټولني مشروع ګټو ته د احترام په سترګه وګوري؛ او د نامشروع ګټو يې په کلکه مخه ونيسي.

يو ځل بيا تکراروم، چي په افغانستان کي لاسوهني، جګړې او نا ارامی ټول له بهرنيو لښکرو او ګوډاګي رژيم سره نه شلېدونکی اړيکی لري . که امريکايان ريشتيا هم له تروريزم او افراطيت سره د مبارزې په هيله افغانستان ته تللي دي، بايد د افغاني شخړو او لانجو د اساسي حل له پاره د هغو په اصلي علت او سَوَب پسي وګرځي . کله چي د بهرنيو لاسوهنو، جګړو، وينو توپيولو او ورانکاريو اصلي علت له منځه ولاړ سي، بيا نو د هغو معلولونه ياني تروريزم، نا ارامی، زور زياتی، افراطيت، لوږه، بېکاری، وروسته پاته والی او نوري ناخوالي په خپله له منځه ځي .
که امريکا په افغانستان او شاوخوا سيمه کي د خپلو سياسي، اقتصادي او ستراتېژيکو ګټو د تحقق دپاره نه ، بلکي په ريشتيا سره د سوله ييز، سوکاله او متمدن افغانستان دپاره راغلي يي، بيا نو تر هر څه مخکي بايد د اوسني مزدور رژيم له سياسي، عسکري او مالي ملاتړ څخه، چي په هيوادکي د سولي او امنيت تر ټولو لوی او اساسي خند دئ، لاس واخلي؛ او د يوې بين الافغاني جرګي له لاري د هيواد د مشرتابه چاري د افغانانو يوه ريښتيني مؤقت ملي حکومت ته وسپاري؛ او د هغه له لاربښوونو سره سم د وتلو پرستراتېژۍ غوَر وکي .

که امريکايان د جنايتکارو، ورانکارو، جاسوسانو او غلو داوسني بې کفايته حکومت پر ملاتړ ټينګار کيي، د دې خبري مانا دا ده، چي غواړي يو ځل بيا د چارو واګي وسله والو ډلو ټپلو ته پرېږدي؛ او په دې توګه نورو جګړو، وينو توپيولو او افراطي جريانو ته لار هواره کړي . ځکه دا بې کاره او بې کفايته حکومت هيڅکله د وسله والو مخالفينو په وړاندي د مقابلې او مقاومت وس نه لري . که د مزدور رژيم ځيني عناصر د خدای، وجدان او افغانيت په نامه څه پېژني، نور بايد له دې شرمناک، خونړي او خاينانه واک څخه لاس واخلي؛ او يوه مؤقت ملي حکومت ته د واک په سپارلو کي مرسته وکړي .
په افغانستان کي د امريکايي عسکرو دايمي حضور زموږ د هيواد د سياسي خپلواکۍ او ملي واکمنۍ د محدودولو او زيانمن کولو په لارکي، ډېر خطرناک ګام دئ . له دې امله يې هيڅ خپلواک، سرلوړی او باغروره افغان ومنلو ته غاړه نه ايږدي . امريکايي ستراتېژيستان بايد د تاريخ په اوږدوکي د افغانانو له خپلواکۍ غوښتونکو مبارزو او حماسو څخه، د عبرت درس واخلي؛ او پرېنږدي د زرګونو پوځيانو او ميليارډو ډالرو په ضايع کولو سره، له هغي نتيجې سره مخامخ سي، چي نوري يرغلګري امپراطورۍ ور سره مخامخ سوي دي . تاريخونه شاهدي ورکيي، چي د دې خپلواک او سرلوړي هيواد په غرو او رغوکي د ډېرو فاتحانو پزې په خاورو لړل سوي دي؛ ځينو يې پښي او لاسونه، ځينو يې سرونه او ځينو يې درست لښکرونه بايللي دي .
البته، هيڅوک په افغانستان او شاوخوا سيمه کي د لويو قدرتو، په تېره بيا متحدو ايالاتو له اوږد مهاله ګټو څخه سترګي نه پټيي؛ خو دا ګټي بايد د افغانانو، همسايه دولتو او نړۍ والو له قانوني او انساني ګټو سره بشپړ سمون ولري . يو خپلواک، خدمتګار، سپېڅلی او کارپوه ملي دولت کولای سي په خپل هيوادکي د امريکا د متحدو ايالاتو په ګډون د همسايه ګانو او نورو هيوادو مشروع ګټي خوندي وساتي .

که امریکا د تعقل او منطق پر ځای د زور او ګواښ لار تینګه کړي، بیا نو به دي حقیقت باید ښه سر خلاص کړي، چي افغانانو ته، په خپل پلرني هیوادکي د پردو دایمي لښکرکوټونه د دایمي اشغال په مانا دي . د دایمي اشغال په عواقبو یاني دایمي جګړو او دایمي تراژیدیو هم هر څوک ښه پوهېږي . د امریکا سیاسي او پوځي ستراتیژیستان باید یو پلا بیا خپل تېر لس کلن ریکارډ له سره وګوري . دا خونړۍ ریکارډ له ورایه ښیي، چي له پردو لښکرو څخه د افغانانو کرکه او نفرت د هري ورځي په تېرېدو سره ډېرېږي .

که یو نیم لک منظم پوځ او لسګونو زرو استخباراتي، امنیتي او اکملاتي قواوو په تېرو لسوکالوکي د خلګو خپلواکی بخښوونکي ارادي ماتي نکړای سوې ، تر دي وروسته هم هیڅ دلیل نسته، چي د عسکري چونیو په ښه به، د افغانانو د پر شا نه تلونکي پاڅون مخه ونیسي . باید له دي روښانه حقیقت څخه سترګي پټي نه کو، چي د امریکایي عسکرو همېشنی حضور، د افغان ناورین د حل لار نه ده . ګرده خپلواک، زړور او سرلوړي افغانان د وطن، ملي نوامیسو او پردو یرغلګرو پر خلاف مبارزه کي یو لاس او یوه خوله دي .

په پای کي د دي مهمي خبري یادونه ضروري ګڼم، چي د جنګ او تباهی لیونی لمبي به هرومرو زموږ د اسکېرلو هیوادوالو ویرجنه او ویجاړه کوډګاله نوره هم لولپه کړي ؛ خو له هغو سره به امریکایي لښکرکوټونه او د هغو مزدور رژیم هم هیڅکله پر ارامه پاته نسي؛ دا ورونه او لوګي، دا ویني او اوښکي به هرومرو د فرعونانو تر ارګواو مانیيو هم رسیږي .

انګرېزي « بېس » ته په پښتو او دري کي څه و وایو؟

اډه، پوځي اډه، لشکرګاه/ لښکرګاه، لښکرکوټ، پایګاه، چونۍ؟

د لغتپوهني او ایتیمولوژی په رڼا کي څو لنډي خبري

څو ورځي مخکي د هیواد خوږ ژبي، مبتکر او متفکر لیکوال - ښاغلي ډیپلوم انجنیر خلیل الله معروفي، په « افغانستان آزاد - آزاد افغانستان » ویبپاڼه کي، د امریکایي چونیو په اړه، د یوې په زړه پوري مقالي په ترڅ کي، د معقولو دلایلو په وړاندي کولو سره، د دري ژبو لیکوالو او ژورنالیستانو پام د ایراني« پایګاه » پر ځای د خپلي ژبي د یوې خوږي تاریخي کلیمي (لشکرګاه) کارولو او رواجولو ته اړولئ ؤ، چي ماته یي هم په ریښتیا سره ډېرخوند را کړ . د « لشکرګاه » او « پایګاه » د کلیمو پر څېړنه سربېره د امریکایي چونیو په ردولو او غندنه کي، د ښاغلي معروفي علمي مقاله، دلته کتلای سئ :

http://afgazad.com/Siasi/042511-KM-Ejaaza-ye-Lashkargaah-e-Begaana-Botlaan-e-Afghaniyat%5B2%5D.pdf

غواړم په دي لنډ بیان کي درنو لوستونکو ته د ایتیمولوژی او لېکسیکالوژی په رڼا کي د ښاغلي معروفي پر علمي استدلال، څو نور ټکي هم ور زیات کړم .

« اډه » یا « ادا» د ایتیمولوژی یا ریښه پېژندني له نظره د هندي ژبي ټکی دئ، چي له اوږدو زمانو څخه په زیاترو هندي الاصله ژبواوپښتوکي، په پراخه توګه استعمالیږي (پلاټ ۳۷) . په پښتوکي د موټروانـــــو اډه، د تـــکسیانو اډه، د ګاډیيو اډه او داسي نور عبارتونه له پخوا څخه باب دي، چي په عمومي ډول د تم ځای/ تمځی، دربډ ځـــای/ دربډځی، ایستګاه، توقفګاه او داسي نورو په مانا دي . دا ټکی پخوا په افغاني پښتوکي د عسکري قشلي، عسکري قطعي، عسکري قرارګـــاه یا ګارنــــېـزیون او داسي نورو په مانا نه کارېدئ؛ خوپه کښته پښتنوکي داوردو ژبي د اغېـــزی له کبله فوجي اډه ، هوایي اډه، د پولیسو اډه او داسي نور عبارتونه، له پخوا څخه استعمالیږي .

« پوځ » کلیمه د عربي« فوج » مغفنه یا پښتو سوی بڼه ده، چې نن سبا په افغاني پښتوکي خورا ډېره کارېږي؛ او د پخوانيو مروجو کلیمو لکه لښکر، اوردو یا عسکري قوي ځای یي نیولئ دئ . لښکر، سپاه، عسکر، اوردو هغه کلیمي دي، چې له پېړيو پېړيو راهیسي زموږ په ژبه او ادب کي تابعیت او مقبولیت لري؛ او ځای یي باید د« پوځ » مغفني کلیمي ته په بشپړه توګه ور نکړل سي . ځکه دا کار هیڅ منطق نه لري، چې خپلي زړي او اشنا کلیمي د پردیتوب په ګونا تر خاورو لاندي کو؛ او پر ځای یي نوري پردی، خو نا اشنا کلیمي ودروو. البته، د منل سوو عربي، پارسي او نورو پردوکلیمو تر څنګ د خپلي ژبي د نابابه او هېرو سوو کلیمو راواجول ډېر نیک او ګټور کار دئ . د مثال په ډول « سبب » داسي عربي ټکی دئ، چي د پښتو تر څنګ په دري، اوردو او نورو ژبوکي هم پراخ استعمال لري . دا اسانه، ساده او مروج ټکي د کندهار په پښتني چاپېرکي افغاني رنګ اخیستی دئ؛ او له پېړيو پېړيو راهیسي د« سَوَب » په بڼه په عامو او خاصوکي دود دئ . د « سَوَب » تر څنګ، ډېري نوري کلیمي هم سته، چي ګرده یي د پښتو ژبي د لغوي زېرمي ارزښتناکه برخه ګڼل کیږي؛ او په هیڅ بیه یې باید له لاسه و نباسو .

په خواشینی سره، نن سبا د ژبي د سوچه کولو بي خبره محتسبین د دې مغفني کلیمي له کارولو مخ اړوي؛ او پر ځای یي د پښتو او عربي ژبي د یوه لغوړن ترکیب (لامل) و بېدرېغه استعمال ته ملا تړلې ده، چې په حقیقت کي له دوو برخو یاني « له » او« عمل » څخه ترکیب سوی دئ . ځیني یي د جمعي په بڼه (لاملان) هم کاروي، چي تر مفرد حالت لا ډېر بي خونده او خندنی ایسي . زما پوښتنه دا ده، که پېړی پېړی مخکي په ژبه کي د همدې مفهوم دپاره ساده، اسانه او مروجه کلیمه لرو، د بلي نا اشنا کلیمي د جوړولو اړتیا په څه کي ده؟! ماته خوپه دې کار کي له بي خبری او خپلسری پرته بل څه نه ښکاري . زموږ په نیولوجیزم کي د شکلي او مانوي (

معنوي) کمزورییو څېړنه او سپړنه د لوی کتاب د لیکلو غوښتنه کوي، چي دا لنډه مقاله یي ځای نه دئ .

عربي« فوج » یا د هغه مغفنه بڼه (پوځ) دېرش کاله دمخه په افغاني پښتو کي باب نه ؤ . یوازي یي په کښته پښتنوکي د اوردو ژبي د فرهنګی نفوذ په وجه له ډېرو وختو راهیسي، په اصلي عربي بڼه (فوج)یا نیمه عربي، نیمه مغفنه بڼه (فوځ) پراخ استعمال لاره (وبړ ۷۳۱) .

د پارسي ژبي په زړو متنوکي د عسکري یا پوځي اډې دپاره د « لشکرګاه » ترکیبي ټکی کار سوی دئ، چې یوه بولګه یي د هیلمند د اوسني اداري مرکز (لشکرګاه/ لښکرګاه) په تاریخي نامه کي تر اوسه هم ژوندئ ده . لشکری بازار/ لښکري بازار، اوردو بازار او اوردوګاه (اردګاه) د همدې مفهوم له پاره ځیني نوري مروجي کلیمي دي .

له تاریخي پلوه، بوست (بُست) د غزنویانو په لویه امپراطوري کي دوهم لوی ښار ؤ. غزنوي پاچهانو د مجللو او شاندارو سلطنتي مانیيو په جوړولو سره له بوست څخه د خپل ژمني تفریحي مرکز په توګه کار اخیست . د غزنوي دوري ځینو شاعرانو لکه فرخي سیستاني او عنصري بلخي ددې ښار د پرتمنیو او با صلابته وادنیيو په ستاینه کي، ښایسته شعرونه ویلي دي (و. ګ . د عنصري بلخی او فرخي سیتاني دیوانونه) .

بوست ښار د اسلام د لومړیو فتوحاتو په زمانه کي د لښکرو استوګنځی (معسکر / لښکرکوټ) یا زموږ په اوسنی اصطلاح قرارګاه ؤ، نو ځکه یي د لشکرګاه یا لښکرګاه په نامه بللئ دئ . د لوی استاد - اروابناد علامه حبیبي (۱۲۸۹ش/ ۱۹۱۰ع - ۱۳۶۳ ش/ ۱۹۸۴ع) په عقیده د عربانو تر راتګ او د عربي ژبي تر رواجېدو دمخه، په دري ژبه کي د عسکرو د راغونډېدو او استوګني ځای ته « لشکرګاه » ویل کېده. لوی استاد په خپل ستر شهکار « تاریخ افغانستان بعد از اسلام

» کي کښلي دي، چي د عربي ژبي « عسکر » کليمه هم د دري ژبي له « لشکر» کليمي څخه معرب سوي ده، نو ځکه تر « عسکر» زړه او لرغوني ده (حبيبی، تاريخ افغانستان بعد از اسلام ۵۷۴ ؛ وېر ۶۱۳). « لشکرگاه » د هيواد د نامتو مؤرخ - ارواښاد استاد علي احمد کهزاد (۱۲۸۲ – ۱۳۶۲ هـ ش) د هغه ارزښتناک علمي- تحقيقي اثر نوم دئ، چي د همدي ښار تاريخي او ادبي پېښي پکښي څېړلي سوي دي .

له بده مرغه د لشکرگاه/ لښکرگاه کليمه اوس، د پارسي او پښتو ژبو په ورځنيو محاورو او مرکوکي، له يوه جغرافيايي نامه پرته، په خپله اصلي مانا نه استعماليږي . د افغاني پارسی (دري) په رسمي او مطبوعاتي ژبه کي د« لشکرگاه » ځای اوس د ايرانيانو بې خونده او نا رسا ترکيبي کليمي(پايگاه) نيولـــئ دئ . پايـگــاه (پای + گاه) کليمه لکه څنگه، چي ښاغلي معروفي هم يادونه کړې ده، د انگرېزي بېس يا نـورو ورتــه اروپايي
کليمو تحت الفظي ترجمـــه ده؛ او په هيڅ ډول د « لشکرگاه » ښکلا، سادگي، اساني او پوخوالی نه لري .

په پښتو کي د « لشکرگاه/ لښکرگاه » دپاره د « لښکرکوټ » ترکيبي کليمه هم بې خونده او بې مانا نه ښکاري . د ايتيمولوژی له پلوه « لښکرکوټ » له دوو بېلو توکو« لښکر» او « کوټ » څخه جوړ سوی دئ . « لښکر» د پارسي « لشکر» مفغنه بڼه او« کوټ » د کلا(قلعه)، جنگي کلا، لوړه کلا، لو(لويه) کلا يا بالاحصار، ټينگ او مزبوت مورچل په مانا په هندي، پارسي او پښتو کي مشترک ټکی دئ، چي رېښه يې له هندي ژبي سره پيوند لري(پلاټ ۸۵۹) . دا ټکی د پارسي په زړو متنوکي د« کوتوال » په ترکيبي کليمه کي ډېر ليدل کيږي، خو اوس يې ځای د عربي ژبي « قلعه »، « حصار»، « بالاحصار» او د پارسي ژبي « دِژ» کليمي نيولئ دئ . په

پښتو کي د« کوټ » ټکی په ډېرو ترکيبي کليمو لکه « برېښناکوټ »، « سلاح کوټ »، « شاولي کوټ »، « نادرشاه کوټ » او داسي نوروکي ژوندی دئ .

په لشکرگاه (لشکر + گاه) کي لکه څنگه چي گورو د کليمي مانا او مفهوم له ورايه ښکاره دئ؛ کوچنی او لوی، لوستی او نالوستی گرده په پوهيږي؛ هيڅ اضافي تشريح او توضيح ته اړتيا نه لري؛ خو« پايگاه » له بلي تکميلي يا وصفي کليمي پرته قطعاً د لښکرگاه يا لښکرکوټ مانا نه رسيي . په پښتو او انگرېزي کي هم د عسکري قشلي يا لښکرکوټ په مانا د« اډې » يا « بېس » کليمه همدا ستونزه پېښوي . هرومرو يې بايد د مانا د وضاحت او تفسير له پاره يوه بله تکميلي يا وصفي کليمه هم راوړل سي .که څوک بې وصفي کليمي يوازي « اډه » و وايي، د اورېدونکي په ذهن کي سمدلاسه د موټرانو اډه، د بگيو اډه او داسي نور مفاهيم ورگرزي . سربېره پردې نيمگړتيا او نا رسايي، هر صفت هم د اډې عسکري يا نظامي ځانگړتيا نسي په گوته کولای . له همدې کبله، نوې اډه، زړه اډه، لويه اډه، کوچنۍ اډه او داسي نور عبارتونه هيڅ يو د اډې د عسکريت خصوصيت نه جوَتوي . په بله وينا، له اډې سره ملگری صفت بايد خامخا د اډې لښکري يا عسکري خصوصيت ته اشاره وکي؛ لکه : عسکري اډه، پوځي اډه، هوايي اډه، استخباراتي اډه، پوليسي اډه او داسي نور، که نه نو د اډې کليمه به يوازيتوب سره اورېدونکو يا لوستونکو ته د هغې د دقيقي مانا په موندلوکي، لوی سرخوږی پيدا کړي .

لکه څنگه چي مخکي يادونه وسوه، په انگرېزي کي هم د « لښکرگاه »، « لښکر کوټ » يا « پوځي اډې » په مانا د« بېس » کليمه د بل وصفي يا تکميلي ټکي له زياتولو پرته، د مانا په پوهېدوکي ستونزه او مشکل پېښوي، نوځکه له نورو ماناوو سره د نه التباس په خاطر زياتره د يوه صفت په زياتولو سره کارېږي لکه : « ميليټري بېس »، « آرمي بېس »، « نېوي بېس » او داسي نور او يا د هغه پاره نور مترادف او متقارب ټکي استعماليږي، چي ځيني يې دا دي :

instillation, army camp, military camp, army base, , base headquarters, post, barracks, . station garrison, cantonment,

که د ایتیمولوژی له اړخه وگورو« پایگاه نظامی» له د دوو کاملاً بیلو کلیمو څخه جوړ سوی عبارت دئ، چي اوله کلیمه یاني « پایگاه » یې په خپله هم له « پای » او « گاه » څخه جوړه سوې مرکبه کلیمه ده. دا دواړي کلیمي په گډه یوازي د یوه واحد مفهوم او مانا یاني لښکرگاه یا لښکر کوټ د افادي له پاره استعمالیږي . د « پایگاه نظامی » پر خلاف، « لشکرگاه » داسي ترکیبي کلیمه ده، چي له دوو برخو یاني« لشکر» او« گاه» څخه جوړه سوې ده . د « لشکرگاه/ لښکرگاه » ډېر لنډوالي، سادگی او اسانی سربېره د مانا په لحاظ هم تر« پایگاه نظامی » یا پوځي اډې ښکلی، اسانه او پُر مانا دئ . البته « لشکرگاه » پر دې شکلي او مانوي فضیلت سربېره زموږ د هیواد له تاریخ او ادب سره هم نه شلېدونکی اړیکی لري؛ نو ځکه یې باید د زړښت یا لرغونتوب ښېگڼه هم له پامه و نه غورځول سي . دا ټول دلایل د دې ښکارندوی دي، چي د « لشکرگاه/ لښکرگاه » د کلیمو را ژوندی کول گټور او پرځای کار دئ .

اما په پښتو کي د عسکري قشلي، عسکري قطعې، قرارگاه، لښکرگاه، لښکر کوټ یا پوځي اډې پر ځای یو بله کلیمه هم تر اوسه د خلگو په محاورو او مکالمو کي ژوندۍ ده، چي باید د نورو پخوانیو ټکو په شان یې له ورکېدو څخه وژغورو . دا د« چونی/ چاونی/ چهاونی / چهاونی/ چونی » کلیمه ده، چي له خورا پخوا زمانو څخه پر هندي ژبه سربېره، په ډېرو نورو هندي الاصله ژبو او پښتوکي هم استعمالیږي . که څه هم نن سبا د افغانستان په رسمیاتو کي د عسکري قشلي، عسکري قرارگاه، عسکري قطعې او گارنیزیون اصطلاحات ډېرکاریږي؛ خو سره له هغه هم په

کندهارکي له عمـــرونو راهیسي د« چونی » کلیمه د خلگو په ورځنیو محاورو او مکالمو کي ژوندۍ ده .

زما په قاصر نظر دچونی کلیمه زموږ په پراخه سیمه او پراخو اولسو کي د عمومیت، لنډوالي، سادگی، روانی او روښانه مانایا هغه څه پر بنسټ، چي ژبپوهان او لغتپوهان یې د فصاحت او بلاغت د اصولو په نامه یادوي، تر لښکرگاه، لښکر کوټ اوپوځي اډې هم په زړه پوري برېښي؛ ځکه دا کلیمه هم له یوې خوا زموږ په ژبه کي تاریخي ریښې لري؛ او له بلې خوا تر اوسه د عام اولس په ورځنیو خبرو کي کارېږي . د لغتپوهني اصول هم دا حُکم کیږي، که یو ټکی د دووجلا ټکو مفهوم افاده کړای سي، بیا نو دوو ټکو ترکیب ته هیڅ حاجت نسته . دغه راز، که له یوې ریښې څخه راوتلي ساده یا بسیطه کلیمه د پام وړ مانا په واضح او روښانه ښه بیان کړای سي، بیا نو له دوو بېلو ریښو یا دوو بېلو ټکو څخه جوړي سوي ترکیبي کلیمي ته هیڅ اړتیا نسته . لنډ والی، سادگي، اساني او د مانا بشپړتیا(جامعیت اومانعیت) د نیولوجیزم تر ټولو مهم او اساسي اصل دئ . ما د هري بلي لیکني په څېر په دې لیکنه کي هم د پښتو د لغوي زېرمي د پراخېدو او بډاینې په هیله ټولي کلیمي او ترکیبونه کارکړي دي .

ماخذونه او سرچیني

حبیبی، عبدالحی . تاریخ افغانستان بعد از اسلام . چاپ سوم . تهران : دنیای کتاب، ۱۳۶۷.

--- . تاریخ مختصر افغانستان . کابل : نشر کردهٔ د کتاب چاپولو مؤسسه به همکاری انجمن تاریخ . ۱۳۴۶ .

Cooley, J. K. Unholy Wars, 2nd edition (London: Pluto Press, 2001).

D. I. Feldman et. al. International Law. Ed. Prof. G.I. Tunkin. English translation from the Russian edited by Muran Saifulin, Cand. Sc.(Law). Moscow: Progress Publishers, 1986.

Platts, J. T. A dictionary of Urdu, classical Hindi, and English. London: W. H. Allen & Co., 1884.

Tunkin, G.I. Law and Force in the International System. Trans. from the Russian. Moscow: Progress Publishers, 1985.

Wehr, Hans. A Dictionary of Modern Written Arabic. Ed. by J. Milton Cowman, 3rd. ed. Beirut: Librairi du Liban, 1980.

--- . جنبش مشروطیت در افغانستان . چاپ جدید. قم : کیمسیون فرهنگی حزب وحدت اسلامی افغانستان، ۱۳۷۲ .

ختک، خوشحال خان . د خوشحال خان ختک ګلیات . د څېړنوال محمد مؤمن پتوال، څېړنمل محمد عارف غروال او څېړنیار عبدالواجد واجد په اهتمام . کابل : د افغانستان د علومو اکاډمي، د ژبو او ادبیاتو انستیټوټ، د ادب او فولکور څانګه، ۱۳۵۸. لومړی ټوک .

شادروان، حسن . اقبال شناسی. تهران : مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۱.

عنصری بلخی . دیوان. به کوشش دبیر سیاقی . چاپ دوم . ایران : ب ن . ۱۳۶۳ .

غبار، میر غلام محمد. افغانستان در مسیر تاریخ. چاپ چهارم . ایران : مرکز نشر انقلاب با همکاری جمهوری، ۱۳۶۸.

فرخی سیستانی، دیوان. به کوشش دبیر سیاقی . ایران : ب . ت .

لاهوری، علامه محمد اقبال . کلیات اقبال. به اهتمام داکتر جاوید اقبال . اشاعت ششم . کراچی : شیخ غلام علی اینډ سنز پبلیشرز، ۱۹۹۰.

(قانون اساسی افغانستان ، ۱۳۸۲) .

هوتک، محمد. پټه خزانه. به تصحیح و تحشیه وتعلیق عبدالحی حبیبی . کابل : پښتو ټولنه ، ۱۳۲۳.

Brzezinski, Zbigniew. The Grand Chessboard : American primacy and its geostrategic imperatives. New York: BasicBooks, 1997.

Websites:

http://www.wsws.org/articles/2011/apr2011/afgh-a19.shtml

http://www.benawa.com/details.php?id=41909

http://www.surgar.net/-news-pg-Hot-News-1651.html

http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24444

www.reuters.com/article/idUSTRE70A3B620110111

http://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-begins-lockerbie-compensation-transfer-

http://en.wikipedia.org/wiki/Pan_Am_Flight_103

http://www.closethebase.org/

http://people.sabanciuniv.edu/ficici/docs/20070710-Okinawa.pdf

http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/japan/7795734/Japanese-PM-Yukio-Hatoyama-resigns-over-broken-Okinawa-base-promise.h

http://www.worldpublicopinion.org/pipa/articles/international_security_bt/579.php

http://www.fluglaerm-kl.de/dl/American_bases_in_Germany_fs.pdf

http://www.wsws.org/articles/2003/apr2003/germ-a07.shtml

http://www.nytimes.com/1991/12/28/world/philippines-orders-us-to-leave-strategic-navy-base-at-subic-bay.html

http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_withdrawal_from_Saudi_Arabia

http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/middle_east/2984547.stm

http://www.foxnews.com/politics/2009/02/19/official-confirms-using-pakistan-base-launch-attacks/

http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/asia/article5762371.ece

http://www.tradingeconomics.com/united-states/gdp-growth

http://www.foreignaffairs.com/articles/67026/robert-d-blackwill/plan-b-in-afghanistan

http://www.blogfrommiddleeast.com/?new=69848

http://afgazad.com/Siasi/081810-Dr-Aziz-Formal-Support-and-Infomral-Subversion[1].pdf

http://afgazad.com/Siasi/042511-KM-Ejaaza-ye-Lashkargaah-e-Begaana-Botlaan-e-Afghaniyat%5B2%5D.pdf

http://news.bbc.co.uk/1/hi/6965115.stm

http://articles.latimes.com/2010/oct/01/world/la-fg-1001-afghan-opium-20101001

http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24697

http://www.bloomberg.com/news/2011-05-12/bin-laden-s-death-won-t-end-toll-on-taxpayers.html

http://en.wikipedia.org/wiki/Indo-Pakistani_wars_and_conflicts

http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Military_coups_in_Turkey

http://www.historyplace.com/worldhistory/genocide/armenians.htm

http://en.wikipedia.org/wiki/Cyprus_dispute

http://www.worldpublicopinion.org/pipa/articles/international_security_bt/579.php

http://icasualties.org/oef/

http://costofwar.com/en/

http://www.fas.org/sgp/crs/natsec/RL33110.pdf

http://www.usatoday.com/news/military/2010-05-12-afghan_N.htm

http://thehill.com/blogs/blog-briefing-room/news/63121-crs-calculates-cost-of-us-troop-presen

http://www.digitaljournal.com/article/282238

http://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_the_People's_Republic_of_China

http://en.wikipedia.org/wiki/Indo-
Pakistani_War_of_1965
http://en.wikipedia.org/wiki/Indo-
Pakistani_War_of_1971
http://en.wikipedia.org/wiki/Kargil_War
http://www.spiegel.de/international/world/0,1518,67
2828,00.html
http://afgazad.com/Tarixi/121808-
A.A._Kohzad_Shair_Surkh_wa_Pir_Sabz[1].pdf
http://www.globalresearch.ca/index.php?context=v
a&aid=25089